

การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับวิธีการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ปริญญานิพนธ์
ของ
ธัญพร ก้อนพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2549

การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับวิธีการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธวัชพร ก้อนพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับวิธีการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

บทคัดย่อ
ของ
ธนัชพร ก้อนพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2549

ธนัชพร ก้อนพันธ์. (2549). การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินุณยานิพนธ์ ศศ.ม.

(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีรินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล, รองศาสตราจารย์สมสรร วงษ์อยู่น้อย.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับวิธีการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนเทพศิลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 30 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน จำนวน 10 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยครูเป็นผู้สังเกต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples) และการทดสอบทีแบบเป็นอิสระจากกัน (t-test for independent samples)

ผลการวิจัยพบว่า:

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF RECIPROCAL TEACHING TECHNIQUE AND
COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING TECHNIQUE IN DEVELOPING
MATHAYOM SUKSA 4 STUDENTS' READING COMPREHENSION

AN ABSTRACT
BY
THANACHPORN KONPAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2006

Thanachporn Konpan. (2006). *A Comparison of Reciprocal Teaching Technique and Communicative Language Teaching Technique in Developing Mathayom Suksa 4 Students' Reading Comprehension*. Master Thesis, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Assist. Prof. Chaleosri Pibulchol , Assoc. Prof. Somson Wongyounoi.

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa 4 students' reading comprehension through instruction based on reciprocal teaching technique and communicative language teaching technique.

The samples of this study were Mathayom Suksa 4 students of two classrooms in the second semester of the 2005 academic year at Thepleela School, Bangkok, they were selected via the simple random sampling technique and divided into two experimental groups, with 30 students in each group. The reciprocal teaching technique was applied with the first experimental group, and the communicative language teaching technique was employed with the second group.

The instruments used in this study were ten lesson plans of instruction based on the reciprocal teaching technique, ten lesson plans based on the communicative language teaching technique, an English reading comprehension test, a student's self-assessment form and a teacher's observation form. The data were statistically analyzed by percentage, mean, standard deviation, t - test for dependent samples and t – test for independent samples.

The results of this study revealed that:

1. The students' English reading comprehension of the reciprocal teaching technique taught group and the communicative language teaching technique taught group were significantly different at the .05 level.
2. The students' English reading comprehension of the reciprocal teaching technique taught group was significantly high at the .05 level.
3. The students' English reading comprehension of the communicative language teaching technique taught group was significantly high at the .05 level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับวิธีการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ของ

นางสาวธนัชพร ก้อนพันธ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สมสรร วงษ์อยู่น้อย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ศิริินนา บุญยสงวน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร. สุพัตรา ทองกัลยา)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล ที่รับเป็นที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และให้ความกรุณาตรวจทานแก้ไข ให้คำแนะนำต่างๆในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สมสรร วงษ์อยู่น้อย ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และให้ความกรุณาตรวจทานแก้ไข ให้คำแนะนำต่างๆทางด้านสถิติ ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์อรพรรณ วีระวงศ์ อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ และ อาจารย์ศิริินนา บุญยสงวน ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ อาจารย์นงเยาว์ กอสนาน อาจารย์ศิริินนา บุญยสงวน และ อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี อีกครั้งที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ Mr.Lee Quick ที่กรุณาช่วยตรวจบทความคัดย่อภาษาอังกฤษของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.สุพัตรา ทองกัลยา และ อาจารย์ศิริินนา บุญยสงวน อีกครั้งที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนเทพลีลา ขอขอบพระคุณอาจารย์ ศิริรัตน์ สงวน-กล้าจิตต์ และคณะครูของโรงเรียนเทพลีลา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งตลอดเวลาที่ทำการวิจัย ตลอดจนขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพลีลา ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ๆ และเพื่อนๆ วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ และให้ประสบการณ์ดีๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ท้ายที่สุดนี้คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบบูชาพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ ที่อบรมเลี้ยงดู ให้การสนับสนุน และให้กำลังใจที่ดีตลอดมา อีกทั้งขอรำลึกถึง ครู – อาจารย์ และผู้มีอุปการะคุณทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้อันเป็นพื้นฐานให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษา

ธนัชพร ก้อนพันธ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
สมมติฐานในการวิจัย	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	6
ระยะเวลาในการทดลอง	6
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	9
ความหมายของการอ่าน	9
ความเข้าใจในการอ่าน	10
ระดับความเข้าใจในการอ่าน	11
องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท	
ระหว่างครูกับนักเรียน	16
วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน	16
ทฤษฎีประสบการณ์เดิม	25
ทฤษฎีอภิปัญญา	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่าง	
ครูกับนักเรียน	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2(ต่อ)เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	31
หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	31
บทบาทของครูในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	32
ลักษณะของกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	33
แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร	35
การจัดกิจกรรมและขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร	39
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	43
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	74
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	77
อภิปรายผล	78
ข้อเสนอแนะ	86
ข้อจำกัดในการวิจัย	87
บรรณานุกรม	88

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	99
ภาคผนวก ก	100
- ตัวอย่างแผนการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน	
- ตัวอย่างแผนการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	
- ตัวอย่างเอกสารจริงที่ใช้ในการทดลอง	
ภาคผนวก ข	119
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	
- แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ	
- แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ	
ภาคผนวก ค	133
- ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 40 ข้อ	
- คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง	
ประวัติย่อผู้วิจัย	136

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	48
2 แสดงผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง	51
3 แสดงผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง	52
4 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2	53
5 แสดงผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ทั้ง 5 ระยะ	54
6 แสดงผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 5 ระยะ	57
7 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ทั้ง 2 ระยะ.....	61
8 แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน.....	62
9 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 2 ระยะ.....	68
10 แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	69
11 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 40 ข้อ	134

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนการทดลอง และ หลังการทดลอง.....	135

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อ กัน ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์อะไร ณ จุดใดในโลก เหตุการณ์นั้นๆ ได้ส่งผลกระทบต่อส่วนอื่นๆ ของโลก อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การติดตามความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ ในโลกจึงกลายเป็นความ จำเป็นเพื่อให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างราบรื่นและอย่างรู้เท่าทัน ทางหนึ่งที่จะช่วยให้ก้าวทันความ เปลี่ยนแปลงของโลกได้คือ การอ่าน (दनया वंस्त्नश्चय. 2542: 2)

การอ่านมีบทบาทสำคัญอย่างมากในชีวิตมนุษย์ โดยเฉพาะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งนับว่า เป็นภาษาสากลที่ประชาคมโลกส่วนใหญ่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในทุกสาขา ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่จำเป็นในการศึกษา การแสวงหาความรู้และ ข้อมูลเพิ่มเติม ตลอดจนทั้งเพื่อประกอบอาชีพ ทั้งนี้เพราะการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ นั้นจะ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจึงสามารถเข้าใจความคิด ทักษะคิด วัฒนธรรมของ ชนชาติอื่นตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ และความเคลื่อนไหวของสังคมโลกได้เป็นอย่างดี (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2540: 1)

เบคอน (Bacon. 1953: 27) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านทำคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ (Reading makes a full man.) ซึ่งหมายความว่า การอ่านทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ทำให้ผู้อ่านเป็นคนที่มีเต็มไปด้วยความคิด ความเข้าใจ เต็มไปด้วยประสบการณ์ที่ สามารถนำไปใช้ในการสร้างความเข้าใจในสิ่งใหม่ได้ เพ็ญศรี รังสิยากุล (2531: 1-2) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนและต้องการสมาธิสูง เพราะการอ่านไม่ใช่เพียงแค่การ มองเห็นและรับความคิดของผู้เขียนโดยผ่านรหัสสัญลักษณ์เท่านั้น แต่ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถ ตีความหมายของสิ่งที่อ่านให้ได้และในขณะเดียวกันจะต้องสามารถประเมินผลสิ่งที่อ่านโดยนำ ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้เป็นเครื่องตัดสินว่าสิ่งที่อ่านนั้นมีความถูกต้อง สมเหตุสมผลมากน้อย เพียงใด

การศึกษาไทยที่ผ่านมาแม้ว่าจะมีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษให้ทันสมัย สอดคล้อง กับสภาพสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ แล้วก็ตาม แต่จากการ ประเมินคุณภาพการศึกษาของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ. 2540: 17) พบว่า ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับที่ต้อง ปรับปรุง โดยเฉพาะทักษะทางการอ่าน ตรงกับผลการวิจัยของ สุมณฑา วิรุณญาณ (2531: 83) ที่

ได้ศึกษา เรื่องระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ยังไม่มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับการถ่ายทอด การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพนธ์ จิตรภักดี (2531: 20-21) ที่ศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน พบว่าผู้เรียนไม่สามารถหาแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหาหรือสรุปความคิดรวบยอดตลอดจนการแสดงความคิดเห็นซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความคิดอันเป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านได้ นอกจากนี้ มาลินี จันทวิมล (2532: คำนำ) และ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2544: 55) ยังกล่าวว่ามีนักเรียนจำนวนมากประสบปัญหาในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ใช้เวลาในการอ่านข้อความแต่ละตอนเป็นเวลานานเกินความจำเป็น และพบว่าหลังการสอนแล้ว นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาในบทอ่าน ไม่สามารถจับใจความสำคัญ และไม่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่นักเรียนอ่านในบทเรียนได้

กรมวิชาการ (2538: 350-352) รายงานว่าปัญหาเหล่านี้ส่วนหนึ่งเกิดจากครูผู้สอน ภาษาอังกฤษขาดความรู้ ความชำนาญและขาดการนำเอาวิธีการสอนและเทคนิคใหม่มาใช้ ผู้สอนยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง ทำให้ประสบปัญหาอย่างมากในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการวิเคราะห์อย่างมีระบบ สโตฟเฟอร์ (Stauffer. 1975: 4) เชื่อว่าความสามารถส่วนหนึ่งของผู้เรียนเกิดจากการสอนของครู ดังนั้น ความสามารถในการอ่านส่วนหนึ่งมีผลมาจากกระบวนการสอนอ่าน ผู้สอนสามารถฝึกทักษะการอ่านให้ผู้เรียนได้โดยการเปลี่ยนบทบาทให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน มีการสอนกระบวนการอ่านที่ถูกต้อง แนะนำแนวทางการเรียนรู้ การให้แนวคิด ตลอดจนสอนวิธีวิเคราะห์สิ่งที่อ่านและการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีเหตุผลให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกรมวิชาการ (กรมวิชาการ. 2544: 1) กล่าวว่าผู้สอนสามารถทำได้ โดยการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย เพื่อนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

จากการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ พบว่าวิธีการสอนอ่านที่สามารถส่งเสริมการพัฒนาความคิดและทักษะการอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง คือ การสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive reading) ทั้งนี้โอเกล; และ คาร์ (ผจงกาญจน์ ภูวิภา ดารวรรณ.2533: 86; อ้างอิงจาก Ogle; & Carr. 1987) กล่าวว่า การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เป็นวิธีการอ่านที่นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับบทอ่าน ใช้กระบวนการคิด (Thinking process) ในขณะที่

อ่าน โดยนักเรียนจะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความคิดจากหัวเรื่อง ด้วยการใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นตัวแนะแนวทางในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน เรียกว่ากระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top-down process) ในขณะเดียวกันผู้อ่านจะใช้ความรู้ทางภาษาในการวิเคราะห์ตั้งแต่ระดับตัวอักษร โครงสร้างไวยากรณ์จนถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและข้อความทั้งหมดที่อ่าน เรียกว่ากระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up process) ช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่านไปพร้อมๆ กัน

ในปัจจุบันนี้ วิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ที่เป็นที่นิยมและใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากได้มีการศึกษาและทดลองใช้แล้วพบว่า เป็นวิธีการสอนอ่านที่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีขึ้น คือวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching technique) ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดหมายและสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน มีนักวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศไทยของหลายท่านที่ทดลองใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พัฒนาด้านการอ่านของนักเรียน เช่น กนกรัตน์ ศรีวิจิตร (2531); คมเดื่อน โพธิ์สุวรรณ (2535); จิราพร สุจริต (2543); วีรชัย ศรีสร้อย (2544); เสาวนีย์ เวโรจน์นันท์ (2547); มิเคลสัน-เอเซล (Michaelson-Ezell. 1995); และ โจนส์ (Jones. 1998) ผลจากการวิจัยพบว่า วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีดังกล่าว มีการพัฒนาการในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้ โจนส์ ยังกล่าวเสริมอีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีดังกล่าวมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอีกด้วย

อย่างไรก็ตามยังมีวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์อีกวิธีหนึ่งที่น่าสนใจ และได้มีผู้ศึกษาและทดลองใช้แล้วพบว่า เป็นวิธีการสอนอ่านที่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีขึ้นได้เช่นเดียวกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal teaching technique) ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านที่สอนกลยุทธ์ในการอ่านเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยผ่านการทำกิจกรรม 4 ขั้นตอนคือ การสรุปความ (Summarizing) การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย (Clarifying) การตั้งคำถาม (Questioning) และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า (Predicting) โดยครูจะแสดงแบบอย่างการคิด (Thinking aloud) ในระหว่างการทำกิจกรรมทั้ง 4 ขั้นต้นในตอนแรกเพื่อเป็นแบบอย่างให้นักเรียนรู้ว่าผู้เชี่ยวชาญมีกลวิธีในการคิดขณะที่อ่านอย่างไร ในขณะเดียวกันครูก็จะใช้สื่อสำคัญคือ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งเป็นแนวทางที่ผู้ใหญ่คอยเพิ่มความสามารถ หรือช่วยเหลือเด็กให้พยายามใช้ภาษาได้ด้วยตนเอง กระตุ้นให้นักเรียน

ได้ใช้ความสามารถในการอภิปราย (Discussion) และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking) ซึ่งการทำกิจกรรมดังกล่าวจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

พาลินซ์ซาร์ (Reongrudee Naranunn. 1998: 58; citing Palincsar. 1987) กล่าวว่า การสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ไม่เหมือนวิธีการสอนอ่านแบบทั่วไป เช่น การสอนอ่านแบบแปล (Grammar translation) หรือการสอนอ่านตามคู่มือครูที่นักเรียนอ่านบทอ่านตามครู และครูแปลความหมาย คำศัพท์ จำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ต่างๆให้นักเรียนฟัง ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านโดยมีครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนไม่ได้มีโอกาสในการใช้ทักษะกระบวนการคิดหรือทำกิจกรรมทางภาษาด้วยตนเอง สิ่งที่ทำให้วิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนประสบความสำเร็จคือ การเน้นการอภิปราย (Discussion) และการคิดวิเคราะห์ (Critical thinking)

วิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน เป็นวิธีการสอนอ่านที่เป็นที่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีดังกล่าวมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น บราวน์; และ พาลินซ์ซาร์ (Brown; & Palincsar. 1984: 175) ได้ศึกษาผลการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีปัญหาในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) โดยใช้วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกฝนโดยใช้วิธีการสอนดังกล่าวมีความสามารถในการตอบคำถามวัดความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Songsri Soranastaporn; & Sompratana Ratanakul (2000: 12-14) ที่ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้วิธีการสอนแบบแปล (Grammar translation) เปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ผลการทดลองชี้ว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบแปล

จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี เช่นเดียวกันกับวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยทั้งสองวิธีต่างกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการทำความเข้าใจกับบทอ่านเหมือนกัน แต่วิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนจะมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยมีการใช้เทคนิคการแสดงแบบอย่างการคิดเพื่อแสดงวิธีการคิดในขณะที่อ่าน และในขณะเดียวกันกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักคิดและสื่อสารภาษาได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้นักเรียนยังมีโอกาสฝึกฝนการใช้เทคนิคการแสดงแบบอย่างการคิด

ด้วยตนเองโดยผ่านกระบวนการการฝึกตั้งคำถามและหาคำตอบจากบทอ่านด้วยตนเอง จึงทำให้เห็นภาพของขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นกระบวนการคิดของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน พบว่ามีงานวิจัยในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ส่วนงานวิจัยในประเทศไทยยังไม่มีที่แพร่หลายมากนัก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเอาวิธีการสอนดังกล่าวมาทดลองใช้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้อาจเป็นแนวทางในการพิจารณาสำหรับครูผู้สอน ในการนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน นอกเหนือจากวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าเป็นวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพและใช้สอนอย่างแพร่หลายอยู่แล้วในปัจจุบัน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษานี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพิจารณาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนและวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 154 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 30 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โดยใช้เวลาในการทดลอง กลุ่มละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเป็นเวลา 10 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้งสองกลุ่ม

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ จากบทอ่านใน หนังสือแบบเรียน วารสารและสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ จำนวน 10 เรื่อง โดยพิจารณาถึงระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ให้อยู่ในระดับเดียวกันกับหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนอ่าน 2 วิธี คือ
 - 1.1 วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน
 - 1.2 วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ** หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน 3 ระดับ คือ

1.1 ระดับการถ่ายโอน (Transfer): สามารถเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ (Vocabulary) สามารถถอดความจากข้อความในบทอ่านได้ (Paraphrase) เข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่องได้ (Pronoun reference)

1.2 ระดับสื่อความหมาย (Communication): สามารถบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Specific detail) สามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (Main idea)

1.3 ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism): สามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านได้ (Inference) สามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ (Prediction)

ความสามารถเหล่านี้ วัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ทดลองหาคุณภาพแล้ว แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยครูเป็นผู้สังเกต

2. **การสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน** หมายถึง วิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ที่กระตุ้นให้นักเรียนได้คิด และใช้กลวิธีในการอ่านที่มีประสิทธิภาพขณะที่ยังอ่าน ได้แก่ การสรุปความ (Summarizing) การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย (Clarifying) การตั้งคำถาม (Questioning) และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า (Predicting) โดยครูแสดงแบบอย่างการคิด (Thinking aloud) ให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการใช้กลวิธีทั้ง 4 ดังกล่าว และใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารความคิดของตนเองออกมาได้ (Brown; & Palincsar. 1984)

3. **การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร** หมายถึง วิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ที่เน้นให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดหมายและสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยมีลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้ (วิสาข์ จิตวิตร. 2541, Morrow. 1981)

1. ให้นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิม และการคาดเดาจากบริบทของบทอ่าน เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่าน

2. ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมทางภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดหมาย โดยใช้กลยุทธ์ในการอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (Scanning) เพื่อหารายละเอียดของบทอ่าน เช่น การหา

ความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง (Pronoun reference) การบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Specific detail) เป็นต้น

3.ให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นการขยายความรู้จากสิ่งที่อ่าน เช่น การพูด/เขียนแสดงความคิดเห็น หรือการแก้ปัญหาย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.4 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน(Reciprocal teaching technique)
 - 2.1 วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน
 - 2.2 ทฤษฎีประสบการณ์เดิม
 - 2.3 ทฤษฎีอภิปัญญา
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching technique)
 - 3.1 หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.2 บทบาทของครูในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.3 ลักษณะของกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.4 แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร
 - 3.5 การจัดกิจกรรมและขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านด้วยความเข้าใจ จึงได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน และได้ให้คำนิยามของการอ่านไว้หลายทฤษฎะด้วยกันดังต่อไปนี้

แฮริส; และ สมิธ (Harris; & Smith. 1976: 14) กล่าวว่า การอ่านหมายถึงรูปแบบของการสื่อความหมาย การแลกเปลี่ยนความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยที่ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองตามลักษณะการเขียนของแต่ละคน ส่วนผู้อ่านจะสามารถทำนายหรือถอดความหมายจากข้อความที่อ่านได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านแต่ละคน อันได้แก่ความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน ความคิดที่สำคัญๆของเรื่องตลอดจนความคุ้นเคยในหัวข้อเรื่องนั้นๆด้วย

วิดโดว์สัน (Widdowson. 1979: 174) และ สมุทรร เซ็นเซาวิช (2539: 1) กล่าวว่า การอ่านคือการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้เขียนพูดโดยวิธีสื่อออกมาในรูปของการเขียน ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ผู้เขียนพูด โดยผู้อ่านต้องใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่าน กล่าวคือ มีส่วนร่วมในการสนทนากับข้อความซึ่งผู้เขียนเขียนไว้เพื่อสื่อสารแก่ผู้อ่าน

เอสกี (Esky. 1986: 3-23) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง เมื่อตาของผู้อ่านรับรู้ข้อมูล สมองจะเริ่มทำงานทันที โดยสมองจะทำหน้าที่ในการตีความหมายของข้อความที่อ่านและนำความรู้เดิมที่สะสมไว้มาช่วยในการตีความหมายของข้อมูล ข้อมูลใหม่ที่ได้นี้จะกลายเป็นความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในคราวต่อไป

กูดแมน (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531: 84; อ้างอิงจาก Goodman. 1982) และ กรมวิศาการ (2539: 11) กล่าวว่า การอ่าน เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยใช้ข้อเขียนเป็นสื่อกลาง กล่าวคือผู้เขียนพยายามที่จะใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อเพื่อความหมายหรือข้อมูลที่ตนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านก็พยายามสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนพยายามสื่อ ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเองมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นจนเกิดเป็นความเข้าใจในที่สุด

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยที่ผู้อ่านพยายามแปลความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนสร้างขึ้น โดยกระบวนการในการแปลความหมายนี้ ผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิมที่สะสมอยู่มาช่วยในการตีความ ขยายความในสิ่งที่อ่าน เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อมากยิ่งขึ้น

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ในการอ่าน ความเข้าใจถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะถ้าหากผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านหรือไม่สามารถจับใจความของสิ่งที่อ่านได้ถือว่าการอ่านในครั้งนั้นไม่ได้เกิดประโยชน์ใดๆแก่ผู้อ่านเลย

กรมวิชาการ (2539: 11) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถจับใจความ จดจำรายละเอียดที่สำคัญ ลำดับความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันและขัดแย้งกัน ตลอดจนสามารถเขียนสรุปความได้ ซึ่งความสามารถในการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการฝึกฝนและอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้าช่วยในการคิดหาเหตุผล

อำนาจ บุญศิริบุญชัย (2539: 16) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านคือจับใจความสำคัญได้ ระบุหรือแยกแยะประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นมากนักได้
2. การอ่านคือตีความเกี่ยวกับข้อคิดเห็นหรือเรื่องราวที่อ่านได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
3. การอ่านคือสรุปความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผลเชื่อถือได้และมีความถูกต้อง
4. การอ่านคือใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาข้อสรุปหรือการอ้างอิงของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ
5. การอ่านคือถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้กับประสบการณ์อื่นได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

เกรลเล็ท (Grellet. 1981: 3) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า คือการดึงเอาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้

คาร์ (Carr. 1983: 1-3) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า คือการตีความหมายจากสิ่งที่อ่านและปฏิสัมพันธ์สิ่งที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่านเองได้ ซึ่งผู้อ่านสามารถใช้ความรู้เดิมนั้นในการตีความและตัดสินใจความนั้นอย่างมีเหตุผล

จากการนิยามความหมายของความเข้าใจในการอ่านของนักการศึกษาดังกล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านหมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการตีความ สรุปความ ขยายความ จากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ความรู้เดิมและวิจารณ์ญาณของผู้อ่านเองในการตัดสินใจข้อความเหล่านั้น

1.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ในการเรียนการสอนอ่านนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องระดับความเข้าใจในการอ่าน เพื่อที่จะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านหลายท่านแบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ต่างกัันดังนี้

สมิธ (Smith. 1985: 262-264) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension) คือการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรง เป็นการจับใจความตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) คือการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เป็นการตีความสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนแต่เป็นความหมายแฝงที่อยู่ในข้อความ

3. ระดับความเข้าใจขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical reading) คือการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการอ่านระดับนี้ผู้อ่านต้องอาศัยทักษะความเข้าใจใน 2 ระดับแรกเป็นพื้นฐานและใช้ความคิดและประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยวิเคราะห์ตัดสินและประเมินสิ่งที่อ่าน

วาเลต; และ ดิสิค (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529: 76-77; อ้างอิงจาก Valette; & Disick. 1972) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับกลไก (Mechanic) เป็นการใช้ภาษาที่เกิดจากการฝึกฝนจนคล่องเป็นอัตโนมัติ เช่น การออกเสียง

2. ระดับความจำ (Knowledge) เป็นระดับที่นำเอาความหมายของภาษาที่ท่องจำไว้มาใช้ เช่น การท่องโคลง การให้ความหมายศัพท์

3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่ใช้ภาษาซึ่งเกิดในบริบทแตกต่างจากที่ใช้ฝึกหัดภาษา เช่น การนำศัพท์ที่ท่องจำมาแล้วมาใช้ในบริบทใหม่ การนำเอากฎไวยากรณ์มาเขียนข้อความใหม่หรือการเรียบเรียงประโยคใหม่โดยรักษาความหมายเดิมไว้ (Paraphrase)

4. ระดับความเข้าใจ/สื่อความหมาย (Communication) เป็นระดับที่ได้รับมีความสำคัญมากที่สุดในการเรียนการสอนและการทดสอบภาษา คือ เป็นระดับที่ผู้เรียนมีความสามารถสื่อความหมายได้โดยเสรี ตลอดจนสามารถรับสื่อที่เป็นสารทางภาษาได้ด้วยความเข้าใจ การทดสอบภาษาในระดับนี้จะเป็นการสอบความเข้าใจและการสื่อความหมายโดยการพูดและการเขียนอย่างเสรี ไม่มีข้อจำกัด

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) เป็นระดับของการตีความ การประยุกต์เอาความเข้าใจและความสามารถสื่อความหมายมาใช้เพื่อให้ได้ข้อสรุป รับสื่อภาษาในลีลาและน้ำเสียงต่างๆ ประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อความอย่างได้บรรลพ และการสังเคราะห์ข้อความเพื่อให้สื่อความหมายในระดับวิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การอ่านตีความ การเขียนด้วยถ้อยคำเสียดสี การพูดเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นต้น

ระดับของความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของ มิลเลอร์ (Miller. 1990: 4-7) แบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ ซึ่งใกล้เคียงกับแนวคิดข้างต้น ได้แก่

1. ความสามารถในการแปลความ (Textually explicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมาได้ ในระดับนี้ผู้อ่านจะสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่อง ตลอดจนจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่างๆในบทอ่านได้

2. ความสามารถในการตีความ (Textually implicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้โดยตรงในบทอ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้เหตุผลและความรู้ของตนเข้ามาช่วยตัดสินใจ ทำความเข้าใจกับบทอ่านนั้น ในระดับนี้ผู้อ่านจะสามารถตอบคำถามเชิงอ้างอิง สรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ตลอดจนรับรู้ถึงอารมณ์ ความคิดและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้

3. ความสามารถในการวิเคราะห์ (Critical reading) เป็นระดับความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูลที่อ่านได้ว่าอะไรคือข้อเท็จจริง สามารถเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่นๆ สามารถเข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปไมยที่ผู้เขียนนำมาใช้ ตลอดจนสามารถบอกได้ว่าผู้เขียนมีทัศนคติต่อเรื่องที่น่าเสนออย่างไร

4. ความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Scripturally implicit comprehension) เป็นความเข้าใจในระดับสูงโดยที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านนอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านเพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาในบทอ่านนั้นๆ

นอกจากนี้เบอร์มิสเตอร์ (พาพร พิงค์ศักดิ์. 2534: 31; อ้างอิงจาก Burmeister. 1974: 147-148) ยังได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งได้ดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy ไว้ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) คือการจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ ได้แก่ การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่นการแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลงเป็นแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือการเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ในบทอ่าน เช่น การหาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ ให้คาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความสำคัญของเรื่องของผู้เขียนไม่ได้บอกไว้

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิดๆของผู้เขียน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthetic) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานแล้วจัดเรียงใหม่

7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น อะไรบ้างที่เป็นความจริง (Facts) และอะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) และอะไรบ้างที่เป็นความเชื่อในเรื่องที่อ่าน

จะเห็นได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านนั้นมีหลายระดับด้วยกัน แต่การแบ่งความเข้าใจในการอ่านออกเป็นระดับนั้นไม่ได้หมายความว่าความเข้าใจแต่ละระดับถูกแบ่งแยกออกจากกันโดยเด็ดขาด ความเข้าใจแต่ละระดับยังคงมีความต่อเนื่องกัน เช่นผู้อ่านยังต้องอาศัยความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษรเพื่อเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในระดับอื่นๆ ในการเรียนการสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงระดับความสามารถในการอ่านด้วยว่าต้องการให้นักเรียนมีความสามารถในระดับใด วิธีการใดที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือมีความสามารถในการอ่านในแต่ละระดับแล้วฝึกให้ผู้เรียนรู้จักและใช้วิธีการเหล่านั้น โดยในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ครูผู้สอนควรที่จะกำหนดขอบข่ายวัตถุประสงค์และจัดเนื้อหากิจกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อที่จะได้พัฒนาการอ่านให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

1.4 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

ซูลี อินมัน (2533: 16) กล่าวว่าผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบพื้นฐานของการอ่านซึ่งได้แก่

1. ภูมิหลังและประสบการณ์ ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวกว้างขวางและได้พบได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านจะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี

2. การรู้เชิงภาษา อุปสรรคในการอ่านหนังสืออย่างหนึ่งอาจมีสาเหตุมาจาก มีความรู้เกี่ยวกับภาษาไม่เพียงพอ เมื่ออ่านหนังสือที่มีสำนวนโวหาร คำพังเพยเปรียบเทียบกับที่แหลมคม ก็อาจตีความหมายหมายไม่ได้ เป็นสาเหตุให้การอ่านหมดรสชาติไป

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2536: 24) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านของมนุษย์ว่ามี 3 ประการ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้อ่านเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ผู้อ่านที่มีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีและเร็ว

2. อภิปัญญา (Metacognition) คือความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิด การตีความของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจการอ่านมากขึ้น กลวิธีของการใช้อภิปัญญาที่สำคัญ คือ การเดาความหมายและการคิดแก้ปัญหาในขณะที่อ่านเนื้อหาความต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้อ่านเข้าใจการอ่านดีขึ้น

3. โครงสร้างเนื้อความ (Text structure) โครงสร้างของเนื้อความแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะตัวและแตกต่างกัน หากผู้อ่านสามารถวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อความนั้นๆ และทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ก็จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

วิลเลียมส์ (Williams, 1986: 3 - 7) กล่าวว่าองค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพนั้นมีดังนี้

1. ผู้อ่านมีความรู้เรื่องระบบการเขียน การสะกดคำและการออกเสียง
2. ผู้อ่านมีความรู้ในเรื่องภาษา คือ รู้เกี่ยวกับโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา รูปแบบของคำและการเรียบเรียงคำ
3. ผู้อ่านมีความสามารถในการตีความ หมายถึง ผู้อ่านรู้วิธีการเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตลอดจนเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความนั้นๆ
4. ผู้อ่านมีความรู้รอบตัวทั่วไป อันได้แก่ ลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ
5. ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่านและวิธีอ่าน ในการอ่านแต่ละครั้งผู้อ่านต้องทราบว่าตนเองกำลังอ่านอะไร เพื่ออะไร และจะเลือกวิธีอ่านแบบใดให้เหมาะสม ซึ่งวิธีการอ่านจะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ในการอ่าน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ในการอ่านแต่ละครั้งนั้นสิ่งสำคัญคือผู้อ่านต้องทราบจุดประสงค์ของตนเองว่าต้องการอะไร อ่านเพื่ออะไร ตลอดจนสามารถเลือกใช้กลวิธีในการอ่านให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการอ่านในครั้งนั้นๆ ด้วย ซึ่งการที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านได้นั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่ผู้อ่านมีความรู้ทางตัวภาษาเพียงอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยประสบการณ์หรือความรู้เดิมของผู้อ่านช่วยในการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านด้วย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal teaching)

2.1 วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน

การสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน เป็นวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถของตนในการรู้จักสังเกตความเข้าใจของตนในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการอ่าน (Leu; & KinZer. 1995: 376) วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ภายใต้หลักของการให้ความช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนที่กระตุ้นและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ก่อนที่เขาพร้อมจะทำกิจกรรมต่างๆได้ด้วยตนเอง ซึ่งแนวคิดนี้ได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของ วีกอทสกี (Vygotsky. 1978) ซึ่งกล่าวว่าการพัฒนาทางสติปัญญาจะเริ่มขึ้นถ้าผู้เริ่มหัดเรียน ได้รับการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ เช่นพ่อแม่ หรือ ครู การพูดของครูในการเรียนการสอนมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางสติปัญญา ดังนั้นครูควรตระหนักว่าควรพูดหรือเลือกใช้ถ้อยคำในลักษณะใดจึงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางปัญญา บรูเนอร์ (Bruner. 1978) กล่าวว่าถ้า กลวิธีที่ผู้เชี่ยวชาญคอยช่วยเหลือเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นี้เรียกว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งกลวิธีนี้จะเป็นสื่อทางภาษาในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางสติปัญญา ผู้เรียนจะได้รับการช่วยเหลือให้ค่อยๆเพิ่มความสามารถทางปัญญารู้นทีละน้อยในลักษณะของการให้รูปแบบทางภาษา การชี้แนะแนวทางการเสริมต่อความ รวมทั้งการพูดเพื่อให้กำลังใจแก่ผู้เรียน โดยการกระทำเหล่านี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนในการโต้ตอบสื่อสารในสิ่งที่เขาจะสื่อออกมา

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนนี้ ขั้นแรกครูจะเป็นผู้สาธิตการใช้กลวิธีของนักอ่านที่เชี่ยวชาญใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจให้นักเรียนดูด้วยการแสดงแบบอย่างการคิด (Think aloud) ให้นักเรียนได้เข้าใจถึงวิธีการคิด ซึ่งกลวิธีต่างๆเหล่านั้น ได้แก่ การสรุปความ (Summarizing) การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย (Clarifying) การตั้งคำถาม (Questioning) และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า (Predicting) ทักษะต่างๆดังกล่าวจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดตลอดเวลา โดยครูจะต้องใช้สื่อที่สำคัญคือ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ไปกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากว่ากลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จะเป็นสื่อทางภาษาในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางสติปัญญาจนผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้เองในสถานการณ์ที่คล้ายๆกันโดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลืออีก หลังจากนี้นักเรียนได้สังเกตการใช้กลวิธีในการอ่านทั้ง 4 วิธีที่ครูแสดงแล้ว

นักเรียนแลกเปลี่ยนบทบาทกับครูโดยการออกมาแสดงการใช้กลวิธีทั้ง 4 ข้างต้นด้วยตนเอง (Bruner. 1978, Brown; & Palincsar. 1984)

2.1.1 ความหมายของกลวิธีทั้ง 4

บราวน์; และ พาลินซ์ซาร์ (Brown; & Palincsar. 1984) ได้ให้คำจำกัดความของความของกลวิธี ทั้ง 4 ที่ใช้ในวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนไว้ดังนี้

1. การสรุปความ (Summarizing) เป็นการบอกจุดสำคัญของเรื่องราวโดยใช้ประโยคเพียง 2-3 ประโยคเพื่อบอกจุดสำคัญนั้น ไม่ควรบอกรายละเอียดที่ไม่สำคัญ การสรุปความเป็นการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและจดจำเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งมีหลักการโดยให้ผู้อ่านบอกว่าเรื่องราวตอนที่อ่านนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร และให้หาประโยคที่แสดงถึงใจความสำคัญของตอนนั้น

2. การตั้งคำถาม (Questioning) เป็นการตั้งคำถามที่มีความสำคัญต่อเรื่องราวในตอนที่ย่าน ถามเฉพาะใจความสำคัญมากกว่าที่จะถามถึงรายละเอียดปลีกย่อย ผู้อ่านจะสามารถทดสอบตนเองว่ามีความเข้าใจเรื่องที่อ่านหรือไม่ ซึ่งคำถามที่ผู้อ่านได้รับนั้นจะทำให้ผู้อ่านแยกแยะได้ว่าอะไรคือความสำคัญของเรื่องในตอนนั้นๆ ได้ด้วย ซึ่งมีหลักการโดย นักเรียนเป็นผู้บอกว่าตอนใดสำคัญและตั้งคำถามด้วยการใช้ WH-Questions เช่น Who , What , When , Where , Why , How หรือ Yes/No Questions

3. การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย (Clarifying) เป็นการทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ดีขึ้น คือในขณะที่กำลังอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องราวอยู่นั้น อาจมีอุปสรรคบางอย่างในขณะที่อ่าน จึงต้องทำความเข้าใจกับข้อสงสัยนั้นหรือต้องย้อนกลับไปอ่านเพื่อทำความเข้าใจใหม่ ซึ่งมีหลักการโดย ครูจะต้องบอกให้ผู้อ่านทำความเข้าใจกับสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ เช่นถ้าไม่เข้าใจข้อความที่กำลังอ่าน อาจจะอ่านประโยคที่มาข้างหน้าและประโยคที่ตามมาข้างหลัง หรือใช้คำที่เป็นตัวเน้นในการบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ ถ้าผู้เรียนยังไม่สามารถทำความเข้าใจได้ก็ให้ครูหรือเพื่อนช่วยได้

4. การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า (Predicting) เป็นการเดาเหตุการณ์โดยอาศัยตัวชี้แนะต่างๆ ในบทอ่านว่าเหตุการณ์ต่อไปจะเป็นอย่างไร ทำให้ผู้อ่านต้องคิดถึงประสบการณ์เดิมของตนเองและนำมาเปรียบเทียบกับเรื่องราวตอนที่อ่านมาแล้ว และวิธีนี้จะทำให้สามารถสร้างความสนใจในการอ่านเรื่องราวและสามารถคาดเดาเหตุการณ์โดยอาศัยชื่อเรื่องและใช้ตัวชี้แนะที่ปรากฏในเรื่องช่วยคาดเดาในขณะที่อ่าน

กล่าวโดยสรุปแล้ว กลวิธีทั้ง 4 ข้างต้น อันได้แก่ การสรุปความ การตั้งคำถาม การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นกลวิธีหลักที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งกลวิธีดังกล่าวจะคอยกระตุ้นให้ผู้อ่านได้ใช้ความคิดอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาในขณะที่อ่าน จึงมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น

2.1.2 การเตรียมการสอนแบบแลกเปลี่ยนระหว่างครูกับนักเรียน

บราวน์; และ พาลินซ์ซาร์ (Brown; & Palincsar. 1984) ได้กล่าวว่าการเตรียมการสอนแบบแลกเปลี่ยนนั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ

1. ส่วนแรก พยายามทำความเข้าใจและความคุ้นเคยกับบทอ่านที่เลือกมาโดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 หาบทอ่านที่เป็นเอกสารจริง (Authentic material) และมีเนื้อหาที่สามารถตั้งคำถามได้หลากหลาย

1.2 สร้างคำถามที่เด่นและน่าสนใจจากบทอ่าน

1.3 ทดลองใช้การคาดคะเนหรือการเดาเกี่ยวกับบทอ่านที่เลือกมา

1.4 ฝึกสรุปเนื้อเรื่องในแต่ละย่อหน้าของบทอ่าน

2. ส่วนที่สอง ลองสร้างสถานการณ์ที่น่าจะมีปัญหาในขณะที่เรียนในห้องเรียน

2.1 พิจารณาว่ากิจกรรมใดนักเรียนได้ใช้ไปแล้วในตอนที่อ่านและกิจกรรมใดที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน

2.2 ประเมินความสามารถของนักเรียนในการสรุปความ ตั้งคำถาม ทำความกระจ่างกับข้อสงสัย และคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า และตัดสินใจว่าการสนับสนุนในลักษณะใดจำเป็นต้องใช้ในช่วงของการดำเนินกิจกรรมทั้ง 4 ชนิด

กล่าวโดยสรุป ในการเตรียมการสอนอ่านโดยใช้วิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนนี้ ก็เหมือนกับการเตรียมการสอนอ่านทั่วไป คือครูต้องเลือกสรรบทอ่านและทำความเข้าใจกับบทอ่านที่จะใช้สอนก่อนสอนจริง ตลอดจนพยายามคาดการณ์ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรม เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างราบรื่น

2.1.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนมีตัวอย่างการจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading activity)

ในขั้นกิจกรรมก่อนการอ่านนี้ ครูผู้สอนให้นักเรียนอ่านหัวข้อเรื่อง (Topic) และให้คาดเดาว่าเรื่องจะดำเนินต่อไปอย่างไร โดยครูสาธิตการคาดคะเนไปพร้อมกับนักเรียน

2. ขั้นกิจกรรมการอ่าน (While-reading activity)

2.1 ครูและนักเรียนอ่านบทอ่านในใจ (Silent reading)

2.2 ครูสาธิตการสรุปใจความสำคัญ (Summarizing) ของย่อหน้าแรกที่ย่าน โดย
สาธิตการถามคำถามที่โยงไปสู่การสรุปความเช่น

- What is the main idea of this passage?
- What is it mostly about?
- What information in this passage tells you that?

แล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นต่อข้อสรุปนั้น

2.3 ครูสาธิตการตั้งคำถาม (Questioning) ถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่นักเรียน
อ่านในย่อหน้าแรก โดยใช้คำถามเช่น

- What is this lesson about?
- What do we know about.....?
- What are the clues that tell us.....?

จากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น อาจเป็นกิจกรรมเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม และให้นักเรียนตั้งคำถาม
เพิ่มจากที่ครูถาม

2.4 ครูสาธิตการใช้คำถามเพื่อทำความเข้าใจกับข้อสงสัย (Clarifying) ในบท
อ่าน โดยการแสดงแบบอย่างในการใช้คำถาม เช่น

- What does.....mean?
- What is a.....?

2.5 ครูสาธิตการคาดคะเน (Predicting) ว่าเรื่องในย่อหน้าต่อไปจะดำเนินไป
อย่างไรโดยใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดเช่น

- What do you think the next part will be about?

จากนั้นให้นักเรียนออกมาฝึกการสรุปความ การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย การตั้งคำถาม
และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ซึ่งเป็นการเลียนแบบพฤติกรรมที่ครูได้แสดงเป็นตัวอย่างไว้ โดย
ฝึกใช้กับเนื้อหาในย่อหน้าต่อไป โดยครูจะต้องใช้สื่อสำคัญคือกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)
ซึ่งเป็นแนวทางที่ผู้ใหญ่คอยเพิ่มความสามารถ หรือช่วยเหลือเด็กให้พยายามใช้ภาษาได้ด้วยตนเอง
ไปกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถดังกล่าว

กล่าวโดยสรุป ในการสอนชั่วโมงแรกครูจะเป็นผู้สาธิตวิธีการใช้กลวิธีทั้ง 4 อันได้แก่ การสรุป
ความ (Summarizing) การตั้งคำถาม (Questioning) การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย (Clarifying)

และ การคาดเดาเหตุการณ์ (Predicting) ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง บทบาทที่สำคัญของครูคือการสาธิตหรือแสดงการนำการสนทนาให้นักเรียนเห็นว่าผู้อ่านที่ชำนาญใช้กลวิธีการอ่านทั้ง 4 อย่างไร หลังจากที่ได้สังเกตวิธีการของครู นักเรียนจะแลกเปลี่ยนบทบาทกับครู โดยเป็นผู้ทำกิจกรรมเองในตอนถัดไป โดยนักเรียนแสดงบทบาทเป็นผู้นำการสนทนา โดยมีครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือ เช่นเวลาที่นักเรียนพบปัญหาไม่สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านได้ ครูอาจช่วยนักเรียนในการตั้งคำถามเป็นต้น

3. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading activity)

ในขั้นนี้เป็นการสอนให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านมาประกอบกับความรู้ ความคิด และความเห็นของผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ ที่มีอยู่ในจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เช่น การตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปแล้ว การสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนเป็นวิธีการสอนอ่านที่ออกแบบมาเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในขณะที่อ่าน และพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยการให้นักเรียนใช้ความสามารถในการสรุปความเรื่องที่อ่าน การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง การทำความเข้าใจกับข้อสงสัยในเรื่องที่อ่าน และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าที่จะเกิดขึ้นในย่อหน้าถัดไป ช่วยในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน โดยครูจะแสดงแบบอย่างการคิด (Thinking aloud) ในการใช้กลวิธีทั้ง 4 ตลอดจนใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) คอยช่วยเหลือกระตุ้นให้คิดและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

2.1.4 การแสดงแบบอย่างการคิด (Think aloud)

เนื่องจากกระบวนการอ่านเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสมอง ไม่สามารถที่จะมองเห็นได้ จึงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อผู้สอนและผู้เรียนในการที่จะพัฒนาการอ่าน กล่าวคือผู้สอนไม่สามารถรู้ได้ว่าผู้เรียนพบอุปสรรคหรือมีปัญหาอะไรในขณะที่อ่าน โดยเฉพาะผู้อ่านที่มีความสามารถน้อยนั้นผู้สอนไม่สามารถจะช่วยเหลือได้ถูกต้อง เพราะไม่รู้ถึงพฤติกรรมที่การอ่านที่เกิดขึ้น สำหรับตัวผู้เรียนเอง ผู้เรียนไม่มีโอกาสจะได้เห็นหรือเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการอ่านของตนกับของผู้อ่านที่เก่งหรือของครูผู้สอนเพื่อจะได้รู้ว่าการอ่านของตนนั้นมีข้อบกพร่องอะไร หรือควรแก้ปัญหายังไงเมื่อไม่เข้าใจบทอ่าน

ดังนั้นนักวิจัยจึงคิดค้นการแสดงแบบอย่างการคิด เพื่อช่วยให้เห็นถึงกระบวนการที่เกิดขึ้นขณะอ่านโดยให้ผู้อ่านพูดถึงกระบวนการคิดหรือสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในสมองของตนในขณะที่อ่านออกมา การแสดงแบบอย่างการคิดนี้จึงเหมือนกับเป็นการจำลองภาพของกระบวนการทำงานในสมองขณะ

อ่านโดยผ่านการรายงานทางคำพูด ซึ่งจะทำให้ผู้สอนรู้ว่าผู้อ่านมีปัญหา ข้อบกพร่อง หรือต้องการความช่วยเหลือในการอ่านด้านใดบ้าง เพื่อจะได้หาวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือผู้อ่านที่ประสบปัญหาในการอ่านได้อย่างถูกต้อง การแสดงแบบอย่างการคิด มักใช้เป็นการสำรวจหรือทดสอบ เช่น สำรวจว่าพฤติกรรมในการอ่านของผู้อ่านที่ด้นั้นประกอบด้วยอะไรบ้าง มีการควบคุมการอ่านและใช้วิธีการหรือกลวิธีแก้ไขปัญหาที่พบในขณะอ่านอย่างไร หรือใช้สำรวจจากกลวิธีแก้ไขปัญหาการอ่าน (Fix-up strategies) ใดบ้างที่ควรจะนำมาสอนให้ผู้อ่านคุ้นเคย และสามารถใช้แก้ปัญหาในขณะที่ย่านได้ (Baker ; & Brown. 1984: 21-44)

คาซาเนฟ (Casanave. 1988: 283-299) ได้วิจัยการสอนอ่านในชั้นเรียนโดยใช้การแสดงแบบอย่างการคิด แล้วพบว่า เทคนิคนี้สามารถให้สอนผู้เรียนในชั้นเรียนปกติได้ นอกจากนี้ยังพบว่า การแสดงแบบอย่างการคิดทำให้ผู้เรียนโดยเฉพาะผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยในการอ่าน ให้ความสนใจกับกระบวนการต่างๆที่เกิดขึ้นในขณะอ่านและมีการควบคุมตนเองในขณะที่ย่านมากขึ้น ซึ่งก่อนหน้านี้ผู้เรียนไม่เคยตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้มาก่อน โดยคาซาเนฟได้ให้ความเห็นว่า การแสดงแบบอย่างการคิดจะช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นกระบวนการของการอ่านและการใช้กลวิธีต่างๆเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจกับบทอ่านตลอดจนกระบวนการกำกับตนเองในการอ่าน ครูที่เป็นนักอ่านที่ดีจะเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเห็นถึงขั้นตอนและวิธีการในการอ่านได้อย่างง่ายๆโดยการพูดความคิดของตนเองออกมา ในขณะที่ครูอ่านและพูดความคิดออกมานั้น ผู้เรียนจะอ่านตามไปเงียบๆ พร้อมกับฟังวิธีการและกระบวนการที่ครูใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆที่พบในขณะที่ย่าน

เดเวย์ (Devey. 1983: 44-46) ได้กล่าวถึงเทคนิคที่ใช้สำหรับการแสดงแบบอย่างการคิดว่ามีอยู่ 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้คือ

1. การคาดเดา คือครูแสดงให้เห็นถึงการตั้งสมมติฐาน เช่น "From the title, I predict that this section will tell how.....?" หรือ " I think this is a description of a....."
2. การบรรยายมโนภาพที่ครูสร้างขึ้นในความคิดจากข้อมูลที่อ่าน คือครูแสดงให้นักเรียนเห็นถึงการสร้างมโนภาพในขณะที่ย่าน เช่น " I have a picture of this scene in my mind....."
3. การชี้ให้เห็นถึงความคล้ายคลึงกัน คือครูแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่กับความรู้ใหม่ที่ได้จากเรื่องที่อ่าน ขั้นตอนนี้เรียกว่า "like - a step " เช่นครูคิดและพูดว่า " This is like a time we....."

4. การพุดจุดที่เป็นปัญหาหรือสับสนออกมา คือครูแสดงให้เห็นถึงการกำกับกระบวนการความเข้าใจที่กำลังดำเนินอยู่ เช่น “ This just doesn’t make sense” หรือ “ This is different from what I had expected”
5. การสาธิตกลวิธีแก้ไข คือครูแสดงให้เห็นถึงวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับความเข้าใจ เช่น “ I’d better reread” , “ Maybe I’ll read ahead to see if it gets clearer” หรือ “ This is a new word to me, I’d better check the context to figure it out”

หลังจากที่ผู้เรียนได้เห็นการแสดงผลแบบอย่างการคิดของครูหลายๆ ครั้งแล้ว ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเสริมความคิดของตนเข้ากับของครู และควรให้ผู้เรียนทำตามแบบโดยการจับคู่ทำ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักแลกเปลี่ยนและเสริมความคิดซึ่งกันและกัน ขั้นสุดท้ายคือให้ผู้เรียนได้ทำเองเงียบๆ ในขณะที่อ่านโดยใช้เรื่องที่อ่านเป็นสื่อกลาง

สรุปได้ว่าการแสดงผลแบบอย่างการคิดนี้จะทำให้ผู้อ่านรู้จักใช้กลวิธีซ่อมเสริมและแก้ไขเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างอ่าน รู้จักกำกับกระบวนการของความเข้าใจที่กำลังดำเนินอยู่ และรู้จักเลือกใช้กลวิธีแก้ไขที่เหมาะสมเมื่อเกิดความล้มเหลวในการอ่าน การแสดงผลแบบอย่างการคิดเพื่อเป็นแบบอย่างให้นักเรียนของครู โดยการพุดหรือแสดงความคิดเห็นจากการอ่านนี้ เป็นการพัฒนาระบวนการรับรู้และการคิดของผู้เรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่านสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถถ่ายโอนกลวิธีที่เรียนรู้ไปใช้ในการอ่านด้วยตนเองได้

2.1.5 กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางที่ผู้ใหญ่เพิ่มความสามารถหรือช่วยเหลือเด็กให้พยายามใช้ภาษาได้ในระดับที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนเด็กสามารถใช้ภาษาได้เองในสถานการณ์ที่คล้ายๆ กันโดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือ (Bruner. 1978) สิ่งสำคัญในการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ก็คือ ต้องเป็นการปฏิสัมพันธ์ในเชิงสังคมที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสารและพุดจากกันอย่างมีระบบ ผู้สอนจะต้องช่วยเหลือให้เด็กพัฒนาด้านภาษาในระดับที่สูงขึ้นเรื่อยๆ โดยการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางภาษาให้เกิดขึ้น กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ การสนทนาระหว่างแม่กับลูก เป็นการปฏิสัมพันธ์ที่แม่มีส่วนเพิ่มความสามารถด้านการใช้ภาษาของลูกได้โดยไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นได้โดยทั่วไป เช่น ลูกพุดว่า “แม่! นก” แม่ตอบว่า “จ๊ะนก...นกอยู่บนรั้วไผ่มั๊ย?” คำถามของแม่มีส่วนช่วยลูกให้ได้มีโอกาสใช้ภาษาเพิ่มออกไปอีก จึงกล่าวได้ว่า แม่กำลังใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้อันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เป็นไปโดยธรรมชาติกับลูก

ส่วนกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533: 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการที่ครูช่วย หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนได้สื่อในสิ่งที่เขาคิด ไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน หรือการเขียน ซึ่งครูอาจใช้ภาษาหรือไม่ใช้ภาษากระตุ้นผู้เรียนก็ได้ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ไม่ใช่การที่ให้ผู้เรียนพูดซ้ำๆตามครู แต่เป็นการที่ครูจะช่วยเสริมเมื่อผู้เรียนเกิดการติดขัดในการสื่อภาษา และจะให้แนวทางเมื่อผู้เรียนไม่รู้จะเริ่มต้นสื่อภาษาอย่างไร ดังตัวอย่างการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

นักเรียน : ยังมีกระต่ายสองตัวอยู่ด้วยกันในป่า

ครู : แล้วอย่างไรต่อไป เกิดอะไรขึ้นกับเจ้ากระต่ายสองตัวนี้ (ครูใช้คำถามกระตุ้นเข้าสู่เรื่อง)

นักเรียน : วันหนึ่งหมาป่าเดินทางผ่านมาพบกระต่ายสองตัวเข้า

ครู : แล้วอย่างไรต่อไป เกิดอะไรขึ้น (ครูใช้คำถามกระตุ้นต่อ)

นักเรียน : (เงียบไม่พูด)

ครู : กระต่ายสองตัวนั้นรู้สึก.....(ครูเสริมต่อคำพูดให้)

นักเรียน : กระต่ายสองตัวนั้นรู้สึกตกใจมาก (นักเรียนพูดต่อ)

ครู : จิ้งรีบ..... (ครูเสริมต่อคำพูดให้)

นักเรียน : จิ้งรีบวิ่งหนีอย่างรวดเร็ว ฯลฯ

ตัวอย่างที่ 2

T: "What is this?"

S: "กระรอก"

T: "A squirrel". Repeat after me " a squirrel".

S: "A squirrel"

S: "There....."

T: "There was a....."

S: "There was a squirrel....."

T: "In the....."

S: "In the forest...there was a squirrel in the forest." etc.

กล่าวโดยสรุป จะเห็นได้ว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นกลวิธีที่สำคัญในการช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อในสิ่งที่เขาคิดได้ ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการที่จะช่วยเหลือ

และคอยกระตุ้นผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะกล่าวถึงบทบาทของครูในการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ในรายละเอียดต่อไป

บทบาทของครูในการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

คริสตี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533; อ้างอิงจาก Christie. 1990) กล่าวว่าครูที่สามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อความคิดออกมาได้นั้น มีความสำคัญอย่างมากในกระบวนการเรียนการสอน การที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถดังกล่าวได้นั้น ครูจะต้องมีบทบาทดังนี้

1. ครูต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการวางแผนเตรียมการในการทำกิจกรรม
2. ครูต้องเตรียมการใช้ภาษากับนักเรียน เพื่อตอบสนองและส่งเสริมในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถตอบสนองการพูด หรือคำถามของครูได้ในทันที
3. ครูต้องคอยช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของผู้เรียน ครูต้องทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการพูดและต้องร่วมมือช่วยเหลือผู้เรียนในการผูกประโยคร่วมกัน
4. ครูต้องใช้คำถามอย่างมีระบบ คือเริ่มจากคำถามที่ง่ายไปสู่ยาก เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาด้านภาษาได้อย่างเป็นขั้นตอนทีละน้อย

กล่าวโดยสรุป จะเห็นได้ว่า ในการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อในสิ่งที่เขาคิดนี้ ผู้สอนต้องมีการเตรียมตัว ฝึกฝนในการเลือกใช้คำถามและภาษาที่เหมาะสมล่วงหน้าเป็นอย่างดี เพื่อให้การเสริมต่อการเรียนรู้ในแต่ละครั้งเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อในสิ่งที่เขาคิดได้ และสามารถใช้ภาษาได้เองทีละน้อย โดยไม่ต้องการความช่วยเหลืออีก

ประโยชน์ของการเสริมต่อการเรียนรู้

บรูเนอร์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533; อ้างอิงจาก Bruner. 1978) กล่าวว่าครูเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการสร้างกระบวนการที่มีพลังในการทำให้เกิดการใช้ข้อความต่อเนื่อง (Discourse) ขึ้นในชั้นเรียนซึ่งจะทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาได้โดยตลอด กระบวนการเรียนการสอน ประโยชน์ของการเสริมต่อการเรียนรู้พอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนจะมีความรู้ลึกกว่าเรื่องเรียนไม่ใช่ของยาก และสามารถประสบความสำเร็จได้
2. เป็นการสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียนเมื่อประสบผลสำเร็จขึ้นเรื่อยๆ
3. เป็นการลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียนและเพิ่มความเป็นกันเองมากขึ้น
4. เป็นการเพิ่มความสนใจและความกระตือรือร้นของครูในการจัดการเรียนการสอน
5. ครูสามารถรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับแต่ละคนและสามารถแก้ไขได้ตรงจุด

6. ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการที่จะทำงานร่วมกันตลอดจนก่อให้เกิดความสามัคคีและมีบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นประชาธิปไตย

กล่าวโดยสรุป กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่ครูช่วยเหลือให้ผู้เรียนที่ติดขัดหรือประสบปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้เขาได้สื่อสารในสิ่งที่เขาต้องการสื่อได้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลืออีก โดยครูอาจจะใช้วัจนภาษาหรืออวัจนภาษาก็ได้ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาด้วยตนเอง

ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีทฤษฎีสำคัญที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการอ่าน คือทฤษฎีประสบการณ์เดิมและทฤษฎีอุปปัญญา ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

2.2 ทฤษฎีประสบการณ์เดิม

ทฤษฎีประสบการณ์เดิมมีหลักการว่า ภูมิหลัง (Prior knowledge) ของผู้เรียนมีผลต่อการเรียนรู้ ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการอ่านเป็นกระบวนการสร้างเรื่องขึ้นใหม่ตามความเข้าใจของผู้อ่านเอง โดยผู้อ่านต้องอาศัยความรู้จากภูมิหลังของตนมาช่วยในการตีความสิ่งที่อ่าน กล่าวคือ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ข่าวสาร ความคิดหรือข้อมูลใดก็ตาม จะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อผู้รับข้อมูลสามารถสัมพันธ์ข้อมูลเหล่านั้นให้เข้ากับสิ่งที่ตนเองมีความรู้ หรือรู้จักอยู่แล้ว ผู้อ่านจะมีความสามารถหรือความชำนาญในการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้น จะมีการใช้ตัวชี้แนะ (Clues) ทั้งหมดที่มีอยู่ในข้อความนั้นช่วยในการเดาความหมายของข้อความที่อ่าน โดยผู้อ่านจะเลือกเอาเฉพาะข้อมูลบางตอนในข้อความนั้นมาผนวกกับความรู้เดิมของผู้อ่านเองเพื่อให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น (Clarke; & Siberstien. 1977: 136) ซึ่งสอดคล้องกับที่ รุเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981: 22-23) ได้กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา (Linguistic knowledge) และความรู้ทั่วไป (General knowledge of the world) โดยในขณะที่อ่านข้อความ ความรู้เหล่านั้นจะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้โครงสร้างความรู้เดิมทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปที่มีอยู่มาช่วยในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เพราะบทความใดก็ตามเป็นเพียงข้อมูลทางภาษาที่ผู้เขียนสื่อให้ผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้นเองโดยการนำโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับข้อเขียน ในตัวโครงสร้างความรู้เดิมจะมีช่องว่าง (Slot) อยู่ ในขณะที่กระบวนการอ่านดำเนินไป ผู้อ่านจะเริ่มได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อช่องว่างนั้นมีสภาพที่เต็มสมบูรณ์ (Instantiation of schema) ความเข้าใจของผู้อ่านจึงจะเกิดขึ้น

คาร์เรลล์; และ อีสเตอร์โฮลด์ (Carrell; & Eisterhold. 1983) กล่าวว่า ทฤษฎีประสบการณ์เดิมนั้น ถือว่าทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างมีโครงสร้างของความรู้เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ และได้ตั้งสมมติฐานว่าความรู้และความจำของมนุษย์ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะเป็นโครงสร้าง ไม่ใช่ไม่มีรูปแบบ เมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็นซึ่งก็คือประสบการณ์เดิม ออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนนั้นจึงเป็นตัวแทนโครงสร้างของความรู้ของผู้เขียนเอง ถ้าประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมาก ผู้อ่านก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจเรื่องที่ตนอ่าน นอกจากนี้ คาร์เรลล์ และอีสเตอร์โฮลด์ ยังได้แบ่งโครงสร้างของความรู้ออกเป็นสองชนิด ดังนี้

1. โครงสร้างความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบ (Formal schemata) หมายถึงโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่างๆ เช่น งานเขียนที่ให้ความรู้ (Expository) นิทาน นิยาย บทความทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ถ้าผู้อ่านมีความรู้สึกลึกซึ้งต่อลักษณะโครงสร้างของงานเขียน และรู้จักใช้ความรู้เดิมให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่านจะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนของเรื่องจะแตกต่างกันออกไปและมีลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนเฉพาะแต่ละชนิด เช่น นิทานหรือเรื่องสั้นก็จะมีโครงสร้างเป็นฉาก (Setting) การเริ่มเรื่อง (Beginning) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง (Development) และตอนจบ

2. โครงสร้างความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา (Content schemata) คือความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ ธรณีวิทยา หรือประวัติศาสตร์ เป็นต้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาจะสามารถรับเรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหาเหล่านั้นมาก่อน

สรุปได้ว่า ความรู้เดิมของผู้อ่านเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมากในการช่วยให้ผู้อ่านสามารถที่จะเข้าใจบทอ่านได้อย่างมีเหตุผลและเข้าใจโครงสร้างของข้อความที่ซับซ้อนได้ดีขึ้น และครูเป็นบุคคลหนึ่งที่สามารถช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิมช่วยในการทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและดึงเอาประสบการณ์เดิมของตนออกมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนในชั้น ตลอดจนให้ความสนใจต่อนักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจเรื่องที่กำลังอ่าน ซึ่งเป็นการช่วยให้ครูได้รับทราบถึงประสบการณ์เดิมของนักเรียนและสามารถให้คำชี้แนะเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

นอกจากทฤษฎีประสบการณ์เดิมที่เข้ามามีบทบาทในการช่วยให้นักเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ทฤษฎีอภิปัญญาเป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่มีบทบาทอย่างมากในการอ่าน โดยเฉพาะในการจัดการเรียนการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal teaching technique) เนื่องจากการสอนอ่านวิธีนี้ ผู้อ่านจะได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธี หรือปรับปรุงกลวิธีที่ใช้ในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน ตลอดจนบอกได้ว่าจะใช้กลวิธีใดมาช่วยในการทำ

ความเข้าใจกับบทอ่านนั้นๆ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ ถือเป็นกระบวนการทางอภิปัญญา ซึ่งจะขอกล่าวถึงทฤษฎีอภิปัญญาในรายละเอียดต่อไป

2.3 ทฤษฎีอภิปัญญา

ลักษณะของการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้อ่านได้ใช้ความคิดพิจารณาในสิ่งที่ตนอ่านและแสดงภาพของความเข้าใจออกมาให้ชัดเจนนั้น เป็นลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการของทฤษฎีอภิปัญญา นักการศึกษาในปัจจุบันนิยมศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอภิปัญญาเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะในสาขาของการสอนอ่าน

แฟลเวล (Dickinson. 1987: 34; citing Flavell. 1979: 906) กล่าวว่า อภิปัญญาหมายถึง การเรียนรู้วิธีที่จะเรียน ประการแรก เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และเป็นการพัฒนาตนเองในฐานะเป็นผู้เรียน ประการที่สอง เป็นการวางแผนการเรียนรู้และประการที่สาม เป็นการค้นหาและเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่างๆที่เหมาะสม ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1. ความรู้ในทางอภิปัญญา (Metacognitive knowledge) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เรียน และการรู้จักตนเอง เช่น ผู้เรียนรู้ว่าการเรียนไวยากรณ์เป็นเรื่องยากสำหรับตน
2. ประสบการณ์ในทางอภิปัญญา (Metacognitive experience) เป็นการใช้ความคิดอย่างรอบคอบ มีสติและรู้สึกตัว เช่น รู้สึกและเข้าใจว่าตนเองไม่เข้าใจหรือเข้าใจในสิ่งนั้นๆ
3. เป้าหมายหรืองาน (Goals or task) เป็นการกำหนดจุดประสงค์หรือสิ่งที่จะทำไว้ให้แน่นอน
4. การกระทำและกลวิธี (Action and strategies) เป็นวิธีการที่บุคคลเลือกใช้เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ เช่น การตรวจสอบความก้าวหน้าของการทำงานหรือพยายามหาความหมายของคำศัพท์โดยการใช้พจนานุกรม

ซานาคอร์ (Sanacore. 1984: 707) กล่าวว่าการใช้อภิปัญญาก็คือ การที่ผู้อ่านมีการตระหนักถึงความสามารถและทักษะการเรียนของตนเองเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตลอดจนสามารถควบคุมการเรียนของตนเองได้ โดยบราวน์ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างอภิปัญญากับการอ่านดังต่อไปนี้

1. ผู้อ่านรู้ว่าเมื่อไรที่ตนเองรู้ (Knowing when you know) คือการที่ผู้อ่านตรวจสอบระดับความเข้าใจของตนเองซึ่งนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพราะทำให้รู้ถึงขอบกว้างของตนเองและนำไปสู่การเลือกหาวิธีหรือกลวิธีมาแก้ไขข้อบกพร่องหรือความไม่เข้าใจที่เกิดขึ้น
2. ผู้อ่านรู้ว่าตนเองรู้อะไร (Knowing what you know) ผู้อ่านตระหนักถึงความรู้ที่ตนมีอยู่ และสามารถใช้ความรู้ที่นั่นค้นหาว่าตนเองรู้อะไรและไม่รู้อะไรบ้าง

3. ผู้อ่านรู้ว่าจำเป็นต้องรู้อะไรบ้าง (Knowing what you need to know) ผู้อ่านรู้ว่าต้องใช้ความรู้ในเรื่องใดบ้างมาช่วยทำให้อ่านได้อย่างเข้าใจและมีประสิทธิภาพ ซึ่งการรู้เป้าหมายของการอ่านก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

4. ผู้อ่านรู้ประโยชน์ของการนำเอากลวิธีการอ่านมาช่วยสร้างความเข้าใจ (Knowing the utility of active intervention) คือผู้อ่านรู้ถึงกลวิธีต่างๆ ในการอ่านตลอดจนสามารถนำเอากลวิธีเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

เบเกอร์; และ บราวน์ (Baker; & Brown. 1984: 353-354) และ ครอส; และ ปารีส (Cross; & Paris. 1988: 131-132) ได้อธิบายว่า ภูมิปัญญาประกอบด้วยกิจกรรม 2 ลักษณะคือ

1. ความรู้เกี่ยวกับปัญญา (Knowledge about cognition) คือบุคคลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งความรู้ต่างๆ เช่นรู้ว่ากลวิธีใดเหมาะสมที่จะใช้ในการอ่านครั้งนั้นๆ และรู้ว่าจะใช้กลวิธีนั้นอย่างไร ความรู้เกี่ยวกับปัญญา แบ่งได้เป็น 3 ประเภทดังนี้

1.1 การรู้ถึงลักษณะและสภาพ (Declarative knowledge) คือการรู้ถึงลักษณะและสภาพของการอ่าน เป็นการเข้าใจว่าอะไรที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

1.2 การรู้จักกระบวนการ (Procedural knowledge) คือการรู้ว่าจะใช้ทักษะการอ่านอย่างไร

1.3 การรู้จักเงื่อนไข (Conditional knowledge) คือการรู้ว่าจะเมื่อไรที่จำเป็นต้องใช้กลวิธีนั้นๆ และรู้ว่าทำไมกลวิธีเหล่านั้นจึงช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

2. กฎเกณฑ์ของปัญญา (Regulation of cognition) คือการกำหนดเกณฑ์และการประเมินกิจกรรมต่างๆ ที่ได้กระทำไป ซึ่งได้แก่ การวางแผน (Planning) คือการเลือกสรรกลวิธีที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมาย การตรวจสอบ (Monitoring) ว่ากิจกรรมที่ได้ทำลงไปนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด การทดสอบ (Testing) การพิจารณาทบทวน (Revising) และการประเมิน (Evaluating) คือเป็นการประเมินผลว่ากลวิธีหรือทักษะที่ได้ใช้ไปแล้วนั้นก่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ คาร์เรล; ฟาริส; และ ลิเบอร์ต (Carrell; Pharis; & Liberto. 1989: 650) ซึ่งกล่าวว่า ภูมิปัญญาเป็นความเข้าใจของบุคคลต่อกระบวนการทางปัญญา ภูมิปัญญาในบริบทการอ่านประกอบด้วยกระบวนการทางปัญญาสองประการ ประการแรก คือ ความรู้ของบุคคลเกี่ยวกับกลวิธีต่างๆ ในการเรียนรู้บทอ่าน และ ประการที่สอง คือการควบคุมกลวิธีต่างๆ ที่ผู้อ่านใช้ในขณะอ่าน ทั้งนี้ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จจะแก้ไขวิธีการอ่านและการเรียนรู้ได้โดยการวางแผนการใช้กลวิธีต่างๆ ตลอดจนสามารถประเมินความสำเร็จในขณะที่ยังกระบวนการอ่านกำลังดำเนินอยู่เพื่อให้เข้าใจบทอ่านยิ่งขึ้น

วิชาดา สีนประจักษ์ผล (2531: 197-207) กล่าวว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน อภิปัญญาหมายถึงการตระหนักรู้ถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน วิธีการหรือแนวทาง (Approach) ที่ผู้อ่านใช้ในขณะที่ยังดำเนินการอ่านเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย รวมไปถึงการตระหนักรู้ถึงกลวิธีต่างๆที่ผู้อ่านใช้เพื่อจัดระบบความคิดและการตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง

เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ (2536: 24) ให้ความหมายของอภิปัญญาว่า หมายถึงความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนเองในการตีความและการแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจการอ่านดีขึ้นเนื่องจากสามารถใช้ความคิดของตนเองจากประสบการณ์มาใช้ในการแปลความตีความและขยายความได้

กล่าวโดยสรุปแล้ว อภิปัญญา คือความสามารถของบุคคลในการควบคุมความคิดของตนเองในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้อภิปัญญาของตนมากที่สุดในการอ่าน ผู้สอนสามารถปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักในกลวิธีทางอภิปัญญาได้โดยการเสนอตัวอย่างกระบวนการตัดสินใจ การกระตุ้น ตลอดจนการสำรวจวิธีอื่นๆที่มีอยู่ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้กลวิธีเหล่านั้นให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่านมากยิ่งขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

บราวน์; และ พาลินซ์ซาร์ (Brown; & Palincsar. 1984) ได้ศึกษาผลการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีปัญหาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกฝนโดยใช้วิธีการสอนดังกล่าวสามารถปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นได้ในด้านความสามารถในการตอบคำถามวัดความเข้าใจในการอ่าน

ชอร์ตแลนด์ โจนส์ (Shortland – Jones. 1986: 92) ได้ศึกษาผลการตั้งคำถาม การสรุป การทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเทคนิคการสร้างโครงสร้างของบทอ่าน (Graphic overviews) ประกอบกับวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal teaching technique) โดยให้นักเรียนฝึกการเดา และการสรุปโดยใช้โครงสร้างของบทอ่าน ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถทำคะแนนในการตั้งคำถาม การสรุป และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กิลรอย; และ มัวร์ (Gilroy; & Moore. 1988) ได้ทดลองวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา 3 กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจต่ำ ผลการศึกษาชี้ว่านักเรียนทั้งหมดมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้น

ลีซินชุก (Lysynchuk. 1990) ได้ทดลองใช้วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับนักเรียนเกรด 4 จำนวน 36 คน และนักเรียนเกรด 7 จำนวน 36 คน โดยนักเรียนทั้งหมดมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจต่ำ ผลปรากฏว่าหลังการทดลองนักเรียนทั้งหมดมีพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น สามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ดีขึ้น

เคลลี; มัวร์; และ ทัก (Kelly; Moore; & Tuck. 1994) ได้ทดลองใช้วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนกับนักเรียนระดับประถมศึกษา 2 ห้อง พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้น โดยสังเกตจากคะแนนจากการทำข้อสอบ และนอกจากนี้นักเรียนยังมีความคงทนในการเรียนรู้นานถึง 8 สัปดาห์

งานวิจัยในประเทศ

สำหรับในประเทศไทยมีผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนหลายท่าน เช่น

สรिता ชูดวงแก้ว (2535: 17-118) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

Songsri Soranastaporn; & Sompratana Ratanakul (2000: 12-14) ได้ทดลองศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบการแปล (Grammar translation) เปรียบเทียบกับการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ผลการทดลองชี้ว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบการแปล

เยี่ยมจิต บุรณโกคา (2533: 102-103) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญาโดยดัดแปลงวิธีการสอนแบบอธิบายโดยตรง (Direct explanation)

ผนวกกับวิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน เปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นการสอนที่นักเรียนอ่านบทอ่านตามครู และครูแปลความหมาย คำศัพท์ จำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ต่างๆให้นักเรียนฟัง ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีที่อิงแนวทฤษฎีอภิปรัชญา มีพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

มาลินี สินธุ์ฉาย (2540: 96-97) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิธีการสอนอ่าน โดยใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะ (Suggestopedia) ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะ (Suggestopedia) ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีพัฒนาการด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการวิจัยข้างต้นเห็นได้ชัดว่า วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนสามารถพัฒนาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้จริง กล่าวคือนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีดังกล่าว สามารถตอบคำถามวัดความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความคงทนในการเรียนรู้ได้นานถึง 8 สัปดาห์ ถือว่าเป็นวิธีการสอนอ่านที่น่าสนใจอีกวิธีหนึ่งที่ควรนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทยให้แพร่หลายมากขึ้น

3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching technique)

3.1 หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีจุดหมาย ซึ่งมีผู้รู้ได้เสนอแนะหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

มอร์โรว์ (Morrow. 1981: 59-66) ได้เสนอแนะหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้เพื่อให้ครูผู้สอนเลือกไปปรับใช้ในสถานการณ์ของตนเองดังนี้

1. รู้ว่าเรากำลังทำอะไร (Know what you are doing) หมายถึงการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องตอบให้ได้ว่าทำไมต้องเรียนสิ่งนี้ เรียนเพื่ออะไร เช่น การฟังการพยากรณ์อากาศจากวิทยุ การอ่านฉลากยา การเขียนจองห้องพัก การถามทิศทาง เป็นต้น เมื่อผู้เรียนรู้จุดประสงค์ของการเรียนก็จะตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมที่ครูจัดให้จนบรรลุเป้าหมาย

2. ส่วนรวมทั้งหมดของภาษาลำคัญกว่าส่วนย่อยๆ (The whole is more than sum of the parts) หมายถึงความเข้าใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจในการใช้ภาษาโดยรวม ไม่ใช่เข้าใจเฉพาะส่วนที่จะนำมาใช้ในการสื่อสารเท่านั้น

3. กระบวนการสื่อสารมีความสำคัญเท่าเทียมกันกับรูปแบบของภาษา (The processes are as important as form) หมายถึงการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารนั้น ควรจัดสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับการสื่อสารจริงให้มากที่สุด รูปแบบของการสื่อสารควรมีลักษณะดังนี้

3.1 การเกิดช่องว่างของข้อมูล (Information gap) ในชีวิตจริงการสื่อสารระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่านี้ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อฝ่ายหนึ่งต้องการรู้ข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมในลักษณะนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

3.2 การเลือก (Choice) ในการสื่อสารจริงนั้น ผู้พูดมีสิทธิ์เลือกใช้ถ้อยคำที่จะสื่อสารเลือกรูปแบบภาษาที่เหมาะสมกับสิ่งที่พูด ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาตามที่ต้องการ

3.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในการสื่อสารนั้น ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายอยู่ในใจแล้วว่าตนต้องการอะไร ดังนั้นถ้าได้รับการโต้ตอบจากคู่สนทนาตรงกับสิ่งที่ต้องการก็หมายความว่า การสื่อสารประสบผลสำเร็จ

4. การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติ (To learn it, do it) หมายถึงการเรียนรู้ขึ้นจากการได้ปฏิบัติจริง ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง

5. ความผิดพลาดทั้งหลายอาจไม่ใช่ความผิดเสมอไป (Mistake is not always a mistake) หมายถึงข้อผิดพลาดเล็กน้อยๆ ที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร ควรปล่อยไปก่อนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเนื้อหาที่นำมาสอนนั้นควรเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาโดยการปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2 บทบาทของครูในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นถึงแม้ว่าผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนรู้ แต่ครูก็ยังคงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการเรียนการสอน มิลเลอร์ (Miller, 1987) และ ทิพย์วัลย์ มาแสง (2532) ได้กล่าวไว้ว่าลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่ดี ควรมี

ลักษณะดังนี้

1. มีความกระตือรือร้นในการสอน ตัวครูและวิธีการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญในการสอนอันจะทำให้ให้นักเรียนมีปฏิริยาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ
2. มีความคิดสร้างสรรค์ การสอนจะต้องมีมากกว่าการใช้หนังสือ ทำแบบฝึกหัดและปฏิบัติตามคู่มือครูที่เขียนโดยคนอื่น นักเรียนจะรู้สึกเบื่อที่ต้องทำแบบฝึกหัดที่เขาไม่สนใจหลังการเรียนทุกครั้ง ครูควรรหากิจกรรมที่ช่วยให้ให้นักเรียนสนใจในการเรียนมากขึ้น เช่น เกม เพลง กิจกรรมการแก้ปัญหา เป็นต้น
3. มีอารมณ์ขัน อารมณ์ขันของครูจะช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดและลดความกังวลใจให้กับนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงออกในการทำกิจกรรมต่างๆ
4. มีส่วนร่วม ครูจะต้องไม่เป็นเพียงผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องเป็นผู้หนึ่งที่ร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม
5. ให้คำแนะนำ ครูจะต้องเป็นพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือให้การทำกิจกรรมในห้องเรียนดำเนินไปด้วยดี
6. สังเกต จุดจําลองต่างๆที่ได้จากชั้นเรียน รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นและหาทางแก้ปัญหาเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

ถึงแม้ว่าการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ แต่ครูก็ยังเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นดำเนินไปได้ด้วยดี ด้วยการเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ตลอดจนสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายและมีความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมต่างๆได้

3.3 ลักษณะของกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น จอห์นสัน (Johnson. 1982: 163-172) ได้กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมไว้ดังนี้

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The information transfer principle) ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในการฝึกกิจกรรมโดยยึดหลักของความเข้าใจและรู้จักถ่ายทอดข้อมูลเนื่องจากในชีวิตประจำวันของคนเรานั้นมักจะต้องมีการถ่ายโอนข้อมูลอยู่เสมอ เช่น ฟังข้อความต่างๆ แล้วจดบันทึก อ่านจดหมายแล้วเขียนแผนที่ หรือดูแผนที่แล้วพูดอธิบายทิศทาง เป็นต้น การที่ผู้เรียน

จะมีความสามารถในการอ่านโอนข้อมูลได้ถูกต้องนั้นจะต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาและได้รับการฝึกอยู่เป็นประจำ

2. หลักการเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูล (The information gap principle) หลักของการเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูลนี้เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ในชีวิตจริงนั้นการติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคคลจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ทราบข้อมูล แต่ถ้าผู้พูดรู้ล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะพูดในบริบทหนึ่งๆ คำพูดนั้นจะไม่ถือเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นในการสื่อสารเลย ในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เราสามารถใช้หลักการนี้ได้โดยการให้ข้อมูลกับผู้เรียน 2 คนไม่เหมือนกัน และให้ผู้เรียน 2 คนนั้นพยายามแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือข่าวสารซึ่งกันและกัน เพื่อทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ การนำเอาหลักการนี้มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีเหตุผล กล่าวคือผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการทำกิจกรรมนั้นๆ

3. หลักการเติมข้อมูลให้สมบูรณ์ (The jigsaw principle) เป็นหลักการที่ผสมผสานระหว่างหลักการถ่ายโอนข้อมูลและหลักการเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูล โดยกิจกรรมที่นักเรียนทำจะแตกต่างกันในการฝึกทักษะ แต่มีเนื้อหาเดียวกัน ผู้เรียนจะแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

4. หลักการพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน (The task dependency principle) การสื่อสารชีวิตประจำวันของคนเรานั้น บางครั้งข้อมูลที่เราไม่เพียงพอ ดังนั้นเราจึงอาจต้องมีการติดต่อสื่อสารพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้งานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จลุล่วงด้วยดี หลักการนี้สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนได้โดยการให้นักเรียนทำงานของตนให้สำเร็จไปขั้นหนึ่งก่อน จากนั้นนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเพื่อที่จะทำงานในขั้นต่อไป ซึ่งถ้าในขั้นแรกแต่ละฝ่ายทำงานไม่ถูกต้อง งานในขั้นต่อไปก็จะล้มเหลว ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องตั้งใจทำงานของตนให้ถูกต้องสมบูรณ์ เปรียบเทียบได้กับชีวิตจริง เช่น สมมติว่ามีคนมาถามทางแล้วผู้เรียนบอกทางผิดไป ผลที่ตามมาก็คือ บุคคลผู้นั้นอาจหลงทางได้ ดังนั้นกิจกรรมนี้จึงเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เพื่อลดความผิดพลาดในการใช้ภาษาในชีวิตจริง

5. หลักการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The correction for content principle) หลักการนี้จะต้องมีอยู่ในทุกๆ หลักการที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวคือหลังจากนักเรียนทำกิจกรรมประเภทต่างๆ ไปแล้ว จะต้องตรวจสอบว่าผู้รับข้อมูลสามารถรับการถ่ายทอดเนื้อหาของข้อมูลได้ถูกต้องหรือไม่ โดยผู้ตรวจสอบอาจจะเป็นครู หรือตัวผู้เรียนเองก็ได้ แต่การตรวจสอบของครูไม่ใช่การตรวจแก้ไวยากรณ์ ครูจะตรวจแก้ก็ต่อเมื่อข้อบกพร่องนั้นเป็นอุปสรรคทำให้การสื่อสารล้มเหลวเท่านั้น

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารนั้นควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการทำและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน โดย

ครูเป็นผู้คอยชี้แนะหรือให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในระหว่างการทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมนั้นๆจนสำเร็จลุล่วง

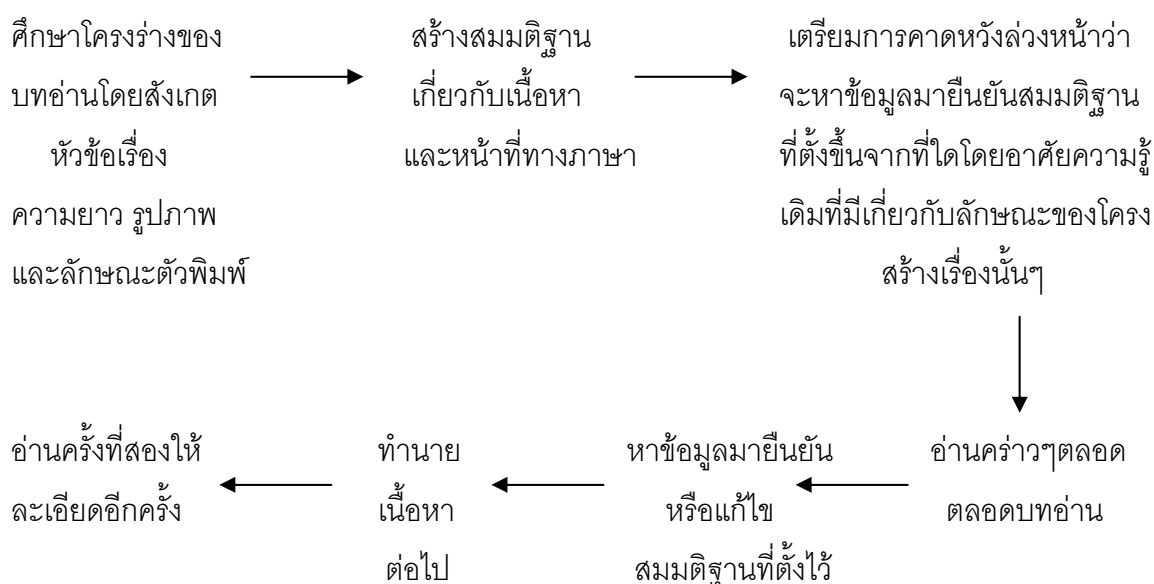
ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดในการนำเอาแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน ดังจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

3.4 แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

การสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ที่เน้นให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดหมาย โดยผู้เรียนต้องเข้าใจความหมายของบทอ่านและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจากนักการศึกษาหลายท่าน (วิสาข์ จิตวิตร. 2541: 49-52, อรุณี วิริยะจิตรา. 2532: 119-127, สมิตรา อังวัฒนกุล. 2540: 106-119, Morrow. 1981: 59-66) สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. การสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่เน้นทักษะในระดับสูงไปสู่ทักษะในระดับพื้นฐาน กล่าวคือ ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายรวมๆของบทอ่านก่อนที่จะทำความเข้าใจในรายละเอียด ดังขั้นตอนต่อไปนี้

ภาพ 1 แผนภูมิแบบจำลองของแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

ที่มา : วิสาข์ จิตวิตร. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. : 50

ในกระบวนการอ่านเช่นนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความรู้เดิมที่มีการเดาเนื้อหาจากบทอ่าน โดยพยายามสรุปความหมายหรือใจความสำคัญของบทอ่านก่อนที่จะพยายามทำความเข้าใจกับรายละเอียดในบทอ่าน

2. บทอ่านที่นำมาใช้สอนควรเป็นเอกสารจริง (Authentic materials) คือเป็นเอกสารที่ไม่ได้เขียนขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยตรง เพราะหากบทอ่านเน้นสอนศัพท์หรือโครงสร้างไวยากรณ์จะทำให้บทอ่านดูไม่เป็นธรรมชาติ เช่นบทอ่านที่เขียนขึ้นเพื่อสอนการใช้ปัจจุบันกาล (Present simple tense) ผู้เขียนจะพยายามบรรจุตัวอย่างการใช้ปัจจุบันกาล (Present simple tense) ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้จนดูไม่สมจริง นักการศึกษาที่เชื่อในแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจึงมีแนวคิดว่าบทอ่านควรมีลักษณะที่เป็นเอกสารจริงซึ่งพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น โฆษณา ฤดูกาล ข่าวกีฬา หรือป้ายประกาศ เป็นต้น การนำเอาเอกสารจริงมาใช้ไม่ควรปรับแก้ไขภาษาให้ง่ายขึ้นเพราะเอกสารที่ผู้อ่านจะได้พบในชีวิตประจำวันนั้นไม่มีใครมาปรับระดับความยากง่ายให้ ผู้เรียนต้องอ่านและเดาความหมายจากบทอ่านเอง

3. วิธีการสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่านเพื่อสื่อสารอย่างมีจุดมุ่งหมาย ไม่ใช่อ่านเพื่อตอบคำถามท้ายบทแต่เพียงอย่างเดียว วิธีการสอนอ่านจึงเน้นการจัดกิจกรรมดังนี้

1. การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป
2. การอ่านเพื่อแก้ปัญหา
3. การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล
4. การหาจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน
5. การหาความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. การสอนทักษะอ่านไม่ควรแยกสอนจากทักษะอื่น ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ในการสอนอ่าน เพราะในชีวิตจริงเมื่อได้อ่านสิ่งใดมักนำไปใช้ได้ด้วย เช่น การนำไปบอกเล่า หรือเขียนเพื่อถ่ายทอดให้คนอื่นหนึ่ง ดังนั้นการจัดกิจกรรมควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมโดยการบูรณาการทักษะทั้ง 4 เช่น ให้ผู้เรียนอ่านโฆษณาเกี่ยวกับการรับสมัครงาน แล้วเขียนจดหมายระบุว่าต้องการสมัครงานในตำแหน่งนั้นๆ เป็นต้น

5. การออกแบบการสอนควรเน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้อ่านย่อมมีเหตุผลในการอ่านต่างกัน เช่น อ่านเพื่อหาข้อมูล อ่านเพื่อพัฒนาสติปัญญา อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นต้น ดังนั้นผู้สอนควรปรับทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น ใช้ทักษะการอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (Scanning) เพื่อหาข้อมูลเฉพาะ ใช้ทักษะการอ่านแบบคร่าวๆ ไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) เพื่อหาข้อมูลคร่าวๆ หรืออ่านแบบวิจารณ์ (Critical reading) เป็นต้น

สรุปได้ว่าการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนจะสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะไม่ได้ถูกบังคับ นักเรียนจะกระตือรือร้นที่จะอ่านเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ จึงทำให้มีแรงจูงใจที่จะอ่าน นอกจากนี้บทอ่านที่นำมาใช้สอนเป็นบทอ่านที่พบได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน จะทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการอ่านเพราะผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3.5 การจัดกิจกรรมและขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

การสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านตามหลักการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดย อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 128-136) และ สมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 178-179) ได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนอ่านที่ช่วยฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนการอ่าน (Pre-reading activities) เป็นขั้นตอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและต้องการจะรู้ข้อมูลในบทอ่าน ตลอดจนเป็นการปูพื้นความรู้ให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการรับข้อมูลนั้นๆ ซึ่งมีลักษณะการจัดกิจกรรมดังนี้

- ให้ผู้เรียนระดมความคิดคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับทราบข้อมูลอะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อเรื่อง หรือจากรูปภาพในบทอ่าน

- ให้ผู้เรียนระดมความคิดว่าตนมีความรู้ในเรื่องที่อ่านอย่างไร และต้องการรู้อะไรเพิ่มเติมบ้าง

- ให้ผู้เรียนทำนายว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์ใดในการเขียนเรื่องนั้นๆ

- ให้ผู้เรียนออกความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

- เตรียมผู้เรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน คือการเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียน (Contextualization) โดยการใช้คำถามเพื่อถามนำเข้าสู่บทเรียน

- เตรียมผู้เรียนให้ทราบความหมายของคำศัพท์ที่สำคัญๆที่จะพบในบทอ่านก่อนการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านบทอ่านได้เข้าใจอย่างต่อเนื่อง

- เตรียมผู้เรียนให้รู้ถึงโครงสร้างทางภาษาสำคัญๆที่จำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะแปลข้อมูลนั้นๆได้อย่างถูกต้อง

2. ขั้นตอนระหว่างการอ่าน (While-reading activities) เป็นขั้นตอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากข้อความที่อ่าน โดยให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อนว่าคืออะไร แล้วจึงให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่างๆตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง

ผู้สอนจะช่วยเหลือก็ต่อเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในระหว่างการทำกิจกรรม ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้

2.1 บอกจุดมุ่งหมายในการอ่านแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีเหตุผลในการอ่านและสามารถเลือกใช้กลยุทธ์ในการอ่านได้ถูกต้อง บางครั้งอาจต้องมีการสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนเห็นจุดมุ่งหมายเด่นชัด จุดมุ่งหมายในการอ่านอาจมีลักษณะดังนี้

- ให้ผู้เรียนตรวจดูว่าสิ่งที่ตนคาดเดาไว้ล่วงหน้ามีความถูกต้องมากน้อยเพียงใด มีเรื่องราวใดตรงกับการคาดเดาของตนบ้าง และได้รับข้อมูลอะไรเพิ่มเติมบ้าง
- ให้ผู้เรียนหาความคิดเห็นของผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้วนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของตนที่มีไว้ก่อนการอ่านเรื่องนั้นๆว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร
- ให้ผู้เรียนหาข้อมูลมาช่วยในการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง (Problem solving) เช่น ให้ผู้เรียนหาข้อมูลจากบทวิจารณ์ภาพยนตร์หลายๆเรื่อง แล้วให้ผู้อ่านตัดสินใจว่าจะเลือกชมภาพยนตร์เรื่องใด พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ เป็นต้น
- ให้ผู้เรียนหาข้อมูลเพื่อนำข้อมูลของตนมาแลกเปลี่ยนกับข้อมูลของผู้เรียนในคู่หรือในกลุ่มตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ (Information gap หรือ Jigsaw reading) แล้วนำข้อมูลที่สมบูรณ์นี้มาช่วยในการแก้ปัญหาหาอย่างใดอย่างหนึ่ง
- ให้ผู้เรียนนำข้อมูลของตนเองมาอภิปรายแสดงความคิดเห็นกับผู้เรียนคนอื่นที่มีข้อมูลต่างกับตน (Discussion)
- ให้ผู้เรียนนำข้อมูลมาช่วยในการปฏิบัติงานบางอย่าง (Performing tasks) เช่น ให้ผู้เรียนเรียงภาพตามลำดับเหตุการณ์ ให้ผู้เรียนวาดรูปประกอบคำบรรยาย เป็นต้น

2.2 ให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่างๆจากบทอ่านด้วยตนเองตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ระยะ คือ

2.2.1 ระยะแรกควรให้ผู้อ่านรับรู้เฉพาะใจความสำคัญหรือจุดสำคัญของบทอ่าน ผู้อ่านจะอ่านบทความนั้นอย่างสังเขป เพื่อจะได้รู้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีใจความว่าอย่างไร

2.2.2 ระยะที่สอง ถ้าผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนควรจรรายละเอียดของบทอ่าน จึงให้ผู้เรียนอ่านเพื่อหารายละเอียดต่อไป ซึ่งทำได้ 2 วิธีคือ

- การอ่านเพื่อเลือกหาเฉพาะข้อมูลที่ต้องการ ผู้เรียนจะต้องคิดไว้ในใจก่อนว่าจะค้นหาข้อมูลอะไร และในขณะที่อ่านก็จะมุ่งหาเฉพาะข้อมูลที่ต้องการเท่านั้น การทำเช่นนี้เรียกว่าการอ่านกวาด (Skimming)

- การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Scanning) ผู้เรียนจะอ่านหลายๆครั้งจนกว่าจะได้รายละเอียดที่ต้องการ หรือเพื่อให้เข้าใจเรื่องมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในการอ่านแบบนี้ผู้เรียนจะกระทำหลังจากรู้เค้าโครงของเรื่องราวนั้นอย่างสังเขปแล้ว การทำเช่นนี้ ผู้เรียนอาจจะต้องอาศัยทักษะย่อยๆอีกหลายอย่าง เช่น หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อความ หาความหมายของคำจากบริบท วิเคราะห์ข้อความที่อ่านว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือความเห็น หาข้อสรุปจากเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

3. ขั้นตอนหลังการอ่าน (Post-reading activities) เป็นขั้นตอนการสอนที่ให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาประกอบกับความรู้ ความคิดของผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่นๆที่อยู่ในจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เช่นนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ หรือนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่าวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดกิจกรรมการสอนอ่านที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมของตนในการคาดเดา อภิปราย แสดงความคิดเห็นในขั้นก่อนการสอนอ่าน จากนั้นผู้เรียนหาข้อมูลที่ต้องการจากบทอ่านด้วยตนเองในขั้นตอนระหว่างการอ่าน ในขั้นนี้ผู้อ่านต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยในการตีความหมายจากบทอ่าน และในขั้นตอนสุดท้ายผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมหลังการอ่านซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้ภาษาตามโครงสร้างหลักไวยากรณ์อย่างอิสระในการสื่อสาร โดยกิจกรรมที่ทำอาจเป็นการสื่อความหมายหรือถ่ายทอดความรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น การพูดสรุป หรือ การเขียนสรุปความในสิ่งที่อ่าน การสื่อความหมายในรูปแบบผัง ตาราง เป็นต้น

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

งานวิจัยในต่างประเทศ

นิอิจิม่า (Nijima. 1994: 3357) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในประเทศญี่ปุ่น ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น

มิเคลสัน-เอเซล (Michaelson – Ezell. 1995: 2621) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนเกรด 1 จำนวน 21 คน พบว่าเป็นวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีนี้มีพัฒนาในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

รีชมัท (Reichmuth. 1997: 660) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับผู้ใหญ่ที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ จำนวน 12 คน โดยแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่มๆละ 6 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนทักษะในการอ่าน ผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการจดจำเกี่ยวกับการใช้คำ (Word recognition) และมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทั้ง 2 วิธี พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการจดจำเกี่ยวกับการใช้คำและมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

โจนส์ (Jones. 1998: 404-407) ได้ศึกษาผลของการใช้เอกสารจริงกับนักศึกษาวิชาชีพครูของสถาบันเทคโนโลยี ในประเทศจีน โดยให้นักศึกษาเลือกอ่านบทอ่านที่ตนสนใจจากนิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ที่ตนสนใจ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาแลกเปลี่ยนความรู้กันกับเพื่อนในชั้น ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านและมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น

งานวิจัยในประเทศ

สำหรับในประเทศไทยมีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารหลายท่าน เช่น กนกรัตน์ ศรีวิจิตร (2531: 66) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเปรียบเทียบกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าช่วงคะแนนของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองเพิ่มขึ้นสูงกว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

คมเดือน โพธิสุวรรณ (2535: 54) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลาง จังหวัดลพบุรี ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร กับวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

จิราพร สุจริต (2543: 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความเข้าใจในการอ่านและมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

วีระชัย ศรีสร้อย (2544: 66-67) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการอ่านและเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

เสาวนีย์ เวโรจนันท์ (2547: 37-38) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร มีการพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษในทุกๆด้าน (ด้านการสรุปความ การจับใจความสำคัญ การบอกรายละเอียด และการตีความ)

กล่าวโดยสรุป วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ถือเป็นวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีดังกล่าวมีการพัฒนาตนเองในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอีกด้วย

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ศึกษามาข้างต้น วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน นับเป็นวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าวิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน สามารถพัฒนาด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับการสอนเพื่อการสื่อสาร หรือไม่ เพียงใด โดยผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนของ บราวน์; และ พาลินซ์ซาร์ (Brown; & Palincsar. 1984) และ ปรับใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ บรูเนอร์ (Bruner. 1978) การแสดงแบบอย่างการคิด (Think aloud) ของ เดเวย์ (Devey. 1983) และ เลือกรูปแบบการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารของ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541) ทั้งนี้ผลที่ได้จากการศึกษาอาจเป็นแนวทางพิจารณาสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 154 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 หนึ่งห้องเรียน จำนวน 30 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 หนึ่งห้องเรียน จำนวน 30 คน โดยได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ดังนี้

1 สุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการจับสลากเป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน จากประชากร 4 ห้องเรียน ซึ่งมีจำนวนนักเรียนห้องละ 37 และ 38 คน

2 จัดอันดับความสามารถของนักเรียนแต่ละห้อง โดยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษมาเรียงตามลำดับคะแนน แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนสูง กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนปานกลาง และกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนต่ำ

3 สุ่มเลือกนักเรียนจากแต่ละกลุ่มมา 80% ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 30 คน

4 สุ่มเลือกห้องเรียนเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการทำการทดลอง มีดังนี้

1. แผนการสอน

1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ 1 เป็นแผนการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal teaching technique)

1.2 แผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ 2 เป็นแผนการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching technique)

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยครู

4. แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยศึกษาขอบข่ายเนื้อหา รายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษาทฤษฎี และ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนอ่าน โดยใช้วิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนของ บราวน์; และ พาลินซ์ซาร์ (Brown; & Palincsar, 1984)

1.3 ศึกษาและเลือกบทอ่าน หนังสือแบบเรียน หนังสือวารสาร และ สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ จำนวน 10 เรื่อง โดยพิจารณาถึงระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์อยู่ในระดับเดียวกันกับหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1.4 นำเนื้อหาที่คัดเลือกไว้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเทพธิดา ตรวจสอบว่าเนื้อหาที่คัดเลือกมานั้นมีความยากง่าย คำศัพท์ โครงสร้าง และแนวคิดสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของทางโรงเรียนหรือไม่

1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน จำนวน 10 แผน

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ 2

2.1 ผู้วิจัยศึกษาศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยศึกษา ขอบข่ายเนื้อหา รายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยยึด จุดประสงค์การเรียนรู้และใช้เนื้อหาเดียวกันกับที่ใช้ในแผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ 1

2.2 ศึกษาทฤษฎี และ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนอ่านตามแนว การอ่านเพื่อการสื่อสาร ของ วิสาข์ จิตวิตร (2541: 49-52) อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 119-127) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 106-119) มอร์โรว์ (Morrow. 1981: 59-66)

2.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อการสื่อสาร

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาแนวการสร้างข้อสอบจากหนังสือ เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ เพื่อวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529) การทดสอบและ การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) แนวการสร้างข้อสอบ ภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ (2539) การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ ของ บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2526) แล้ว ประมวลความคิดเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

3.2 สร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 โดยคัดเลือก เนื้อหาจากแบบเรียนและเอกสารจริง (Authentic materials) ซึ่งมีความยากง่ายในระดับเดียวกันกับ เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อวัดพฤติกรรมการอ่านดังนี้

3.2.1 การบอกความหมายของคำศัพท์โดยอาศัยบริบทเป็นตัวช่วย

(Vocabulary)

3.2.2 การถอดความจากข้อความในบทอ่าน (Paraphrases)

3.2.3 การเข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง (Pronoun references)

3.2.4 การบอกรายละเอียดของเรื่อง (Specific details)

3.2.5 การบอกใจความสำคัญของเรื่อง (Main ideas)

3.2.6 การอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่าน (Inferences)

3.2.7 การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า (Predicting)

3.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยพิจารณาว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมานั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (บุญเชิด ภิญญอนันต์พงษ์. 2526: 88-91)

คะแนนความคิดเห็น

+1	=	แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
0	=	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
-1	=	แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

3.4 บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละบุคคลในแต่ละข้อ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3.5 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิลา ปีการศึกษา 2548 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อหาค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ข้อที่ตอบถูก	1	คะแนน
ข้อที่ตอบผิด	0	คะแนน
ข้อที่ตอบมากกว่า 1 แห่ง	0	คะแนน
ข้อที่ไม่ตอบ	0	คะแนน

3.6 นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% โดยการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และใช้ตารางวิเคราะห์ของ จุง เทห์ ฟาน (Chung Teh Fan) เพื่อคัดเลือกข้อทดสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และข้อที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามนั้นอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 217-218) โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบไว้ 40 ข้อ

3.7 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแล้ว ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 197-198)

4. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยครู

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเน้นการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน 3 ระดับ คือ

1. ระดับการถ่ายโอน (Transfer: Vocabulary, Paraphrases, Pronoun references)
2. ระดับสื่อความหมาย (Communication: Specific details, Main ideas)
3. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism: Inferences, Predicting)

โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสังเกตดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดประเมินผลทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของ กิ่งแก้ว อารีรักษ์ (2546: 159-160) เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ (2539: 93-109) วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 98-103) แล้วประมวลความคิดเพื่อสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

4.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 7 ข้อซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน (Rating scales) 5 ระดับ โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

5. แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน เน้นการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน 3 ระดับคือ

1. ระดับการถ่ายโอน (Transfer: Vocabulary, Paraphrases, Pronoun references)
2. ระดับสื่อความหมาย (Communication: Specific details, Main ideas)
3. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism: Inferences, Predicting)

โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสังเกตดังนี้

5.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดประเมินผลทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของ กิ่งแก้ว อารีรักษ์ (2546: 159-160) เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ (2539: 93-109) วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 98-103) แล้วประมวลความคิดเพื่อสร้างแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.2 สร้างแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 7 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน (Rating scales) 5 ระดับ โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยใช้แบบแผนการทดลองที่มีกลุ่มทดลองที่ 1 และ กลุ่มทดลองที่ 2 แบบสุ่มอย่างง่าย มีการสอบครั้งแรกกับสอบครั้งหลัง (Randomized Pretest – posttest design)

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE ₁	T ₁	X ₁	T ₂
RE ₂	T ₁	X ₂	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random assignment)
E ₁	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1
E ₂	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2
T ₁	แทน	การสอบก่อนทำการทดลอง (Pretest)
T ₂	แทน	การสอบหลังทำการทดลอง (Posttest)
X ₁	แทน	การสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน
X ₂	แทน	การสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

วิธีดำเนินการทดลอง

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยดำเนินการดังนี้

1.1 สุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการจับสลากเป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน จากประชากร 4 ห้องเรียน

1.2 จัดอันดับความสามารถของนักเรียนแต่ละห้อง โดยเรียงตามลำดับคะแนนจากการทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษ แล้วแบ่งนักเรียนแต่ละห้องออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนสูง กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนปานกลาง และกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนต่ำ

1.3 สุ่มเลือกนักเรียนแต่ละกลุ่มของแต่ละห้องออกมากลุ่มละ 80% ได้นักเรียนห้องละ 30 คน

1.4 สุ่มเลือกห้องเรียนเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนถึงกระบวนการวิธีดำเนินการทดลอง จุดประสงค์ของการทดลอง และวิธีประเมินผลของการทดลองในครั้งนี้

3. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือแล้ว จำนวน 40 ข้อ โดยมีระยะเวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง

4. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้แผนการสอนอ่านแบบวิธีแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้แผนการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เวลาในการทดลอง กลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 10 สัปดาห์

5. สังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะทำกิจกรรมในชั้นเรียน โดยนักเรียน 1 คนต้องได้รับการสังเกตเฉลี่ยอย่างน้อย คนละ 2 ครั้ง ภายในระยะเวลา 10 สัปดาห์ที่ทำการสอน

6. นักเรียนประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นระยะระหว่างการเรียนตามแผนการสอนที่ 2, 4, 6, 8, และ 10 รวม 5 ครั้ง

7. ทดสอบหลังการเรียน (Posttest) กับกลุ่มทดลองที่ 1 และ กลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ก่อนการทดลอง

8. ตรวจวิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

3. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

4. คำนวณหาค่าเฉลี่ย ของผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ ผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน และเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยแต่ละระยะ โดยใช้เกณฑ์ของ ลิเคิร์ต (Likert scales) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	พอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	เกือบพอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ควรปรับปรุง

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากการที่นักเรียนประเมินตนเองในส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิดในหัวข้อสิ่งที่ตนเองทำได้ดี และ สิ่งที่ตนเองทำไม่ได้ดี และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ กับจุดประสงค์ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526: 88-91)

2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ตามตารางสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อทดสอบของ จุง เทห์ ฟาน (Chung Teh Fan) (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 334-359)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 197-198)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t - test for independent samples และ t – test for dependent samples จากโปรแกรม SPSS for Windows

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ที่ได้รับการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน จำนวน 30 คน และที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ๆ ละ 4 ชั่วโมง รวม 40 ชั่วโมง การวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ของนักเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตอนที่ 2 การประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

ตอนที่ 3 การสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตพฤติกรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทดสอบและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบทดสอบ 40 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และนำมาเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร t – test แบบ dependent samples ปรากฏผลดังตาราง 2 ตาราง 3 และ ตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

คะแนน	N	Mean	S.D.	t	df	Sig.
คะแนนหลังการทดลอง	30	19.67	5.033	10.941**	29	0.00
คะแนนก่อนการทดลอง	30	13.73	4.705			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนแล้ว ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

คะแนน	N	Mean	S.D.	t	df	Sig.
คะแนนหลังการทดลอง	30	16	3.514	4.769**	29	0.00
คะแนนก่อนการทดลอง	30	13.9	3.177			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแล้ว ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

เพื่อหาความแตกต่างทางสถิติของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับวิธีการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t – test for independent samples ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของ
นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มการทดลอง	N	Mean	S.D.	t	df	Sig.
กลุ่มทดลองที่ 1	30	19.67	5.033	3.272**	58	0.002
กลุ่มทดลองที่ 2	30	16	3.514			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 การประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

ข้อมูลที่ผู้วิจัยนำเสนอในส่วนนี้ ได้จากการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งนักเรียนประเมินความสามารถของตนเป็นระยะๆ รวม 5 ระยะ โดยผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลที่ได้จากการทำแบบประเมินค่า (Rating Scale) และส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบคำถามปลายเปิด ข้อมูลที่นำเสนอได้แก่ ค่าเฉลี่ย และความหมายของแต่ละค่าเฉลี่ย โดยนำเสนอค่าเฉลี่ยของผลการประเมินเป็น 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	พอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	เกือบพอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ทั้งนี้ขอเสนอผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ดังนี้

กลุ่มทดลองที่ 1: นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน

ส่วนที่ 1 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียน จากการทำแบบประเมินตนเองในส่วนของแบบประมาณค่า (Rating Scale)

ตาราง 5 แสดงผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน
ด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ทั้ง 5 ระยะ

รายการพฤติกรรม	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	ระยะที่ 4	ระยะที่ 5	ค่าเฉลี่ยรวม	ความหมาย
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
1. บอกใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้ (Main idea)	3.33	3.40	3.47	3.70	3.83	3.54	ดี
2. บอกรายละเอียดและตอบ คำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ได้ (Specific detail)	3.53	3.60	3.63	3.67	3.77	3.64	ดี
3. เลือกความหมายของ คำศัพท์ให้สอดคล้องกับ เรื่องที่อ่านได้ (Vocabulary)	3.40	3.47	3.53	3.77	3.83	3.60	ดี
4. เข้าใจความหมายของคำ สรรพนามในเรื่อง (Pronoun reference)	3.57	3.60	3.67	3.70	3.80	3.66	ดี
5. สามารถถอดความจาก ข้อความในบทอ่านได้ (Paraphrase)	*	3.10	3.13	*	3.20	3.14	พอใช้
6. สามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ ปรากฏในบทอ่านได้ (Inference)	2.87	3.27	3.43	3.60	*	3.29	พอใช้
7. สามารถคาดเดาเหตุการณ์ ล่วงหน้าได้ (Prediction)	3.00	3.17	3.37	3.50	3.70	3.34	พอใช้
รวม	3.28	3.37	3.46	3.65	3.68	3.45	พอใช้

* หมายถึง ในระยะนี้แผนของการจัดกิจกรรมไม่ได้เน้นพฤติกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้ให้นักเรียนประเมิน

จากตาราง 5 พบว่าพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมทั้ง 5 ระยะ ของนักเรียนอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละพฤติกรรมในแต่ละระยะ สรุปผลได้ดังนี้

ระยะที่ 1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับ พอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และพฤติกรรมการเข้าใจ ความหมายของคำสรพนามในเรื่อง อยู่ในระดับดี ส่วนรายการพฤติกรรมอื่นๆอยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นพฤติกรรมการสามารถถอดความจากข้อความในบทอ่านซึ่งไม่ปรากฏผลการประเมินเนื่องจาก ในระยะนี้แผนของการจัดกิจกรรมไม่ได้เน้นพฤติกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้ให้นักเรียนประเมิน

ระยะที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับ พอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และพฤติกรรมการเข้าใจ ความหมายของคำสรพนามในเรื่อง อยู่ในระดับดี ส่วนรายการพฤติกรรมอื่นๆอยู่ในระดับพอใช้

ระยะที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับ พอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน พฤติกรรมการเลือกความหมาย ของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน และพฤติกรรมการเข้าใจความหมายของคำสรพนามในเรื่อง อยู่ในระดับดี ส่วนรายการพฤติกรรมอื่นๆอยู่ในระดับพอใช้

ระยะที่ 4 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับ ดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า ทุก พฤติกรรม อยู่ในระดับดี ยกเว้นพฤติกรรมการสามารถถอดความจากข้อความในบทอ่านซึ่งไม่ ปรากฏผลการประเมินเนื่องจากในระยะนี้แผนของการจัดกิจกรรมไม่ได้เน้นพฤติกรรมดังกล่าวจึง ไม่ได้ให้นักเรียนประเมิน

ระยะที่ 5 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับ ดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการสามารถถอดความจากข้อความในบทอ่าน อยู่ในระดับพอใช้ ส่วนรายการพฤติกรรม อื่นๆ อยู่ในระดับดี ยกเว้นพฤติกรรมการสามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านซึ่งไม่ปรากฏผลการ ประเมินเนื่องจากในระยะนี้แผนของการจัดกิจกรรมไม่ได้เน้นพฤติกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้ให้นักเรียน ประเมิน

ส่วนที่ 2 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ

กลุ่มทดลองที่ 1 จากคำถามปลายเปิด

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในส่วนของคำถามปลายเปิด โดยนักเรียนประเมินตนเองถึงสิ่งที่ตนเองทำได้ดี และสิ่งที่ทำไม่ได้ ทั้งหมด 5 ระยะเวลา โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์รวบรวมเป็นประเด็นหลักและหาค่าเฉลี่ยร้อยละ และสรุปผลได้ดังนี้

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ประเมินตนเองถึงสิ่งที่ทำได้ดี และสิ่งที่ทำไม่ได้ ในรูปแบบของทักษะที่ผู้เรียนซึ่งได้รับการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนสามารถพัฒนา เรียงตามลำดับสิ่งที่ทำได้ดีมากที่สุดมาหาสิ่งที่ทำไม่ได้ สรุปผลได้ดังนี้

- การเข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.85
- การบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คิดเป็นร้อยละ 18.94
- การเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน คิดเป็นร้อยละ 16.71
- การบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน คิดเป็นร้อยละ 13.64
- การสามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า คิดเป็นร้อยละ 11.42
- การสามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่าน คิดเป็นร้อยละ 6.96
- การสามารถถอดความจากข้อความในบทอ่าน คิดเป็นร้อยละ 4.45

กลุ่มทดลองที่ 2: นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 ส่วนที่ 1 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
 นักเรียน จากการทำแบบประเมินตนเองในส่วนของแบบประมาณค่า (Rating Scale)

ตาราง 6 แสดงผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน
 ด้วยวิธีแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 5 ระยะ

รายการพฤติกรรม	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	ระยะที่ 4	ระยะที่ 5	ค่าเฉลี่ยรวม	ความหมาย
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
1. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (Main idea)	3.07	3.27	3.33	3.47	3.60	3.34	พอใช้
2. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Specific detail)	3.20	3.27	3.40	3.47	3.53	3.37	พอใช้
3. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ (Vocabulary)	3.40	3.53	3.60	3.67	3.77	3.59	ดี
4. เข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง (Pronoun reference)	3.53	3.63	3.67	3.73	3.83	3.67	ดี
5. สามารถถอดความจากข้อความในบทอ่านได้ (Paraphrase)	*	3.37	3.43	*	3.53	3.44	พอใช้
6. สามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านได้ (Inference)	3.13	3.27	3.37	3.47	*	3.31	พอใช้
7. สามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ (Prediction)	3.13	3.27	3.33	3.40	3.47	3.32	พอใช้
รวม	3.24	3.37	3.44	3.53	3.62	3.43	พอใช้

* หมายถึง ในระยะนี้แผนของการจัดกิจกรรมไม่ได้เน้นพฤติกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้ให้นักเรียนประเมิน จากตาราง 6 พบว่าพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมทั้ง 5 ระยะ ของนักเรียนอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละพฤติกรรมในแต่ละระยะ สรุปผลได้ดังนี้

ระยะที่ 1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยรวมอยู่ในระดับ พอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการเข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง อยู่ในระดับดี ส่วนรายการพฤติกรรมอื่นๆอยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นพฤติกรรมความสามารถถอดความจากข้อความในบทอ่านซึ่งไม่ปรากฏผลการประเมินเนื่องจากในระยะนี้แผนของการจัดกิจกรรมไม่ได้เน้นพฤติกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้ให้นักเรียนประเมิน

ระยะที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับ พอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน และพฤติกรรมการเข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง อยู่ในระดับดี ส่วนรายการพฤติกรรมอื่นๆอยู่ในระดับพอใช้

ระยะที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับ พอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน พฤติกรรมการเข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่องอยู่ในระดับ ดี ส่วนรายการพฤติกรรมอื่นๆอยู่ในระดับพอใช้

ระยะที่ 4 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับ ดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน พฤติกรรมการเข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่องอยู่ในระดับ ดี ส่วนรายการพฤติกรรมอื่นๆอยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นพฤติกรรมความสามารถถอดความจากข้อความในบทอ่านซึ่งไม่ปรากฏผลการประเมินเนื่องจากในระยะนี้แผนของการจัดกิจกรรมไม่ได้เน้นพฤติกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้ให้นักเรียนประเมิน

ระยะที่ 5 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับ ดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า อยู่ในระดับ พอใช้ ส่วนรายการพฤติกรรมอื่นๆ อยู่ในระดับดี ยกเว้นพฤติกรรมสามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านซึ่งไม่ปรากฏผลการประเมินเนื่องจากในระยะนี้แผนของการจัดกิจกรรมไม่ได้เน้นพฤติกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้ให้นักเรียนประเมิน

ส่วนที่ 2 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ กลุ่มทดลองที่ 2 จากคำถามปลายเปิด

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในส่วนของคำถามปลายเปิด โดยนักเรียนประเมินตนเองถึงสิ่งที่ตนเองทำได้ดี และสิ่งที่ทำได้น่าไม่ดี ทั้งหมด 5 ระยะ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์รวบรวมเป็นประเด็นหลักและหาค่าเฉลี่ยร้อยละ และสรุปผลได้ดังนี้

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ประเมินตนเองถึงสิ่งที่ทำได้ดี และสิ่งที่ทำได้น่าไม่ดี ในรูปแบบของทักษะที่ผู้เรียนสามารถพัฒนา ซึ่งได้รับการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรียงตามลำดับสิ่งที่ทำได้ดีมากที่สุดมาหาสิ่งที่ทำได้น่าไม่ดี สรุปผลได้ดังนี้

● การเข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง	คิดเป็นร้อยละ 27.27
● การเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน	คิดเป็นร้อยละ 17.64
● การบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	คิดเป็นร้อยละ 14.97
● การบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	คิดเป็นร้อยละ 12.83
● การสามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า	คิดเป็นร้อยละ 10.16
● การสามารถถอดความจากข้อความในบทอ่าน	คิดเป็นร้อยละ 9.89
● การสามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่าน	คิดเป็นร้อยละ 7.21

ตอนที่ 3 การสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

โดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตพฤติกรรม

ข้อมูลที่ผู้วิจัยนำเสนอในส่วนนี้ ได้จากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตนักเรียนขณะทำกิจกรรมในชั้นเรียน ในระยะเวลา 10 สัปดาห์ที่ทำการสอน แบ่งเป็นช่วงๆ ช่วงแรก ระยะสัปดาห์ที่ 1- 5 และช่วงที่ 2 สัปดาห์ที่ 6 -10 โดยผู้วิจัยสังเกตนักเรียนทุกคน คนละ 2 ครั้ง แล้วนำผลที่ได้ของแต่ละคนมารวมเพื่อหาค่าเฉลี่ย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษในส่วนที่เป็นแบบประมาณค่า (Checklist) และส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ข้อมูลที่นำเสนอได้แก่ ค่าเฉลี่ย และความหมายของแต่ละค่าเฉลี่ย โดยนำเสนอค่าเฉลี่ยของผลการสังเกตเป็น 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	พอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	เกือบพอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ทั้งนี้ขอเสนอผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ดังนี้

กลุ่มทดลองที่ 1: นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับ
นักเรียน

ส่วนที่ 1 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน จากการทำแบบ
สังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในส่วนของแบบประมาณค่า

ตาราง 7 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนที่
ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ทั้ง 2 ระยะ

รายการพฤติกรรม	สังเกต ครั้งที่ 1	ความ หมาย	สังเกต ครั้งที่ 2	ความ หมาย
	$\bar{X}$		$\bar{X}$	
1. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (Main idea)	2.00	เกือบพอใช้	3.20	พอใช้
2. บอกรายละเอียดและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Specific detail)	1.97	เกือบพอใช้	3.33	พอใช้
3. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้ สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ (Vocabulary)	2.00	เกือบพอใช้	3.25	พอใช้
4. เข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง (Pronoun reference)	2.23	เกือบพอใช้	3.53	ดี
5. สามารถถอดความจากข้อความในบทอ่าน ได้ (Paraphrase)	1.73	เกือบพอใช้	2.97	พอใช้
6. สามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านได้ (Inference)	1.63	เกือบพอใช้	2.60	พอใช้
7. สามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ (Prediction)	1.83	เกือบพอใช้	3.00	พอใช้
รวม	1.91	เกือบพอใช้	3.12	พอใช้

จากตาราง 7 ผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 จากการสังเกตแต่ละครั้งสรุปผลได้ดังนี้

การสังเกตครั้งที่ 1 พบว่า พฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวม อยู่ในระดับเกือบ
พอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า ทุกรายการพฤติกรรม
พฤติกรรมอยู่ในระดับ เกือบพอใช้ ทั้งหมด

การสังเกตครั้งที่ 2 พบว่า พฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวม อยู่ในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่าพฤติกรรมการเข้าใจความหมาย
ของคำสรรพนามในเรื่อง อยู่ในระดับดี ส่วนพฤติกรรมอื่นๆอยู่ในระดับพอใช้ทั้งหมด

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างทำการทดลอง และนำพฤติกรรมนั้นมาวิเคราะห์แยกตามลำดับขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ สรุปผลได้ดังนี้

ตาราง 8 แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน

ลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading activity)	ในระยะแรกช่วงสัปดาห์ที่ 1 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่ค่อยมีปฏิสัมพันธ์กับครู ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ไม่กล้าตอบคำถามครู และแสดงความคิดเห็น สังเกตได้จากการเรียนบทเรียนเรื่อง Dolphin ซึ่งเป็นบทเรียนที่ผู้วิจัยใช้สอนในสัปดาห์แรก เมื่อผู้วิจัยโชว์ภาพปลาโลมาอย่างรวดเร็วให้นักเรียนทายว่าเป็นภาพอะไร นักเรียนส่วนใหญ่นั่งเงียบ มีนักเรียนบางคนตอบเสียงเบาๆว่า"ปลาโลมา" เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าถึงสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับปลาโลมา นักเรียนไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นใดๆ ผู้วิจัยจึงถามต่อว่า "เคยเห็นปลาโลมาจากที่ไหนบ้าง" นักเรียนบางตอบว่า "ในโทรทัศน์" นักเรียนบางคนตอบว่า "เคยเห็นที่ประสาธน์ไม้สวรรค์" ผู้วิจัยสังเกตว่า ถ้าไม่ถาม นักเรียนจะไม่ตอบหรือแสดงความคิดเห็นเลย ในระยะต่อมาช่วงสัปดาห์ที่ 2 – 6 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนให้ความสนใจในการทำกิจกรรมขึ้นนี้มากขึ้น สังเกตได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน เช่น ตอนที่ผู้วิจัยใช้วิธีการเปิดภาพ (ภาพ UFO) ที่ละส่วนให้ผู้เรียนทายว่าเป็นภาพอะไร นักเรียนต่างรีบตอบในสิ่งที่ตนคิดตามจินตนาการของแต่ละคน เมื่อผู้เรียนทายถูกว่าเป็นภาพของ UFO ผู้วิจัยจึงถามถึงสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับ UFO นักเรียนต่างกระตือรือร้นตอบคำถามพร้อมทั้งให้รายละเอียดโดยอ้างอิงจากความรู้และประสบการณ์เดิมที่แต่ละคนมี จากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียน

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับขั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading activity) (ต่อ)	คาดเดาเหตุการณ์ของเรื่อง โดยผู้วิจัยนำเหตุการณ์ในเรื่องมา 1-3 บรรทัด และให้ตอนต่อไปของเรื่องไว้ 3 ตอน ให้นักเรียนเลือกว่า ตอนต่อไปของเรื่องน่าจะเป็นตอนใด นักเรียนต่างอภิปรายกันในกลุ่มในการเลือกตอนต่อไปของเรื่อง พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบว่าทำไมจึงเลือก ตอนดังกล่าว อย่างสนุกสนาน อีกตัวอย่างเช่นในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่านเรื่อง SUMO ตอนที่ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันต่อภาพของนักกีฬา SUMO กำลังต่อสู้กัน (ผู้วิจัยตัดภาพออกเป็นส่วนๆ) แล้วให้นักเรียนตอบว่าเป็นภาพของอะไร นักเรียนต่างรีบช่วยกันต่อภาพเพื่อตอบคำถามครูว่าเป็นภาพอะไร เมื่อนักเรียนรู้คำตอบว่าเป็นภาพของการแข่งขัน SUMO ผู้วิจัยจึงถามถึงสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับ SUMO นักเรียนต่างกระตือรือร้นให้รายละเอียดเกี่ยวกับกีฬา SUMO โดยอ้างอิงจากประสบการณ์เดิมของแต่ละคน ผู้วิจัยสังเกตได้ว่ากิจกรรมในขั้นนี้สามารถสร้างความสนใจให้ผู้เรียนอยากที่จะอ่านบทอ่านต่อไปได้เป็นอย่างดี ในระยะหลังช่วงสัปดาห์ที่ 7 – 10 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนให้ความสนใจ และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเป็นอย่างมาก สังเกตได้จากการทำกิจกรรมในบทอ่านเรื่อง The Most Romantic Day โดยผู้วิจัยวาดรูปหัวใจเพียงส่วนเดียว แล้วให้แต่ละกลุ่มเติมภาพต่อว่าน่าจะเป็นภาพอะไร โดยครูให้คำใบ้ว่า คำศัพท์ของภาพนี้มีอักษรตัว h ขึ้นต้น และมีอักษรตัว t ตามท้าย เป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย นักเรียนแต่ละกลุ่มต่างคิดหาคำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยอักษรตัว h และตามท้ายด้วยอักษร t และวาดภาพให้ตรงกับคำศัพท์ที่ได้ นักเรียนส่วนใหญ่ตอบถูกว่าเป็นรูปหัวใจ (heart) เมื่อนักเรียนรู้คำตอบคือรูปหัวใจ นักเรียนต่างรีบตอบว่าวันนี้จะเรียนเรื่อง

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับขั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading activity) (ต่อ)	Valentine's Day แนนอน เมื่อครูตอบว่าใช่ นักเรียนต่างรีบให้รายละเอียดเกี่ยวกับวันวาเลนไทน์อย่างสนุกสนาน โดยผู้วิจัยไม่ได้บอกให้นักเรียนให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเลย จากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนคิดว่าจะพบในบทอ่าน นักเรียนต่างช่วยกันคิดหาคำศัพท์อย่างตื่นเต้นและอย่างสนุกสนาน เพราะผู้วิจัยกำหนดเวลาให้เพียง 2 นาที สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมก่อนการอ่านที่สร้างความสนใจนักเรียน และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียน สังเกตได้จากพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนข้างต้น ในสัปดาห์แรกผู้เรียนยังไม่ค่อยให้ความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนมากนัก ในระยะต่อมาผู้วิจัยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การใช้ภาพอย่างรวดเร็วให้นักเรียนทาย การเปิดภาพทีละส่วนให้ทาย การต่อภาพ การตอบคำถามถูกผิด (True / False) การให้คาดเดาตอนต่อไปของเรื่อง การแข่งขันเดาคำศัพท์ เป็นต้น ในการกระตุ้นผู้เรียนให้ตั้งเป้าประสงค์การเรียนรู้เดิมออกมาใช้ในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมในขั้นต่อไป
ขั้นระหว่างการอ่าน (While – reading activity)	ในขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่านในการจัดการเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการแสดงผลแบบอย่างการคิด เพื่อเป็นแบบอย่างในการทำกิจกรรม การสรุปความ (Summarizing) การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย (Clarifying) การตั้งคำถาม (Questioning) และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า (Predicting) ด้วยการตั้งคำถามจากบทอ่าน และตอบคำถามเหล่านั้นเอง ให้นักเรียนเห็นถึงวิธีการตั้งคำถามและการตอบคำถามของแต่ละกิจกรรมทั้ง 4 ข้างต้น ในขณะเดียวกันผู้วิจัยก็ใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการอภิปราย และคิด

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับชั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ขั้นระหว่างການอ่าน (While – reading activity) (ต่อ)	อย่างมีวิจารณญาณ โดยการถามกระตุ้น และให้รูปแบบทางภาษาแก่ผู้เรียน ในขั้นนี้เองผู้วิจัยพบข้อมูลดังต่อไปนี้: ในระยะแรกช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 2 ผู้วิจัยพบว่าพฤติกรรมการอ่านในทุกกลยุทธ์ของนักเรียนยังอยู่ในระดับควรปรับปรุง นักเรียนยังมีปัญหาในการทำความเข้าใจกับบทอ่านอยู่หลายประการสังเกตได้จากการฝึกตั้งคำถามและการตอบคำถามของนักเรียนในแต่ละรายการพฤติกรรม เช่น เมื่อผู้วิจัยถามคำถามให้นักเรียนบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Specific details) นักเรียนยังไม่ค่อยเข้าใจคำถาม เช่น ในการจัดกิจกรรมการอ่านเรื่อง Quicksand ผู้วิจัยถามนักเรียนว่า Can you float on quicksand? นักเรียนตอบว่า sand and water ซึ่งไม่ใช่ลักษณะของคำตอบที่ควรจะเป็นเลย เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าของย่อหน้าถัดไป นักเรียนยังคาดเดาในสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องในบทอ่าน บางคนคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าโดยการเอารายละเอียดของย่อหน้าที่อ่านมาแล้วมาตอบ ในระยะหลังช่วงสัปดาห์ที่ 3 - 10 พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ผู้วิจัยสังเกตได้ว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้น กล่าวคือ สามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น สามารถบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น สามารถเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสมขึ้น สามารถบอกได้ว่าคำสรรพนามหมายถึงคำนามใด นักเรียนสามารถถอดความจากข้อความในบทอ่าน อนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านได้ดีขึ้น และ คาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้เหมาะสมยิ่งขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ทักษะเหล่านั้นผ่านทางการฝึกใช้เทคนิคการแสดงแบบอย่างการคิดด้วยตนเอง ด้วยการฝึกตั้งคำถาม

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับขั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ขั้นระหว่างการอ่าน (While – reading activity) (ต่อ)	และหาคำตอบจากบทอ่าน ลงในใบกิจกรรมระหว่างการอ่าน และการออกมาเป็นผู้นำการทำกิจกรรมทั้ง 4 ขั้นตอนข้างต้นแทนครู ประกอบกับผู้วิจัยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการถามกระตุ้นให้นักเรียนสามารถสื่อในสิ่งที่ตนคิดออกมาในรูปแบบของการมีปฏิสัมพันธ์ทางวาทะกับครู สรุปได้ว่าการใช้เทคนิคการแสดงแบบอย่างการคิดของครู ทำให้ผู้เรียนเห็นรูปแบบวิธีการคิดในการทำกิจกรรม การสรุปความ การทำความเข้าใจความกระจ่างกับข้อสงสัย การตั้งคำถาม และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ตลอดจนการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ โดยการใช้คำถามกระตุ้น และการให้รูปแบบทางภาษาของครู สามารถช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการอ่านที่ดีขึ้น
ขั้นหลังการอ่าน (Post – reading activity)	ในการทำกิจกรรมหลังการอ่านซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องนำข้อมูลที่รับรู้ในบทอ่านไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นการขยายความรู้จากสิ่งที่อ่าน ปราบกฎผลพฤติกรรมที่สังเกตได้ดังนี้ ในระยะแรกช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 3 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนยังต้องกลับไปอ่านบทอ่านใหม่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาทำกิจกรรมในขั้นนี้ ผู้วิจัยสังเกตได้จากกิจกรรมที่นักเรียนต้องเขียนเรื่องสั้นจากรูปภาพ (เกี่ยวกับ UFO) หลังจากอ่านเรื่อง UFO จบแล้ว นักเรียนก็ยังจับทิศทางไม่ได้ว่าควรจะเขียนไปในแนวใดจึงต้องกลับไปอ่านบทอ่านอีกครั้ง ทั้งๆที่ผู้วิจัยให้นักเรียนเขียนตามจินตนาการของตนเอง

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับขั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ขั้นหลังการอ่าน (Post – reading activity) (ต่อ)	ในระยะหลังช่วงสัปดาห์ที่ 4 – 10 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านความคงทนในการจดจำข้อมูล กล่าวคือ นักเรียนไม่ได้กลับไปอ่านบทอ่านอีกครั้งเพื่อนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมหลังการอ่าน เช่นในการทำกิจกรรมในบทอ่านเรื่อง Quicksand หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนเขียนเรื่องสั้น โดยผู้วิจัยเริ่มเรื่องให้ (เกี่ยวกับ Quicksand) แล้วให้นักเรียนเขียนตอนจบของเรื่องว่าจะเป็นไปในแนวใด นักเรียนต่างแสดงความคิดเห็น และช่วยกันเขียนตอนจบของเรื่อง โดยไม่ได้กลับไปอ่านบทอ่านอีกครั้งเลย อีกตัวอย่างเช่น ในการทำกิจกรรมการอ่านเรื่อง Bird Flu หลังจากทีนักเรียนอ่านเรื่อง Bird Flu เสร็จ ในสัปดาห์ถัดมาผู้วิจัยให้นักเรียนเขียนถึงวิธีป้องกันตนเองจากไข้หวัดนก (Bird Flu) ผู้วิจัยพบว่านักเรียนอภิปรายความคิดเห็นกันในกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อมูลที่ได้จากการอภิปรายลงในใบกิจกรรมหลังการอ่านโดยไม่ได้เอาบทอ่านเรื่อง Bird Flu ขึ้นมาอ่านอีกครั้งเลย เห็นได้ว่านักเรียนมีพัฒนาการในการจดจำข้อมูล นักเรียนสามารถประยุกต์ข้อมูลที่ได้อ่านมาใช้ในการทำกิจกรรมหลังการอ่านได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องกลับไปอ่านบทอ่านนั้นอีกครั้ง

กลุ่มทดลองที่ 2: นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสอนแบบการสนทนาเพื่อการสื่อสาร

ส่วนที่ 1 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน จากการทำแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในส่วนของแบบประเมินค่า

ตาราง 9 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนที่
ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 2 ระยะ

รายการพฤติกรรม	สังเกต ครั้งที่ 1	ความ หมาย	สังเกต ครั้งที่ 2	ความ หมาย
	$\bar{X}$		$\bar{X}$	
1. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (Main ideas)	2.13	เกือบพอใช้	2.90	พอใช้
2. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้ (Specific details)	1.80	เกือบพอใช้	3.00	พอใช้
3. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้อง กับเรื่องที่อ่านได้ (Vocabulary)	2.07	เกือบพอใช้	2.97	พอใช้
4. เข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง (Pronoun references)	2.27	เกือบพอใช้	3.27	พอใช้
5. สามารถถอดความจากข้อความในบทอ่าน ได้ (Paraphrases)	1.67	เกือบพอใช้	2.80	พอใช้
6. สามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านได้ (Inferences)	1.60	เกือบพอใช้	2.23	เกือบพอใช้
7. สามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ (Predicting)	1.67	เกือบพอใช้	2.97	พอใช้
รวม	1.88	เกือบพอใช้	2.87	พอใช้

จากตาราง 8 ผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 จากการสังเกตแต่ละครั้งสรุปผลได้ดังนี้

การสังเกตครั้งที่ 1 พบว่า พฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวม อยู่ในระดับเกือบ
พอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.88 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า ทุกรายการพฤติกรรม อยู่ใน
ระดับ เกือบพอใช้

การสังเกตครั้งที่ 2 พบว่า พฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวม อยู่ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่าน อยู่ในระดับ เกือบพอใช้ ส่วนพฤติกรรมอื่นๆ อยู่ในระดับพอใช้ทั้งหมด

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างทำการทดลอง และ นำพฤติกรรมนั้นมาวิเคราะห์แยกตามลำดับขั้นของการจัดการเรียนรู้ สรุปผลได้ดังนี้

ตาราง 10 แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ลำดับขั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading activity)	ในระยะแรกช่วงสัปดาห์ที่ 1 ในขั้นกิจกรรมก่อนการอ่านนี้ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงออก และไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สังเกตได้จากการทำกิจกรรมการอ่านเรื่อง Dolphin ซึ่งเป็นบทอ่านที่ผู้วิจัยใช้สอนในสัปดาห์แรก ผู้วิจัยใช้รูปภาพปลาโลมาให้นักเรียนดูอย่างรวดเร็ว และให้นักเรียนทายว่าเป็นภาพของอะไร นักเรียนส่วนใหญ่นั่งเงียบ นักเรียนด้านหลังห้องตอบด้วยเสียงเบาๆว่า “ปลา” ครูถามต่อว่า “ปลาชนิดใด” นักเรียนคนหนึ่งตอบว่า “ปลาโลมา” เมื่อนักเรียนเห็นภาพอย่างชัดเจนว่าเป็นปลาโลมา ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนบอกถึงสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับปลาโลมา นักเรียนนั่งเงียบ ไม่มีใครให้รายละเอียด ผู้วิจัยจึงถามว่า “นักเรียนเคยเห็นปลาโลมาจากที่ไหนบ้าง” นักเรียนบางคนตอบว่า “จากรายการโทรทัศน์” ผู้วิจัยสังเกตว่าถ้าผู้วิจัยไม่ถามคำถาม นักเรียนก็จะนั่งเงียบ ไม่แสดงความคิดเห็นหรือมีปฏิสัมพันธ์กับครูเลย ในระยะต่อมาช่วงสัปดาห์ที่ 2 – 6 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น มีการตั้งเอาประสบการณ์เดิมมาใช้ในการตอบคำถามมากขึ้น สังเกตได้จากการทำกิจกรรมในบทอ่านเรื่อง TSUNAMI ผู้วิจัยใช้รูปภาพเหตุการณ์สึนามิ ให้นักเรียนดูอย่าง

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับขั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading activity) (ต่อ)	รวดเร็ว และให้นักเรียนตอบว่าเป็นภาพอะไร นักเรียนต่างรีบตอบในสิ่งที่ตนคิดว่าน่าจะเป็นตามข้อมูลที่เห็น ซึ่งยังไม่มีใครตอบถูก พอนักเรียนเห็นภาพอย่างชัดเจน คำตอบแรกที่ผู้วิจัยได้ยินคือ “น้ำท่วม” หลังจากนั้นนักเรียนก็เริ่มตอบว่าเป็นเหตุการณ์สึนามิ จากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์สึนามิ นักเรียนต่างเล่าสิ่งที่ตนเองรู้เกี่ยวกับสึนามิอย่างแข็งขัน เพราะเหตุการณ์สึนามิเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง นักเรียนมีประสบการณ์นั้นอาจจะด้วยการดูข่าวจากโทรทัศน์ หรืออ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ในระยะหลังช่วงสัปดาห์ที่ 7 – 10 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นอย่างมากในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมก่อนการอ่าน สังเกตได้จากการทำกิจกรรมการอ่านเรื่อง SUMO ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันต่อภาพของนักกีฬาซูโม่กำลังต่อสู้กัน (ผู้วิจัยตัดภาพออกเป็นส่วนๆ) และให้ทายว่าเป็นภาพอะไร นักเรียนต่างรีบช่วยกันต่อภาพอย่างสนุกสนาน บางกลุ่มต่อผิด บางกลุ่มต่อได้ถูกต้อง เมื่อนักเรียนรู้คำตอบว่าเป็นภาพนักกีฬาซูโม่กำลังต่อสู้กัน นักเรียนต่างเล่าถึงสิ่งที่ตนเองรู้เกี่ยวกับกีฬาซูโม่อย่างสนุกสนาน โดยครูยังไม่ได้ถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น หรือบอกให้นักเรียนให้รายละเอียดเกี่ยวกับกีฬาซูโม่เลย สรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมที่หลากหลายกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งเป้าประสบการณ์เดิมออกมาอภิปราย และให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะเรียน สามารถสร้างความสนใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นและอยากที่จะทำกิจกรรมได้ ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำกิจกรรมก่อนการอ่านที่หลากหลาย เช่น การใช้รูปภาพอย่างรวดเร็วให้นักเรียนทาย การเปิดภาพทีละส่วนให้ทาย การให้ผู้เรียนต่อภาพ การตอบ

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับชั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ชั้นระหว่างการอ่าน (While – reading activity)	คำถามถูกผิด (True / False) การแข่งขันเดาคำศัพท์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม นักเรียนจึงกล้าแสดงความคิดเห็นและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมมากขึ้นเรื่อยๆ ในขั้นนี้ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านและทำกิจกรรมระหว่างการอ่าน ด้วยการนำข้อมูลในบทอ่านมาใช้เป็นคำตอบหรือแก้ปัญหาในกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในระยะแรกช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 3 ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีปัญหาในการทำความเข้าใจกับบทอ่านอยู่หลายประการ โดยสังเกตเห็นว่า เมื่อถามให้นักเรียนบอกถึงใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Main ideas) นักเรียนเงิบอยู่นานแล้วจึงทยอยตอบ ซึ่งคำตอบไม่ใช่ใจความสำคัญของเรื่องเลยแต่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยในเรื่อง เช่น คำศัพท์ วันที่ สถานที่ ชื่อคน เมื่อผู้วิจัยถามคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน (Specific details) นักเรียนยังไม่ค่อยเข้าใจคำถาม เช่นในการทำกิจกรรมการอ่านเรื่อง The Great Wall of China ผู้วิจัยถามว่า How long is it ? นักเรียนตอบว่า China ซึ่งไม่ใช่ลักษณะของคำตอบที่สอดคล้องกับลักษณะคำถามเลย เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าของย่อหน้าถัดไป นักเรียนไม่ได้คาดการณ์สิ่งใหม่ที่น่าจะถูกกล่าวถึง แต่นักเรียนใช้รายละเอียดในย่อหน้าที่อ่านมาแล้วมาตอบ ในระยะต่อมาช่วงสัปดาห์ที่ 4 – 10 พบว่านักเรียนมีพัฒนาการในด้านพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นดีขึ้น กล่าวคือ นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ สามารถบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น สามารถเลือกความหมายของคำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทมากขึ้น สามารถบอกได้ว่าคำสรรพนามหมายถึงคำนามใด ตลอดจน มี

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับขั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ขั้นระหว่างการอ่าน (While – reading activity) (ต่อ)	พัฒนาการในการถอดความจากข้อความในบทอ่าน อนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่าน และสามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น เนื่องจากมีโอกาสดูฝึกคิด และได้เห็นตัวอย่างการสาธิตการตั้งคำถามและตอบคำถามของครู สรุปได้ว่าการสาธิตการตั้งคำถามและการตอบคำถามของครูทำให้นักเรียนเห็นรูปแบบวิธีการคิดในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านที่ดีขึ้น
ขั้นหลังการอ่าน (Post – reading activity)	ในระยะแรกช่วงสัปดาห์ที่ 1 – 3 หลังจากนักเรียนอ่านบทอ่านและทำกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว เมื่อมาถึงกิจกรรมหลังการอ่านซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องนำข้อมูลที่ได้รับรู้ในบทอ่านมาประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมหลังการอ่าน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่มีความคงทนในการเรียนรู้ สังเกตได้จากการทำกิจกรรมในบทอ่านเรื่อง TSUNAMI หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนระดมสมอง อภิปราย และแสดงความคิดเห็น โดยให้นักเรียนบอกถึงผลกระทบของเหตุการณ์สึนามิที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยพบว่านักเรียนยังต้องย้อนกลับไปอ่านเรื่อง TSUNAMI อีกครั้ง เพื่อนำข้อมูลมาประยุกต์ในการทำกิจกรรมขั้นนี้ ในระยะต่อมาช่วงสัปดาห์ที่ 4 – 10 ผู้วิจัยยังคงพบว่านักเรียนยังไม่มีพัฒนาการในการจดจำข้อมูลตัวอย่างเช่น ในการทำกิจกรรมการอ่านเรื่อง Bird Flu เมื่อผู้เรียนเรียนเรื่อง Bird Flu และทำกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว ในสัปดาห์ต่อมา ผู้วิจัยให้เขียนบอกถึงวิธีป้องกันตนเองจากไข้หวัดนก ในขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนยังต้องกลับไปอ่านข้อมูลเรื่องไข้หวัดนก

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับขั้นการจัดการเรียนรู้	พฤติกรรมที่สังเกตได้
ขั้นหลังการอ่าน (Post – reading activity) (ต่อ)	(Bird Flu) อีกครั้ง ทำให้เกิดความล่าช้าในการทำกิจกรรมนี้ ทั้งที่ผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมในเรื่องของไข้หวัดนกแล้วก็ตาม สรุปได้ว่านักเรียนไม่สามารถจดจำข้อมูลที่อ่านมาแล้วได้ ทำให้ไม่สามารถประยุกต์ข้อมูลจากการทำกิจกรรมระหว่างการอ่านมาใช้ในการทำกิจกรรมหลังการอ่านได้ นักเรียนจึงต้องกลับไปอ่านบทอ่านนั้นอีกครั้ง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับวิธีการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนและวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 154 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยดำเนินการดังนี้

1. สุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการจับสลากเป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน จากประชากร 4 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนห้องละ 37 และ 38 คน
2. จัดอันดับความสามารถของนักเรียนแต่ละห้อง โดยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษมาเรียงตามลำดับคะแนน แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนสูง กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนปานกลาง และกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนต่ำ
3. สุ่มเลือกนักเรียนจากแต่ละกลุ่มมา 80% ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 30 คน
4. สุ่มเลือกห้องเรียนเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการทำการทดลอง มีดังนี้

1. แผนการสอน
 - 1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ 1 เป็นแผนการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal teaching technique)
 - 1.2 แผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ 2 เป็นแผนการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching technique)
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 40 ข้อ
3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยครู
4. แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

วิธีดำเนินการทดลอง

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยดำเนินการดังนี้

1.1 สุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการจับสลากเป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน จากประชากร 4 ห้องเรียน

1.2 จัดอันดับความสามารถของนักเรียนแต่ละห้อง โดยเรียงตามลำดับคะแนนจากการทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษ แล้วแบ่งนักเรียนแต่ละห้องออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนสูง กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนปานกลาง และกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนต่ำ

1.3 สุ่มเลือกนักเรียนแต่ละกลุ่มของแต่ละห้องออกมากลุ่มละ 80% ได้นักเรียนห้องละ 30 คน

1.4 สุ่มเลือกห้องเรียนเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนถึงกระบวนการวิธีดำเนินการทดลอง จุดประสงค์ของการทดลอง และวิธีประเมินผลของการทดลองในครั้งนี้

3. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือแล้ว จำนวน 40 ข้อ โดยมีระยะเวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง

4. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้แผนการสอนอ่านแบบวิธีแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้แผนการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เวลาในการทดลอง กลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 10 สัปดาห์

5. สังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะทำกิจกรรมในชั้นเรียน โดยนักเรียน 1 คนต้องได้รับการสังเกตเฉลี่ยอย่างน้อย คนละ 2 ครั้ง ภายในระยะเวลา 10 สัปดาห์ที่ทำการสอน

6. นักเรียนประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นระยะระหว่างการเรียนตามแผนการสอนที่ 2, 4, 6, 8, และ 10 รวม 5 ครั้ง

7. ทดสอบหลังการเรียน (Posttest) กับกลุ่มทดลองที่ 1 และ กลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ก่อนการทดลอง

8. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows มีขั้นตอนดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ t – test for independent samples

2. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t – test for dependent samples

3. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t – test for dependent samples

4. คำนวณค่าเฉลี่ย ของผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และ ผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแต่ละระยะ โดยใช้ เกณฑ์ของ ลิเคิร์ต (Likert scales) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	พอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	เกือบพอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ควรปรับปรุง

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากการที่นักเรียนประเมินตนเองในส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิดในหัวข้อสิ่งที่ตนเองทำได้ดี และ สิ่งที่ยากปรับปรุงตนเอง และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาการใช้วิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับวิธีการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพัฒนาขึ้นเหมือนกัน ทั้งจากการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน และจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยครู โดยนักเรียนประเมินตนเองจากระดับพอใช้มาเป็นระดับดี และจากการสังเกตของครูที่ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนจากระดับเกือบพอใช้มาเป็นระดับพอใช้

อภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal teaching technique) กับวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ตามผลที่ได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน การที่นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น อาจสืบเนื่องมาจาก วิธีการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีการสอนภาษาแบบทั่วไป กล่าวคือ สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ได้กับทุกทักษะ ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ไม่เน้นเฉพาะทักษะใดเป็นพิเศษ ในขณะที่วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน เป็นวิธีการสอนที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยเฉพาะ กิจกรรมต่างๆในการจัดการเรียนรู้แบบ

แลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนจึงเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะทางการอ่านของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยจะได้อภิปรายโดยละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 วิธีการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน และวิธีการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่สอนกลยุทธ์ในการอ่าน ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดตลอดจนการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างอยู่ที่ขั้นตอนการจัดกิจกรรมระหว่างการอ่าน โดยลักษณะกิจกรรมในขั้นระหว่างการอ่านของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องตอบคำถาม หรือแก้ปัญหาตามกิจกรรมการอ่านที่ปรากฏ ในขณะที่ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่านของการจัดกิจกรรมแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนนั้น ก่อนทำกิจกรรมนักเรียนได้ฝึกฝนการใช้เทคนิคการแสดงแบบอย่างการคิดหลังจากที่ได้สังเกตจากครูไปแล้ว ด้วยตนเอง โดยผ่านทางการทำกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ การสรุปความ การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย การตอบคำถาม และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ฝึกฝนผู้เรียนในเรื่องกลยุทธ์ของการทำความเข้าใจกับบทอ่านโดยเฉพาะ โดยการออกมาเป็นผู้นำ นำการทำกิจกรรมทั้ง 4 ขั้นตอนข้างต้นแทนครู ทำให้ได้ฝึกฝนกลยุทธ์ที่ใช้ในการทำ ความเข้าใจกับบทอ่านเพิ่มเติม ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้นเรื่อยๆ ดังเห็นได้จากผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน และผลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยครู ทั้งในส่วนของการทำแบบประเมินส่วนแรก ซึ่งเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) และส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิด ข้อมูลที่ได้ล้วนสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนประเมินความสามารถของตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของครูที่พบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยสังเกตจากการที่นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามจากบทอ่านได้ดีขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของหลายท่าน เช่น บราวน์; และ พาลินซ์ซาร์ (Brown; & Palincsar. 1984) ลิซินชุก (Lysynchuk. 1990) ทรงศรี สรณสถาพร; และ สมปราวรณา รัตนกุล (Songsri Soranastaporn; & Sompratana Ratanakul. 2000) ที่ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนสามารถปรับปรุงตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ กล่าวคือนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น ตลอดจนสามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ดี

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีการใช้สื่อคือ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) โดยครูใช้คำถามกระตุ้นและช่วยเหลือให้ผู้เรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมไปใช้ผสมผสานในการทำ ความเข้าใจกับเรื่องใหม่ มีการอภิปราย และส่งเสริมให้

เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณในทุกขั้นตอนการเรียนรู้ เช่นในขั้นก่อนการอ่าน ครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้โดยใช้คำถามถามกระตุ้นให้ผู้เรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอภิปราย และให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะเรียนให้มากที่สุด ส่วนในขั้นกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ ครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในการช่วยเหลือผู้เรียนในการทำกิจกรรม การสรุปความ การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย การตั้งคำถาม และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า โดยใช้คำถามถามกระตุ้น ตลอดจนให้รูปแบบทางภาษาแก่ผู้เรียนให้ได้สื่อในสิ่งที่ตนคิดออกมา เมื่อผู้เรียนไม่สามารถตั้งคำถามหรือตอบคำถามได้อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านคำศัพท์หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ ส่วนในขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน ครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ช่วยเหลือผู้เรียนในการทำกิจกรรมหลังการอ่าน โดยการให้คำปรึกษา ตลอดจนให้รูปแบบทางภาษาแก่ผู้เรียนเมื่อผู้เรียนไม่สามารถทำกิจกรรมในขั้นหลังการอ่านได้

จากการเสริมต่อการเรียนรู้ของครูในข้างต้น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วและง่ายขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังเห็นได้จาก ผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนของครู ที่พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากระยะแรกถึงระยะสุดท้าย นอกจากนี้ผลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยครูก็สอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของนักเรียน คือ นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่านได้ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สรिता ชูดวงแก้ว (2535: 17 - 118) และ มาลินี สิ้นธุ์ฉาย (2540: 96 - 97) ที่ทดลองใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน แล้วพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น และสามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ดีขึ้น ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้รับการกระตุ้นในช่วงขั้นก่อนการอ่านเพื่อดึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนออกมา แต่ในขั้นระหว่างการเรียนรู้ กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบทอ่าน ครูไม่ได้มีส่วนแนะนำกลยุทธ์การอ่านใดๆจนถึงขั้นหลังการอ่านในระหว่างการตรวจคำตอบ ซึ่งจะเป็นลักษณะการถาม – ตอบ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเป็นหลัก การใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ของครูในทุกขั้นตอนของการสอนด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนนี้มีส่วนที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยต่อไปนี้

2.1 วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนมีการนำเอาเทคนิคการ แสดงแบบอย่างการคิดมาใช้เพื่อเป็นแบบอย่างในการทำกิจกรรม การสรุปความ การทำความเข้าใจ กับข้อสงสัย การตั้งคำถาม และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า อันเป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะด้านการ อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยเฉพาะ ซึ่งแต่ละกิจกรรมล้วนส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ ในการอ่าน คือ กิจกรรมการสรุปความช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและจดจำเรื่องที่อ่านได้ดี กิจกรรมการทำความเข้าใจ กับข้อสงสัยช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เนื่องจากผู้อ่านต้องทำความเข้าใจ กับข้อสงสัย หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการอ่าน กิจกรรมการตั้งคำถามช่วยให้ผู้อ่านรู้ว่าตนเองมี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใด การฝึกตั้งคำถามด้วยตนเองนี้ทำให้ผู้อ่านแยกแยะได้ว่า อะไรคือความสำคัญของเรื่องในตอนนั้นๆ ด้วย กิจกรรมการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าช่วยให้ผู้อ่าน ตั้งเอาประสบการณ์เดิมซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและส่งผลให้เข้าใจใน สิ่งที่อ่าน มาใช้ในการคาดเดาเหตุการณ์ในขณะที่อ่าน จะเห็นได้ว่ากิจกรรมทั้ง 4 ดังกล่าวข้างต้น กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาในขณะที่อ่าน จึงทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการ ทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการทางความสามารถใน การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเห็นได้จากค่าแตกต่างของการสอวัดความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการเรียน รวมทั้งผลจากการประเมินตนเองด้านการ อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน และผลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจของนักเรียนโดยครู ที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนระบุว่าตนเองมี ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น และค่าเฉลี่ยที่ได้รับจากแบบสังเกต พฤติกรรมของครูทั้ง 2 ระยะ เป็นไปในระดับที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง

การแสดงผลแบบอย่างการคิดนี้ช่วยให้ผู้เรียนเห็นและเข้าใจถึงกระบวนการคิดที่เกิดขึ้นขณะที่ อ่าน ทำให้ผู้อ่านรู้ว่ามีปัญหา หรือข้อบกพร่อง หรือต้องการความช่วยเหลือในด้านใดบ้างเพื่อให้เกิด ความเข้าใจในการอ่าน ดังเห็นได้จากข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้นักเรียนในการทำ กิจกรรมในขั้นระหว่างการอ่านโดยครู ซึ่งระบุว่านักเรียนได้สังเกตการแสดงผลแบบอย่างการคิดของ ครูในการตั้งคำถามและตอบคำถาม ทำให้นักเรียนรู้ว่าควรตั้งคำถามไปในแนวใด และถ้าเป็นคำถาม ลักษณะแบบนี้ควรตอบคำถามในลักษณะใด นอกจากนี้นักเรียนยังได้ฝึกฝนการการใช้เทคนิคการ

แสดงแบบอย่างการคิดด้วยตนเองโดยผ่านทาง การฝึกตั้งคำถามและตอบคำถามจากบทอ่านด้วยตนเองลงในใบกิจกรรมระหว่างการอ่าน และการออกมาเป็นผู้นำ ในการทำกิจกรรมการสอนแบบที่ครูแสดงเป็นแบบอย่างให้ดู ทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลา และทำให้ครูสามารถรู้ได้นักเรียนคนใดมีปัญหาในพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษแบบใด จากการสังเกตได้จากการฝึกตั้งคำถามและตอบคำถามของผู้เรียน ทำให้ครูสามารถให้ความช่วยเหลือ แนะนำ นักเรียนได้อย่างถูกวิธี ทำให้นักเรียนรู้ว่าตนเองมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านใด และควรใช้กลวิธีใดในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ คำกล่าวของ คาซาเนฟ (Casanave. 1988: 283 - 299) ที่ว่า การแสดงแบบอย่างการคิดทำให้ผู้เรียนให้ความสนใจกับกระบวนการต่างๆที่เกิดขึ้นในขณะที่อ่าน และมีการควบคุมตนเองในขณะที่อ่านมากขึ้น เมื่อเกิดปัญหาในระหว่างที่อ่าน ทำให้นักเรียนรู้ว่าควรใช้กลยุทธ์ใดมาช่วยในการทำความเข้าใจกับปัญหาเหล่านั้น นอกจากนี้ จากการที่นักเรียนได้ฝึกคิด ตั้งคำถามและตอบคำถามจากบทอ่านด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนได้ฝึกคิดในหลายๆแง่มุม ส่งผลให้จดจำข้อมูลจากบทอ่านได้ดี ทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เคลลี; มัวร์; และ ทัก (Kelly; Moore; & Tuck. 1994) ที่ว่าวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และยังช่วยให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้นานถึง 8 สัปดาห์ สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นกิจกรรมหลังการอ่านที่พบว่าหลังจากทำกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว นักเรียนสามารถจดจำข้อมูลจากบทอ่านได้ดีโดยไม่ต้องย้อนกลับไปอ่านบทอ่านนั้นอีกครั้งเพื่อนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมหลังการอ่าน

2.2 วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนมีการนำเอากลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มาช่วยให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนพบว่า ในชั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นขั้นการปูความรู้ให้นักเรียน ครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้พูดกระตุ้นให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมของตนออกมาคิด อภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะอ่าน เช่น ผู้วิจัยใช้วิธีการเปิดภาพ UFO ที่ละส่วน ให้ผู้เรียนทายว่าเป็นภาพอะไร นักเรียนต่างรีบตอบตามจินตนาการที่ตนคิดว่าน่าจะเป็น เมื่อนักเรียนทายถูกว่าเป็นภาพ UFO ผู้วิจัยจึงถามถึงสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับ UFO นักเรียนต่างตอบคำถามพร้อมทั้งเล่ารายละเอียดโดยอ้างอิงจากประสบการณ์เดิมของตนที่มีเกี่ยวกับ UFO จากการสังเกตผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะตอบคำถามและตั้งใจอยากที่จะอ่านบทอ่านเกี่ยวกับ UFO ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ แฮริส และ สมิธ (Harris; & Smith. 1976: 253) ที่ว่า ความรู้และ

ประสบการณ์เดิมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ และในขณะเดียวกัน ความรู้และประสบการณ์เดิมช่วยให้เด็กเกิดความสนใจ และความสนใจนับเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยสร้างเสริมความเข้าใจ

ในการทำกิจกรรมระหว่างการอ่านของนักเรียน ตอนนักเรียนออกมาเป็นผู้นำการทำกิจกรรมทั้ง 4 ขั้นตอน คือ การสรุปความ การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย การตั้งคำถาม และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า อันเป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยเฉพาะ ผู้วิจัยได้ใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในการพูดกระตุ้น ชักถาม ตลอดจนให้รูปแบบทางภาษา ช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามจากบทอ่าน จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีขึ้นเรื่อยๆตามลำดับ สอดคล้องกับข้อมูลจากการประเมินตนเองของนักเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่นักเรียนระบุว่าตนเองมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่พบว่านักเรียนมีพัฒนาการในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีขึ้นตามลำดับ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ไม่เครียด ในระหว่างที่เรียน เนื่องจากนักเรียนได้มีโอกาสเปลี่ยนอิริยาบถด้วยการออกมาทำกิจกรรมต่างหน้าชั้น แทนที่จะนั่งทำไปกิจกรรมในกลุ่มเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประโยชน์ คุปกาญจนกุล (2532: 132) ที่ว่าบรรยากาศในการเรียนการสอน มีอิทธิพลต่อเจตคติของผู้เรียนในการเรียน การจัดการเรียนการสอนที่สนุกสนานส่งผลต่อสุขภาพจิตที่ดี ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจ ใช้เวลาในการเรียนอย่างเต็มที่

2.3 บทอ่านที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นเอกสารจริงที่ไม่มีการดัดแปลงใดๆจากต้นฉบับเดิม ซึ่งแตกต่างจากบทอ่านในหนังสือแบบเรียนที่มีการปรับภาษาหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ให้ง่ายขึ้นจนทำให้บทอ่านดูไม่สมจริง เอกสารจริงจึงทำให้นักเรียนเห็นรูปแบบการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์จากการอ่านตลอดจนเกิดความสนใจและตั้งใจที่จะอ่านบทอ่าน เนื่องจากนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เซียร์ฟอส; และ รีดเดนซ์ (Searfoss; & Readence. 1994: 371) ที่ว่าการนำเอาเอกสารจริงที่นักเรียนพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้ เนื่องจากบทอ่านเหล่านั้นมีความหมายต่อผู้เรียน นักเรียนจะตระหนักถึงประโยชน์และคุณค่าของสิ่งที่อ่านเนื่องจากนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งบทอ่านที่นำมาเป็นเรื่องที่นักเรียนพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจึงมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้น จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

สังเกตได้จากนักเรียนสามารถตอบคำถามและให้รายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งการดึงเอาประสบการณ์เดิมมาใช้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากจะเรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน ที่ผู้วิจัยใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมออกมาใช้ในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และตอบคำถามของผู้วิจัย ตลอดจนกระตือรือร้นอยากที่จะอ่านบทอ่าน ซึ่งความสนใจเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนตั้งใจที่จะอ่านบทอ่าน ส่งผลให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ดี สอดคล้องกับคำกล่าวของ แฮริส; และ สมิธ (Harris; & Smith. 1976: 253) ที่ว่าประสบการณ์เดิมช่วยให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ และความสนใจนับเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยสร้างเสริมความเข้าใจ

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีการจัดกิจกรรมการอ่านที่เป็นขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน ที่เป็นขั้นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน แล้วจึงดำเนินต่อไปในขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน ที่ให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับโครงสร้างและเนื้อความในบทอ่าน จนมาถึงขั้นสุดท้ายคือขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน ที่ให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านถ่ายทอดไปสู่ทักษะอื่นๆ ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง ดังเห็นได้จากกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำในแต่ละขั้น เริ่มจากขั้นก่อนการอ่าน นักเรียนได้คิด อภิปราย และให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะอ่าน โดยอ้างอิงจากประสบการณ์เดิมของตน โดยมีครูเป็นผู้คอยซักถามกระตุ้น ให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนอภิปรายได้ตรงประเด็นในสิ่งที่กำลังจะเรียน นอกจากนี้กิจกรรมก่อนการอ่านยังช่วยส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและตั้งใจที่จะอ่านบทอ่าน สังเกตได้จากข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่พบว่านักเรียนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดีเป็นอย่างดีในขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน ต่อมาในขั้นระหว่างการอ่าน นักเรียนได้ทำกิจกรรมการอ่านอย่างมีจุดหมาย โดยใช้ข้อมูลจากบทอ่านมาตอบคำถาม หรือแก้ปัญหาในกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ทำ และมีการตรวจคำตอบเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำไป ทำให้นักเรียนได้ติดตามว่าคำตอบของตนนั้นถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ต่อมาในขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน นักเรียนได้นำข้อมูลที่ได้จากการอ่านนั้นมาผสมผสานกับประสบการณ์เดิมของตนที่มีอยู่มา

ประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมหลังการอ่าน ส่งผลให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการทำแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่นักเรียนระบุว่าตนเองมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกตได้จากพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่พบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากระยะแรกจนถึงระยะสุดท้ายจากพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนข้างต้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ แฮริส; และ สมิธ (Harris; & Smith. 1976: 253) ที่ว่า ความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากที่จะเรียน และความสนใจก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนตั้งใจที่จะอ่านบทอ่าน ส่งผลให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านได้ดี

3.2 บทอ่านที่นำมาใช้ในการทดลองเป็นเอกสารจริง เนื่องจากเอกสารจริงเป็นบทอ่านที่ไม่ได้มีการดัดแปลงสิ่งใดๆจากต้นฉบับเดิม ซึ่งแตกต่างจากบทอ่านในหนังสือแบบเรียนที่มีการปรับภาษาในบทอ่านให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้นจนทำให้บทอ่านนั้นดูไม่สมจริง เอกสารจริงจึงทำให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างของภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริง จึงมีคุณค่าและประโยชน์ และทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและตั้งใจที่จะอ่านบทอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เซียร์ฟอส; และ รีดเดนซ์ (Searfoss; & Readence. 1994: 371) ที่ว่าการนำเอาเอกสารจริงที่นักเรียนพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาได้ เพราะบทเรียนเหล่านั้นมีความหมายต่อนักเรียน นักเรียนจะตระหนักถึงคุณค่าและประโยชน์ของสิ่งที่เรียน เนื่องจากนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง ซึ่งส่งผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งบทอ่านที่นำมาเป็นเรื่องที่นักเรียนพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจึงมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว จากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจึงทำให้ตอบคำถามผู้วิจัยและให้รายละเอียดของเรื่องต่างๆได้ ซึ่งการดึงเอาประสบการณ์หรือความรู้เดิมมาใช้นี้เอง เป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากที่จะเรียน และความสนใจก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนตั้งใจที่จะอ่านบทอ่าน ส่งผลให้ผู้เรียนทำความเข้าใจในสิ่งที่ตนอ่านได้ดี สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่พบว่า นักเรียนมีความสนใจและ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และตอบคำถามของผู้วิจัยตลอดจนกระตือรือร้นอยากที่จะอ่านบทอ่าน ซึ่งความสนใจเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนตั้งใจที่จะอ่านบทอ่านส่งผลให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ดี เห็นได้จากค่าแตกต่างของการสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการเรียน ผลจากการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และผลจากการสังเกตพฤติกรรม

ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยครู พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆตามลำดับ ซึ่งพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนข้างต้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ แฮริส; และ สมิธ (Harris; & Smith. 1976: 253) ที่ว่าประสบการณ์เดิม ช่วยให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ และความสนใจนับเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยสร้างเสริมความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในด้านการจัดการเรียนการสอนที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีความแม่นยำในขั้นตอนการสอน และต้องทำความเข้าใจกับบทอ่านล่วงหน้า ตลอดจนฝึกตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านสำรองไว้ในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถตั้งคำถามได้ เพื่อไม่ให้เกิดการดำเนินกิจกรรมหยุดชะงัก และเพื่อให้การสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

2. ควรมีการนำเอาชิ้นกิจกรรมระหว่างบทอ่านของการจัดการเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนมาใช้ประกอบกับการทำกิจกรรมในขั้นระหว่างบทอ่านของการจัดการเรียนรู้แบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

3. บทอ่านที่นำมาใช้ในการสอนอ่านไม่ควรมีความยาวเกินไปหรือมีคำศัพท์ยากเกินไปสำหรับนักเรียน เพราะถ้าบทอ่านนั้นยากเกินที่นักเรียนจะทำความเข้าใจหรือยาวเกินไป จะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากอ่านบทอ่านเหล่านั้น บทอ่านที่นำมาสอนควรเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และนักเรียนพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อที่นักเรียนจะได้เกิดความสนใจและมีแรงจูงใจในการอ่าน นอกจากนี้ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทอ่าน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการ

4. การจัดกิจกรรมในขั้นก่อนการอ่านนั้น ควรเป็นกิจกรรมก่อนการอ่านที่ทำทลายความสามารถของนักเรียน ไม่ควรเป็นกิจกรรมที่ยากเกินไปจนนักเรียนทำไม่ได้เลย ในทำนองเดียวกันก็ไม่ควรเป็นกิจกรรมที่ง่ายเกินไปจนนักเรียนไม่รู้สึกรู้ว่าทำลายความสามารถของตน ซึ่งนักเรียนจะไม่เกิดแรงจูงใจเลย และจะเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนในที่สุด

5. ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ควรแบ่งให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมีทั้งนักเรียนที่เก่ง และนักเรียนที่อ่อน ในจำนวนที่เท่าๆกัน เพราะถ้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งไม่มีนักเรียนเก่งอยู่ใน

กลุ่มเลย จะทำให้นักเรียนกลุ่มนั้นเกิดความล่าช้าในการทำงาน เพราะไม่ค่อยเข้าใจในกิจกรรมที่ทำ ส่งผลให้ทำกิจกรรมได้ไม่ดีเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในการสอนอ่านวิชาอื่นๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส เพื่อพิจารณาว่าการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน สามารถนำไปใช้พัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้เหมาะสมกับภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาอังกฤษหรือไม่
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆนอกเหนือจากความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เช่น เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบ และการให้ความร่วมมือต่อกลุ่ม เป็นต้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทดลองสอนนักเรียนทั้งห้องตามตารางเรียนของโรงเรียน ซึ่งมีนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เรียนรวมอยู่ด้วย ผลกระทบของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คนนี้ อาจส่งผลต่อผลการวิจัยซึ่งผู้วิจัยไม่นำมาวิเคราะห์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ ศรีวิจิตร. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการ
สื่อสารกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2539). การนำกระบวนการต่างๆไปใช้ในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- (2538). แนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2539-2550.
กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- (2540). ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2538. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้และคู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการ
ศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิ่งแก้ว อารักษ์. (2546). การวัดและประเมินผลทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่าง
ประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนา
คุณภาพวิชาการ.
- กิ่งเพชร ป้องแก้ว. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบ
อภิปัญญา โดยการใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กิตดา ปรัดถจรียา. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับ
การสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (TOP-LEVEL STRUCTURE) ประกอบกับกลวิธี
การเสริมต่อการเรียนรู้ (SCAFFOLDING) กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

- คมเดือน โพธิ์สุวรรณ. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
นาฏศิลป์ชั้นกลางที่เรียนโดยวิธีอ่านเพื่อการสื่อสารกับวิธีอ่านแบบเดิม. ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- จิราพร สุจริต. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการ
สื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson). ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูลี อินัน. (2533). การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: ฝ่ายการศึกษาข้อมูลข่าวสาร
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- ชูลีพร เพียรช่าง. (2544). การศึกษาผลการฝึกอบรมครูเรื่องการสอนทักษะการพูดโดยใช้
กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดนยา วงศ์ธนะชัย. (2542). วรรณกรรมปัจจุบัน. พิษณุโลก: โปรแกรมนิเทศภาษาไทย คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ตะวัน วงศ์สัจจา. (2545). การศึกษาการใช้กลวิธีอภิปัญญาในการเขียนของนิสิตวิชาเอก
ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่ออาชีพ ชั้นปีที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตรการศึกษ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์วัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ: กรมการศึกษานอก
โรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ.
- นิพนธ์ จิตภักดี. (2531, มกราคม). การสอนแบบสร้างสรรค์. วารสารมิตรครู. 28(1): 20-21.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2547). กิจกรรมสำหรับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.
วารสารวงการครู. 5(1): 72-74.
- นิศากร พ่วงมหา. (2536). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการให้
ความร่วมมือต่อกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ
ปฏิสัมพันธ์ (Interactive Reading) ด้วยวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู.
ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์. (2526). *การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประโยชน์ คุปต์การญานกุล. (2532). *การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสาเหตุของประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครู*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญชรี ทองวิสุทธิ. (2541). *การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาธรรม. (2533, ตุลาคม). อ่านแบบปฏิสัมพันธ์ KWL. *วารสารศึกษาศาสตร์สาร*. 1(16): 86-91.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พาวร พึ่งศักดิ์. (2534). *การศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. (2531). *การอ่านภาษาอังกฤษ 1*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มาลินี จันทวิมล. (2532). *Practice in Comprehension*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มาลินี สิ้นธุ์ฉาย. (2540). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิธีการสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนอ่านตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เยี่ยมจิต บุรณโกคา. (2533). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญากับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิธาดา สีนประจักษ์ผล. (2531, มิถุนายน-กันยายน). เมตด้าคอกนิจันในการอ่าน. วารสารศึกษาศาสตร์. 12: 197 – 207.
- วิลาห์ จิตวิตร. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีระชัย ศรีสร้อย. (2544). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมุทร เชนเชาวนิช. (2539). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สรिता ชูดวงแก้ว. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุจารี มีแดนไผ่. (2547). การเปรียบเทียบผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธี SQ3R และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมณฑา วิรุณญาณ. (2531). ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- สุมาลี ธนาอุดมคติวรกุล. (2541). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธี KWL-Plus ประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณณี เวทโธสง. (2544). การพัฒนาความสามารถและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เอกสารจริง. ปรินญานินพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวนีย์ เวโรจน์นันท. (2547). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2533). การเสริมต่อการเรียนรู้ของเด็ก. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2536). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ: บริษัทประยูรวงศ์.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา วงศ์ไธรร. (2529). เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษเพื่อวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- (2538). แนวการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ บุญศิริบุญชัย. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2544, กันยายน). การสอนการอ่านเพื่อพัฒนาความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการตั้งคำถามผู้เขียน. *วารสารวิชาการ*. 9(4): 55-61.
- Ackert, Patricia; & Navarro, Nicki Giroux de. (1994). *Facts and Figures: Basic Reading Practice*. Boston: Heinle & Heinle.
- Bacon, Francis. (1953). *The Oxford Dictionary of Quotations*. London: Oxford University Press.
- Baker, L.; & Brown, A.L.(1984). *Handbook of Reading Research: Metacognitive Skills and Reading*. New York: Longman.
- Boyle, O.; & Peregoy, S. (1990, November). Literacy Scaffolds: Strategies for First and Second Language Readers and Writers. *The Reading Teacher*. 44(3): 194 – 200.
- Brown, A. L.; & Palincsar, A. S. (1984). Reciprocal Teaching of Comprehension Fostering and Comprehension Monitoring Activities. *Cognitive and Instruction*. 1: 117-175.
- Bruner, J. S. (1978). *The Child's Conception of Language: The Role of Dialogue in Language Acquisition*. New York: Springer-Varlag.
- Burmeister, Lov E. (1974). *Reading Strategies for Secondary School Teachers*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Burns, Paul C.; Roe, Betty D.; & Ross, Elinor P. (1999). *Teaching Reading in Today's Elementary Schools*. New York: Houghton Mifflin.
- Carr, Eileen M. (1983). The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text. *Journal of Reading Behavior*. 15(3): 1 – 18.
- Carrell, Patricia L.; & Eisterhold, Joan C. (1983, December). Schema Theory and ESL Reading Pedagogy. *TESOL QUARTERLY*. 17(4): 218-232.
- Carrell, Patricia L.; Pharis, Becky G.; & Liberto, Joseph C. (1989). Metacognitive Strategies Training for ESL Reading. *TESOL QUARTERLY*. 23(4): 647-678.
- Casanave, C. P. (1988). Comprehension Monitoring in ESL Reading: A Neglected Essential. *TESOL QUARTERLY*. 22(2): 283 – 302.
- Christie, Frances. (1990). *Successful Negotiation in the Classroom: A Social Process*. Canberra: Keynote Paper Presented at the 15th Australian Reading Association.

- Clarke, M. A.; & Siberstien, Sandra. (1977). Principles in ESL Reading Class. *Language Learning*. 27: 145 -146.
- Cross, David R.; & Paris, Scott G. (1988). Development and Instructional Analyses of Children's Metacognition and Reading Comprehension. *Journal of Educational Psychology*. 80(2): 131 -142.
- Devey, Beth. (1983). Think Aloud Modeling the Cognitive Process of Reading Comprehension. *Journal of Reading*. 27(1): 44 – 46.
- Dickinson, Leslie. (1987). *Self-Instruction in Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Esky, Davia E. (1986). *Theoretical Foundations in Teaching Secondary Language Reading for Academic Purposes*. Massachusettes: Addisson – Wesley.
- Flavell, J. H. (1979). Metacognition and Cognitive Monitoring: A New Area of Cognitive-Developmental Enquiry. *American Psychologist*. 34: 906 – 911.
- Garner, R. (1987). *Metacognition and reading comprehension*. NJ: Ablex.
- Gillet, Jean Wallace; & Temple, Charles. (1990). *Understanding Reading Problems: Assessment and Instruction*. Glenview: Scott, Foresman.
- Goodman, Kenneth S. (1982). *Language and Literacy*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Grellet, Froncoise. (1981). *Developing Reading Skills*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Harris, Larry A.; & Smith, Carl B. (1976). *Reading Instruction through Diagnostic Teaching in the Classroom*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Johnson, Karen E. (1995). *Understanding Communication in Second Language Classrooms*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Johnson, Keith. (1982). *Communicative Syllabus Design and Methodology*. Oxford: Pergamon Press.
- Jones, Reaney. (1998). Using Authentic Material in China. In *Teaching in Action: Case Studies from Second Language Classroom*. U.S.A.: TESOL.
- Kelly, M.; Moore, D. W.; & Tuck, B. F. (1994). Reciprocal Teaching in a Regular Primary School Classroom. *Journal of Educational Research*. (88): 53 – 61.

- Klingner, Janette Kettmann; & Vaughn, Sharon. (1996). Reciprocal Teaching of Reading Comprehension Strategies for Students with Learning Disabilities Who Use English as a Second Language. *The Elementary School Journal*. 96(3): 275-293.
- Lee, Linda; & Bushby, Barbara. (2000). *THOUGHTS & NOTIONS: High Beginning Reading Practice*. Australia: Heinle & Heinle.
- Leu, Donald J.; & Kinzer, Charles K. (1995). *Effective Reading Instruction: K-8*. Merrill: Prentice-Hall.
- Liddle, William. (1988). *Reading for Concepts (book D)*. Singapore: McGraw-Hill.
- Lysynchuk, M. Linda.; et al. (1990, May). Reciprocal Teaching Improves Standardized Reading Comprehension Performance in Poor Comprehenders. *The Elementary School Journal*. 5(90): 467-486.
- Mcneil, John D. (1984). *Reading Comprehension*. Glencoe: Scott, Foresman.
- Michaelson-Ezell, Melanie Crim. (1995, January). Evaluating the Efficacy of Communicative Reading Strategies with High Risk First Grade Students. *Dissertation Abstracts International*. 56(07): 2621.
- Miller, C. D.; Miller, L.F.; & Rosen, L. A.(1988). Modified reciprocal teaching in a regular classroom. *The Journal of Experimental Education*. 56: 183-186.
- Miller, Petricis. (1987). The Characteristics of a Good Teacher. *English Teaching Forum*. 1(19): 40 – 41.
- Miller, Wilma H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. U.S.A: The Center for Applied Research in Education.
- Morrow, Keith. (1981). *Principles of Communicative Methodology in Communication in the Classroom*. London: Longman.
- Niijima, Miyo Synder. (1994, March). A Case Study of Communicative Reading Competence in EFL Classes in a Japanese University: A Comprehending and Summarizing with Cohesion and Coherence. *Dissertation Abstracts International*. 54(9): 3357.
- Ogle, Donna; & Carr, Eileen M. (1987, April). KWL-Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading*. 30: 626 – 631.

- Palincsar, A. S. (1987). Reciprocal Teaching: Can Student Discussions Boost Comprehension?. *Instructor*. (96): 56 – 58.
- Pardo, Laura S.; & Raphael, Taffy E. (1991, April). Classroom Organization for Instruction in Content Areas. *The Reading Teacher*. 8(44): 558.
- Reichmuth, Sara S. (1997, August). Efficacy of Communicative Reading Strategies as an Instructional Approach for Adult Low-Ability Readers. *Dissertation Abstracts International*. 58(2): 660.
- Reongrudee Naranunn. (1998, December). Reciprocal Teaching in Reading Comprehension. *PASAA*. (28): 52-61.
- Rumelhart, D. E. (1981). *Schemata: The Building Blocks of Cognition, Comprehension and Teaching Research Review*. New York: International Reading Association.
- Sanacore, Joseph. (1984, May). Metacognition and the Improvement of Reading Some Important Links. *Journal of Reading*. 27(8): 706 – 712.
- Searfoss, Lyndon W.; Readence, John E. (1994). *Helping Children Learn to Read*. 3rd ed. Needham Heights: Allyn & Bacon.
- Shortland-Jones, Bruce. (1986). *The Development and Testing of an Instructional Strategies for Improving Reading Comprehension Based on Schema and Metacognitive Theory*. U.S.A: University of Oregon.
- Slavin, Robert E. (1988). *Theory into Practice: Metacognitive Learning Strategies*. NJ: Prentice Hall.
- Smith, Frank. (1985). *Reading*. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Songsri Soranastaporn; & Sompratana Ratanakul. (2000, December). An Experimental Study of the Use of Grammar Translation and the Reciprocal Teaching Technique in Teaching English Reading Comprehension. *Studies in Language and Language Teaching*. (9): 1-13.
- Stauffer, Russel G. (1975). *Teaching Reading as a Thinking Process*. New York: Harper and Row.
- Taylor, B. D. (1983, March). Teaching ESL: In Cooperating a Communicative Student Centered Component. *TESOL QUARTERLY*. 17: 70-80.

- Urquhart, A. H.; & Weir, C. J. (1998). *Reading in a Second Language: Process, product and Practice*. London: Longman.
- Valette, R. M.; & Disick, R. S. (1972). *Modern Language Performance Objectives and Individualization*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge: Harvard University Press.
- Widdowson, H. G. (1979). *Explorations in Applied Linguistics*. London: Oxford University Press.
- William, Littlewood. (1995). *Communicative Language Teaching*. Britain: Cambridge University Press.
- Williams, Eddie. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London: Macmillan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตัวอย่างแผนการสอนอ่านแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน
- ตัวอย่างแผนการสอนอ่านแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- ตัวอย่างเอกสารจริงที่ใช้ในการทดลอง

Experiment Group I

Lesson Plan

Period: 1-2 **Class:** M.4/3 **Time:** 100 minutes **Topic:** "UFOs: Fact or Fiction "

Objectives: By the end of this lesson, the students will be able to:

1. get the meaning from the context, and identify references,
2. state the main ideas and give details of the passage,
3. predict the content and make inferences,
4. discuss and extend their thinking about the topic they read.

Teaching Aids:

1. A picture of an UFO
2. Text
3. Worksheet 1, 2, 3
4. White board marker / blackboard, chalk

Evaluation:

1. Observe the students' learning performance in the class
2. Check the students' understanding from the task (worksheets 1, 2, 3)

Anticipated Problems:

Teacher and students may have to make an agreement among themselves on having someone to be the leader in each group before starting the lesson.

Time (100 mins)	Activity
Aim: To prepare students for sufficient background knowledge about the text they are going to read.	<u>Pre-reading Activity</u> Teacher divides students into six groups. 1. Teacher makes a revision on how to summarize, question, clarify, and predict by using a chart stuck on the board, about how to ask and answer questions in each step. 2. Teacher sticks a picture of an UFO on the board. Then teacher asks students' background knowledge about UFO: - Have you ever heard of a UFO (Unidentified Flying Object)? - Do you think UFOs are spaceships from other planets? Why? 3. Teacher asks students to choose the ending of the story and give the reason why they choose it. (worksheet 1)
Aim: To have students practice reading the English text and to enable students to comprehend the reading text.	<u>While-reading Activity</u> 4. Teacher distributes copies of text 1 to students and asks them to read the first paragraph silently. 5. Teacher distributes worksheet 2 to each group. Teacher shows how to 'think aloud' by giving some examples about how to ask and answer questions in each step. Summarizing: 6. Teacher asks students questions about the first paragraph: -What is the main idea of this paragraph? S:

Time (100 mins)	Activity
	T: I think the main idea of this paragraph is “ a controversy about the existence of UFOs divides people into two groups, those who believe that UFOs are the spaceships from other planets and those who don't agree. What do you think? S: Questioning: T: What do the people who do not believe in UFOs say? T: They say that those sightings could be due to the effects of a distant planet, a weather disturbance, and what else? S: Clarifying: T: What does the words “ Unidentified Flying Objects” mean? T: Who can tell me? If students don't know the meaning, the teacher asks them to look it up in a dictionary or translates it in to Thai. T: What does the word “those” in line 2 refer to? T: “those” here refers to..... S: T: “those” refers to “people”, right? What do you think? Predicting: T: What do you think the next paragraph will be about? S: T: I think the next paragraph will be about the story about people who believe in UFO. What do you think?

Time (100 mins)	Activity
	S: 7. Teacher asks students to practice think aloud by writing questions and answers for the first paragraph on the worksheet 2. 8. Teacher chooses six students from the students' name list in each group (one student per group) to lead the first paragraph. 9. Teacher passes out the Task Cards to each group: -One group gets one Task Card -Each group has to do the activity assigned in the Task Card . For example, If group 1 gets the summarizing card, the leader comes out in front of the classroom and asks the questions about summarizing e.g. What is the main idea of this part? -The members of the group answer the question using the information they have discussed in the group. - The other groups have to add the information they have discussed about summarizing the text. -Teacher helps by eliciting the questions or the answers. 10. Teacher asks the six leaders to come in front of the Classroom, one at a time, and do the activities assigned in the Task Cards. 11. Teacher checks understanding by discussing how/where from the passage they get the answers.

Time (100 mins)	Activity
Second period	12. Teacher does the same as above for Paragraphs 2 and 3. Teacher encourages students to do the think aloud activities by writing questions and answers for each step. 1. Teacher asks students to review what they have learnt in the previous lesson. 2. Teacher does the same as above for Paragraph 4. Teacher encourages students to do the think aloud activities by writing questions and answers for each step. 3. Teacher gives feedbacks to students by discussing how/where from the passage they get the answers. 4. Teacher asks students to look at paragraph 4 in lines 24-26 “ Critics say.....took place” and asks them a question “What can you infer from these sentences? S: T: From these sentences, I can infer that the critics do not believe in UFOs. We can see from the sentences....., what do you think? S: 5. Teacher and students summarize how to make the inferences from the content . 6. Teacher asks each group to check the story they have written in pre-reading period whether it is correct or not.

Time (100 mins)	Activity
Aim: To reflect on what they have read in order to extend their thinking	<u>Post-reading Activity</u> 7. Teacher asks students to write a short story from the pictures (worksheet 3). 8. Teacher asks students to tell the story they have written in front of the class. Then the teacher gives feedbacks on the language the students use.

WORKSHEET 1

What will be the ending of this story?

While Walton was traveling in a truck with his friends, he saw a bright object. When he got out to get a better look, a beam of light came down and hit him.....

Choose the ending below by putting ✓ in Before reading and

giving the reason in Why . After reading, check the answer

by putting ✓ in After reading .

The Ending	Before Reading	Why	After Reading
Walton was burnt. Then the bright object flew across Walton and his friends. After that Walton was taken to a hospital.			
Walton was taken off into the sky. He was surrounded by aliens. Then he passed out. Five days later, he was lying in the road and saw the UFO take off.			
Then aliens got out of their spaceship. They ran towards Walton and his friends and tried to catch them but Walton and his friends could escape.			

WORKSHEET 2

Discuss and complete this sheet.

Group members

.....

.....

Summarizing

Write one or two sentences about the story.

.....

.....

.....

Questioning
Teacher-like Questions

Write questions and answers about the story.

.....

.....

.....

.....

Clarifying

Write down any words, phrases, or ideas that you do not understand.

.....

.....

.....

.....

Predicting

Write one or two sentences to show what you think comes next.

.....

.....

.....

WORKSHEET 3

Write a short story from the pictures below. Agree among your group to name the man and the title of the story.

1

2

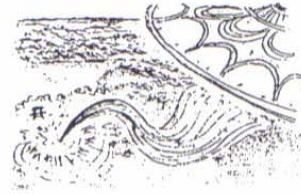
3

4

5

6

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Group

Student Task Cards

Summarizing

Questioning
Teacher-like Questions

Clarifying

Predicting

Experiment Group II

Lesson Plan

Period: 1-2 **Class:** M.4/4 **Time:** 100 minutes **Topic:** “UFOs: Fact or Fiction ”

Objectives: By the end of this lesson, the students will be able to:

1. derive the meaning from the context, and identify references,
2. state the main ideas and give details of the passage,
3. predict the content and make inferences,
4. discuss and extend their thinking about the topic they read.

Teaching Aids:

1. A picture of an UFO
2. Text
3. Worksheet 1,2,3
4. White board marker / blackboard, chalk

Evaluation:

1. Observe the students’ learning performance in the class
2. Check the students’ understanding from the task (worksheets 1, 2, 3)

Anticipated Problems:

Some students might need help during their post-reading task; teacher should monitor and give help to students in order to finish the task in time.

Time (100 mins)	Activity
Aim: To reflect on what they have read in order to extend their thinking	a question “What can you infer from these sentences? Then teacher demonstrate how to make inference from those sentences by using the Think Aloud strategy: “ From these sentences, I can infer that the critics do not believe in UFOs. We can see from the sentences..... 10. Teacher and students summarize how to guess the pronoun references and how to make the inferences from the content . 11. Teacher distributes worksheet 2 to students in each group and explains to them how to do the task. Then teacher asks them to do the task. 12. Teacher checks understanding by how/where from the passage they get the answers. <u>Post-reading Activity</u> 13. Teacher asks students to write a short story from the pictures (worksheet 3). 14. Teacher asks students to tell the story they have written in front of the class. Then the teacher gives feedbacks on the language the students use.

WORKSHEET 1

What will be the ending of this story?

While Walton was traveling in a truck with his friends, he saw a bright object. When he got out to get a better look, a beam of light came down and hit him.....

Choose the ending below by putting ✓ in Before reading and

giving the reason in Why . After reading, check the answer

by putting ✓ in After reading .

The Ending	Before Reading	Why	After Reading
Walton was burnt. Then the bright object flew across Walton and his friends. After that Walton was taken to a hospital.			
Walton was taken off into the sky. He was surrounded by aliens. Then he passed out. Five days later, he was lying in the road and saw the UFO take off.			
Then aliens got out of their spaceship. They ran towards Walton and his friends and tried to catch them but Walton and his friends could escape.			

WORKSHEET 2

PART 1 : Reorder the events below by putting number 1 or 2 or 3... in each blank.

..... Walton was tested from a lie-detector.

..... Walton's friends were frightened and drove off.

..... Walton called his sister from a phone booth.

..... Walton was lying in the road.

..... Walton and his friends saw a bright object.

..... The light of the object came down and hit Walton.

..... The light of the object took off into the sky.

PART 2 : What are the two explanations for UFO sightings? Write down into the table below.

Who believe in UFO sightings	Who don't believe in UFO sightings

Group

WORKSHEET 3

Write a short story from the pictures below. Agree among your group to name the man and the title of the story.

1

2

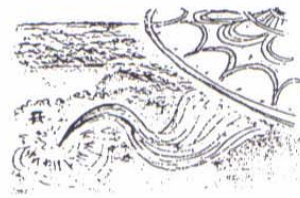
3

4

5

6

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Group

UFOs: Fact or Fiction?

The existence of UFOs (Unidentified Flying Objects) is a source of controversy that often divides people into two separate groups: those who believe that UFOs are the spaceships of intelligent beings from other planets, and those who disagree and believe these sightings have some other explanation. Those in the second group say these sightings could be due to the effects of a distant planet, a weather disturbance, or airplane lights, for example. Another possible explanation is that the people who report the sightings could be imagining what they saw or making up stories to get attention.

Over the years there have been many reports of people seeing mysterious objects in the sky. One such mystery happened in 1975 in Arizona. Travis Walton, then twenty-two, was traveling in a truck with a group of men when they suddenly spotted a bright object. They stopped, and when Walton got out to get a better look, a beam of light came down and hit him. His friends were so frightened that they drove off. They saw the light take off into the sky and decided to return with flashlights. They couldn't find any signs of Walton, so they reported him missing.

Five days later, Walton called his sister from a phone booth twelve miles away. He sounded upset and in pain. When he was picked up, he kept talking about awful creatures with horrible eyes that stared at him as they led him onto a spaceship. At one point he found himself on an examination table, surrounded by the aliens. He was terrified and tried to attack the creatures, but they left the room. Frightened, he ran off into another room. He saw other humans there but then passed out. When he woke up, he was lying in the road, and saw the UFO take off. Walton's story has never been proved or disproved. However, Walton has passed a lie-detector test more than once.

Some people who believe they have been abducted by aliens undergo hypnosis to try to "remember" something that was only a dream. Critics say that many people are influenced by UFO stories they have read and then use their colorful imaginations to come up with their own stories and finally convince themselves that these events took place. Are these people trying to play tricks on us? Are they confused and possibly showing signs of mental problems? Or are some of them telling the truth?

(Spectrum (student book 4). 1995)

English Reading Test

Mathayom Suksa 4

Academic Year 2005

40 Marks

60 Minutes

Directions : Read the passages below, and choose the best answer for each item, by marking a , b , c , or d on your answer sheet.

Passage A (No. 1 – 5)

There is a lot of salt on the earth, and it mixes very well with water. There is some salt in all water. Water on the land runs into lakes and rivers. The water from most lakes goes into rivers. These rivers run into the seas and oceans. They carry a little salt with them. Some of the ocean water moves into the air and clouds. It evaporates. Salt cannot evaporate. It stays in the ocean.

1

5

The water in the oceans has more salt than river water. Ocean water is about 3 ½% (three and a half percent) salt. Some seas have more salt than others. Some lakes do not have a river to carry the water and salt away. Some of the water leaves the lakes. It evaporates, but the salt cannot. These lakes are very salty. There are two famous lakes like this. They are the Dead Sea in the Middle East and the Great Salt Lake in the state of Utah in the United States. They are much saltier than the Atlantic Ocean and the Pacific Ocean.

10

1. What is the main idea of this passage?

- a. Water on the land runs into lakes and rivers.
- b. Three and a half percent of salt is in the ocean water.
- c. The sea is salty because water evaporates but salt doesn't.
- d. The Dead Sea and the Great Salt Lake are the famous lakes.

2. Where does the salt in the ocean go?

- a. It goes into rivers.
- b. It runs into lakes.
- c. It stays in the ocean.
- d. It moves into the air.

3. "It" in line 5 refers to
- a. Salt b. Lake c. Cloud d. Water
4. According to the passage, which of the following sentences is **true**?
- a. Salt cannot mix with water.
- b. There is no salt in the Dead Sea.
- c. Rivers have more salt than oceans.
- d. Water on the land moves into lakes and rivers.
5. Where will you find the water saltiest?
- a. The Dead Sea and the Great Salt Lake
- b. The Atlantic Ocean and the Pacific Ocean
- c. The Great Salt Lake and the Atlantic Ocean
- d. The Pacific Ocean and the Dead Sea

Passage B (No. 6 – 8)

Before the invention of the postage stamp, it was difficult to send a letter to another country. The sender paid for the letter to travel in his or her own country. Then the person in the other country paid for that part of the trip. If a letter crossed several countries, the problem was worse.

1

Rowland Hill, a British teacher, had the idea of a postage stamp with glue on the back. The British post office made the first stamps in 1840. They were the Penny Black and the Twopence Blue. A person bought a stamp and put it on a letter. The post office **delivered** the letter. When people received letters, they didn't have to pay anything. The letters were prepaid.

5

Postage stamps became popular in Great Britain immediately. Other countries started making their own postage stamps very quickly. There were still problems with international mail. Some countries did not want to accept letters with stamps from another country. Finally, in 1874 a German organized the Universal Postal System. Each country in the UPS agreed to accept letters with prepaid postage from the other members. Today the offices of the UPS are in Switzerland. Almost every country in the world is a member of this organization. It takes care of any international mail problems.

10

15

6. What is the best title of this passage?
- a. Rowland Hill
 - b. The Penny Black
 - c. The Postage Stamp
 - d. The Universal Postal System
7. What does the word “**delivered**” in line 8 mean?
- a. bought a stamp
 - b. paid for the letter
 - c. took a letter to a place
 - d. put a stamp on the letter
8. What was the problem with international mail?
- a. It took a lot of time to deliver letters.
 - b. The receivers had to pay for the letters.
 - c. There were not enough postage stamps to sell.
 - d. The letters with stamps from some countries were denied from other countries.
9. The reason why the UPS was organized is to..... .
- a. deliver letters
 - b. make postage stamps
 - c. sell postage stamps
 - d. take care of international mail problems
10. According to the passage, which of the following sentences is **true**?
- a. The first postage stamps were used before 1840.
 - b. The first postage stamps were made in Great Britain.
 - c. The first postage stamps were used for the first time in Switzerland.
 - d. The first postage stamps were used after a German organized the UPS.
11. What is the purpose of the author in writing this article?
- a. To argue
 - b. To inform
 - c. To analyze
 - d. To persuade
12. What do you think the next paragraph will be about?
- a. Stamps collecting
 - b. The postmen's salary
 - c. The Universal Postal System
 - d. The Penny Black and the Twopence Blue

Passage C (No. 13 – 19)

One of the greatest sea tragedies that has ever occurred was that of the sinking of the steamship, the Titanic. It was the first trip of the giant ship. There were 1,310 passengers and 898 officers and crew aboard on their way to the United States from England.

1

It was on the night of April 14, 1912. The sea was calm, and the weather was beautiful. People were dancing in the big rooms. Music, laughter, and singing could be heard everywhere. **The thought of danger was far away.** Suddenly, just before midnight, the sailor on guard cried: "Iceberg". Before the ship could **change her course**, the iceberg had torn a huge hole in the bottom of the ship. Nothing could be done. The new ship sank about 1,600 miles northeast of New York City.

5

10

13. What is the main idea of the passage?

- a. The sea at night was calm .
- b. The iceberg was too difficult to see at night.
- c. The sinking of the Titanic was a very sad event.
- d. The passengers enjoyed singing and dancing.

14. The sentence "**The thought of danger was far away**" in line 7 means people.....

- a. thought of what would happen
- b. did not want to think of danger
- c. were not thinking of danger at all
- d. saw that the danger was far away

15. The phrase "**change her course**" in line 8 means..... .

- a. call for help
- b. move up and down
- c. take out the lifeboat
- d. go in another direction

16. According to the passage, the ship.....
- a. went back to England
 - b. was from the United States
 - c. had been to many other countries
 - d. had not yet been to the United States
17. According to the passage, which of the following sentences is **true**?
- a. The ship had sailed for many times.
 - b. All of the people on the ship were drowned.
 - c. More than two thousand people were on board.
 - d. Fewer than two thousand people were on board.
18. We can understand from the passage that the Titanic sank because.....
- a. it hit the iceberg
 - b. the captain was drunk
 - c. it was too far away from New York City
 - d. there were too many people on board
19. What do you think the next paragraph will be about?
- a. The number of the survivors
 - b. The location of New York City
 - c. The reason why the ship sank
 - d. The reason why the people were on the ship

Passage D (No. 20 – 24)

BEIJING : REUTERS – A tiny Chinese monkey, the size of a mouse has been discovered in China. People thought that this kind of tiny monkey was **extinct**. But one has been found in Fujian Province.

1

The **miniature** animal weighs only 200 grammes. It is exactly like other monkeys except that it is very, very small. It is also very intelligent, said the Xinhua news agency.

5

In the past, Chinese scholars kept the tiny monkeys as pets. They trained the monkeys to prepare ink, to pass brushes and to turn pages. The animals slept in brush pots and drawers and ate soybeans or peanuts.

20. What does the word “**extinct**” in line 2 mean?

- a. active b. valuable
c. difficult to find d. no longer living

21. What does the word “miniature” in line 4 mean?

- a. very small b. rather clever
c. quite strange d. usually lovely

22. Where exactly was the monkey discovered?

- a. in Beijing b. in brush pots
- c. in Fujian Province d. in the Xinhua news's office

23. What is the characteristic of the tiny monkey?

- a. weak b. clever c. stupid d. artistic

24. What do you think the next paragraph will be about?

- What the tiny monkey is like
- Where the tiny monkey was found
- What the scholars did with the tiny monkey
- Who will look after the tiny monkey in the future

Passage E (25 – 29)

A festival for the Dead is held once a year in Japan. This festival is a cheerful occasion, for on this day, the dead are said to return to their homes and they are welcomed by the living. As they are expected to be hungry after their long journey, food is laid out for them. Specially-made lanterns are hung outside each house to help the dead to find their way. All night long, people dance and sing. In the early morning, the food that had been laid out for the dead is thrown into a river or into the sea as it is considered unlucky for anyone living to eat it. In towns that are near the sea, the tiny lanterns which had been hung in the streets the night before, are placed into the water when the festival is over. Thousands of lanterns slowly drift out to sea guiding the dead on their return journey to the other world.

This is a moving spectacle, for crowds of people stand on the shore watching the lanterns drifting away until **they** can be seen no more.

25. The Festival for the Dead is held to..... .
- a. welcome friends
 - b. give people a good time
 - c. make death not frightening
 - d. let the dead return to their home
26. The dead will be hungry because.....
- a. they are always hungry
 - b. they love food laid out for them
 - c. they don't have much food to eat
 - d. they have traveled a long distance
27. People hang lanterns outside their houses to
- a. save electricity
 - b. guide the dead in the dark
 - c. show their specially made lights
 - d. decorate their houses for the special occasion
28. People throw away the food they have laid out for the dead because.....
- a. they are afraid of bad luck
 - b. it makes their houses dirty
 - c. they would like to feed the fish
 - d. it is already cold and does not taste good
29. "they" in line 12 refers to.....
- a. the shores b. the streets c. the people d. the lanterns

Passage F (No. 30 – 34)

March 27, 1964, was a holiday in Alaska. Most people were at home, and everything was **peaceful**. Then it happened. Suddenly, there was a sound like the sound of thunder. Next, people's house began to shake. Buildings cracked and fell. In the town of Anchorage, the main street went up ten feet, holes opened in the earth, and buildings fell in. The earthquake that hit Alaska measured 8.3 on the Richter Scale.

In the Pacific Ocean the earthquake made a tidal wave. This wave traveled at

1

5

two hundred miles an hour. Shortly after, at about 6 p.m., it hit the coast of Alaska. It took away with it a piece of land four thousand feet long and six hundred feet wide. It traveled down the West Coast, and across to Hawaii and Japan. People tried to escape, but it destroyed many towns.

10

30. What is the best title of this passage?

- a. The Tidal Wave b. The Pacific Ocean
- c. The Beautiful Day d. The Earthquake of 1964

31. What does the word “**peaceful**” in line 2 mean?

- a. sad b. calm c. terrible d. excited

32. Which of the following happened first?

- a. The houses began to shake.
- b. The buildings fell to the ground.
- c. The tidal wave hit the coast of Alaska.
- d. The tidal wave destroyed many towns.

33. According to the passage, which is like the “TSUNAMI” in Thailand?

- a. The earthquake b. The tidal wave
- c. The crack of buildings d. The sound of thunder

34. What do you think the next paragraph will be about?

- a. Where Alaska is
- b. The cause of the tidal wave
- c. Where the Pacific Ocean is
- d. The number of people who were killed

Passage G (No. 35 – 40)

Most spiders build webs to trap other insects. But the trap-door spider has another way of hunting. First, she digs a hole about ten inches deep and an inch and a half wide. Next, she makes **a lid of dirt and webbing**. This trap door must fit over the upper end of the hole like a cork fits in a bottle.

1

Finally, the spider hides her nest by spreading dirt over the lid. Then the trap door looks like the earth around it. Sometimes she even plants moss on top. **She is as sly as fox**. The trap-door spider hunts at night. For hours, **she** stays hidden right

5

below her door. She holds it open just a crack as she waits for insects.

When something comes near her door, she can sense the motions above her nest. She pushes the lid open quickly. But the trap door is so strong that she could be locked out. So she leaves her hind legs and a part of her body under the open lid. Then the spider grabs the surprised insect in her jaws. Down they go into her nest! The trap-door spider does not need a web.

10

35. According to the passage, this story is about.....

- a. the nature of most spiders
- b. tools that spiders use for hunting
- c. spiders that build webs to trap insects
- d. spiders that do not build webs to trap insects

36. The sentence “**She is as sly as a fox.**” in lines 6-7 means the trap-door spider is.....

- a. lazy
- b. tricky
- c. playful
- d. strong

37. The phrase “**a lid of dirt and webbing**” in line 3 refers to the

- a. hole
- b. insect
- c. spider
- d. trap door

38. “**she**” in line 7 refers to the

- a. moss
- b. insect
- c. female fox
- d. trap-door spider

39. Why does the trap-door spider plant moss on her nest?

- a. To use it for food
- b. To make her nest cool
- c. To hide her nest from insects
- d. To make the trap-door beautiful

40. According to the passage, the trap-door spider.....

- a. plants a small garden
- b. is afraid to leave its nest
- c. moves quickly when hunting
- d. does not build webs to trap insects

😊😊😊😊😊😊😊😊😊😊 GOOD LUCK 😊😊😊😊😊😊😊😊😊😊

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของตนเองขณะที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal teaching technique) แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน ซึ่งมีคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (Main idea)					
2. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Specific detail)					
3. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ (Vocabulary)					
4. เข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง (Pronoun reference)					
5. สามารถถอดความจากข้อความในบทอ่านได้ (Paraphrase)					
6. สามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านได้ (Inference)					
7. สามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ (Prediction)					

สิ่งที่ข้าพเจ้าทำได้ในวันนี้.....

.....

สิ่งที่ข้าพเจ้าอยากปรับปรุงตนเองในวันนี้.....

แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของตนเองขณะที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching technique) แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน ซึ่งมีคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (Main idea)					
2. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Specific detail)					
3. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ (Vocabulary)					
4. เข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง (Pronoun reference)					
5. สามารถถอดความจากข้อความในบทอ่านได้ (Paraphrase)					
6. สามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านได้ (Inference)					
7. สามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ (Prediction)					

สิ่งที่ข้าพเจ้าทำได้ในวันนี้.....

.....

สิ่งที่ข้าพเจ้าอยากปรับปรุงตนเองในวันนี้.....

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

สังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเมื่อได้รับการสอนอ่านด้วย
วิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal teaching technique)
แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน ซึ่งมีคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (Main idea)					
2. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Specific detail)					
3. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ (Vocabulary)					
4. เข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง (Pronoun reference)					
5. สามารถถอดความจากข้อความในบทอ่านได้ (Paraphrase)					
6. สามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านได้ (Inference)					
7. สามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ (Prediction)					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

สังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเมื่อได้รับการสอนอ่านด้วย
วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching technique)
แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน ซึ่งมีคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (Main idea)					
2. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Specific detail)					
3. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ (Vocabulary)					
4. เข้าใจความหมายของคำสรรพนามในเรื่อง (Pronoun reference)					
5. สามารถถอดความจากข้อความในบทอ่านได้ (Paraphrase)					
6. สามารถอนุมานสิ่งที่ไม่ปรากฏในบทอ่านได้ (Inference)					
7. สามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ (Prediction)					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

ภาคผนวก ค

- ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 40 ข้อ
- คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

ตาราง 11 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนการทดลอง และ หลังการทดลอง จำนวน 40 ข้อ

ข้อ	P_H	P_L	p	r	ข้อ	P_H	P_L	p	r
1	0.64	0.23	0.43	0.42	21	0.86	0.59	0.73	0.33
2	0.64	0.27	0.45	0.38	22	0.73	0.36	0.55	0.38
3	0.64	0.23	0.43	0.42	23	0.64	0.32	0.48	0.32
4	0.86	0.32	0.60	0.56	24	0.68	0.14	0.40	0.56
5	0.68	0.18	0.42	0.51	25	0.91	0.23	0.59	0.68
6	0.77	0.32	0.55	0.45	26	0.55	0.32	0.43	0.24
7	0.64	0.09	0.34	0.59	27	0.64	0.18	0.40	0.48
8	0.95	0.45	0.74	0.61	28	0.64	0.23	0.43	0.42
9	0.59	0.32	0.45	0.26	29	0.55	0.18	0.36	0.40
10	0.59	0.14	0.35	0.49	30	0.68	0.23	0.45	0.45
11	0.73	0.32	0.53	0.41	31	0.64	0.36	0.50	0.28
12	0.68	0.36	0.52	0.32	32	0.59	0.27	0.43	0.33
13	0.86	0.27	0.58	0.59	33	0.68	0.27	0.47	0.41
14	0.68	0.18	0.42	0.51	34	0.55	0.32	0.43	0.24
15	0.82	0.27	0.55	0.55	35	0.55	0.18	0.36	0.40
16	0.82	0.18	0.50	0.63	36	0.55	0.23	0.38	0.34
17	0.68	0.18	0.42	0.51	37	0.55	0.14	0.33	0.45
18	0.82	0.18	0.50	0.63	38	0.59	0.18	0.38	0.43
19	0.59	0.23	0.40	0.37	39	0.59	0.23	0.40	0.37
20	0.64	0.18	0.40	0.48	40	0.50	0.18	0.37	0.43

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

ตาราง 12 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่ม
ทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 1			คนที่	กลุ่มทดลองที่ 2		
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน
1	12	18	6	1	10	13	3
2	10	15	5	2	9	11	2
3	17	25	8	3	19	24	5
4	16	31	15	4	16	17	1
5	7	13	6	5	14	17	3
6	15	18	3	6	16	20	4
7	9	22	13	7	12	10	-2
8	17	25	8	8	13	16	3
9	10	12	2	9	16	16	0
10	9	12	3	10	12	14	2
11	10	15	5	11	18	22	4
12	12	16	4	12	16	20	4
13	12	18	6	13	7	14	7
14	13	18	5	14	14	18	4
15	7	17	10	15	13	14	1
16	14	19	5	16	19	23	4
17	14	18	4	17	14	15	1
18	16	20	4	18	11	15	4
19	20	27	7	19	17	13	-4
20	18	22	4	20	10	14	4
21	10	16	6	21	10	13	3
22	17	24	7	22	13	13	0
23	15	20	5	23	9	12	3
24	22	25	3	24	14	13	-1
25	29	32	3	25	15	17	2
26	12	19	7	26	14	16	2
27	13	15	2	27	14	16	2
28	8	17	9	28	17	21	4
29	14	20	6	29	18	15	-3
30	14	21	7	30	17	18	1

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวธนัชพร ก้อนพันธ์

วันเดือนปีเกิด

5 กรกฎาคม 2523

สถานที่เกิด

จังหวัดอุดรธานี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

95 หมู่ 1 ตำบลฟากท่า อำเภอฟากท่า

จังหวัดอุดรธานี 53160

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

ครู คศ. 1

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนบ้านห้วยสูง ตำบลสองคอน อำเภอฟากท่า

จังหวัดอุดรธานี 53160

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540

มัธยมศึกษาตอนปลาย

จาก โรงเรียนฟากท่าวิทยา

พ.ศ. 2544

กศ.บ. (การประถมศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2549

ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ